

ஸ்ப்ரவர் 2007

81

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

நழத்து
உருவகக் கதையின் ப்தாமகர்
சு. வே.

30/=

ஞானம்

ஜூன் - 07   சூடர் - 09

பகிர்தலின்

மூலம்

விரிவும்

ஆழமும்

பெறுவது

ஞானம்.

ஆசிரியர் :

தி. ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர் :

ஞானம் ஞானசேகரன்

ஓவியர் :

கௌதமன்

தலைமை அலுவலகம் :

19/7, பேராதனை வீதி, கண்டி.

தொடர்புகளுக்கு... :

தி. ஞானசேகரன்

ஞானம் கிளை அலுவலகம்

3-B, 46^ஆ ஒழுங்கை,

கொழும்பு - 06.

தொலைபேசி : 011 -2586013

0777-306506

தொலைநகல்: 2362862

E-mail : editor@gnanam.info

Web : www.gnanam.info

இதழினுள்ளே ...

- **கவிதைகள்**
நேஹா 07
றகுமான் ஏ. ஜமீல் 08
மும்தாஸ் ஹபீஸ் 13
ச. முருகானந்தன் 22
- **கட்டுரைகள்**
தி. ஞானசேகரன் 05
ஸ்ரீ. பிரசாந்தன் 27
வதிரி. சி. ரவீந்திரன் 30
எஸ். நடராஜன் 38
கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன் 41
- **சிறுகதைகள்**
ஆர். எம். நௌஷாத் 09
சுதர்மமகாராஜன் 14
- **நேர்காணல்** 23
- **நூல் மதிப்புரை** 51
- **வாசகர் பேசுகிறார்** 55
- **பத்தி எழுத்து**
ஆ. குணநாதன் 34
இளைய அப்துல்லாஹ் 35
ஞானபண்டிதன் 48

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகட்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - **ஆசிரியர்**

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரெல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார்.

போர்னால் சீரழியும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்மாணவர் கல்வி

யாழ் பல்கலைக்கழகம் முப்பத்திரண்டு வருடத் தொன்மைமிக்கது. தமிழ் மாணவர்களின் கல்விக் களஞ்சியமாகத் திகழும் இப் பல்கலைக் கழகம் போர் நிலைமை காரணமாகக் கடந்த ஐந்து மாதங்களாக மூடப்பட்டிருக்கிறது. இப்பல்கலைக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது பதினான்கு மாணவர்களே அனுமதிக்கப்பட்டனர். ஆனால் தற்போது 6000 மாணவர்கள் இங்கு உள்ளனர். ஆண்டொன்றுக்கு ஆயிரத்து இருநூறு தமிழ் முஸ்லிம் சிங்கள மாணவர்கள் இங்கு அனுமதிக்கப்படுகின்றனர்.

முன்பெல்லாம் குழப்பமான சூழ்நிலைகளிலும் பலகஷ்டங்களுக்கு மத்தியிலும் இப்பல்கலைக்கழகம் இயங்கிவந்திருக்கிறது. 1987ல் இந்திய அமைதிப் படை நடவடிக்கையின் போதும், பின்னர் 1995ல் குடாநாட்டு மக்களின் இடப் பெயர்வின் போதும், இப்பல்கலைக்கழகம் தற்காலிகமாக சிறிது காலம் மூடப்பட்டாலும் கல்வி நடவடிக்கைகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படவில்லை.

கடந்த ஆகஸ்ட் 11 ஆம் திகதி 99 வீதி மூடப்பட்டபின் யாழ் பல்கலைக்கழகக் கல்விச் செயற்பாடுகள் முடக்கமடையத்

தொடங்கின. உணவுத் தட்டுப்பாடு காரணமாக பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் பசியால் மயங்கினர்.

2005 டிசம்பர் 19ஆம் திகதி யாழ் பல்கலைக்கழகச் சமூகத்தினர் நடத்திய அமைதிப் பேரணியின் போது படையினர் மேற்கொண்ட தாக்குதலின் பின் முறுகல் நிலை ஏற்பட்டது. பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் என்றால் பயங்கரவாதிகள் என்றே படைத் தரப்பினர் எண்ணுகின்றனர். இதனால் பல்கலைக் கழக மாணவர்களுக்கான பாதுகாப்பு கேள்விக் குறியாகியுள்ளது. மாணவர்கள், விரிவுரையாளர்கள், நிர்வாகம் ஆகிய மட்டங்களில் பெரும் அச்சமும் பயப்பிராந்தியும் நிலவுகிறது. உயிருக்கு உத்தரவாதமில்லாத நிலை.

கடந்த 3ம் திகதி நிருபராஜ் என்ற மாணவன் கொக்குவில்லில் உள்ள அவரது வீட்டில் வைத்துக் கடத்தப்பட்டு பின்னர் சிலநாட்களின் பின் பலத்த காயங்களுடன் விடுவிக்கப்பட்டுள்ளான்.

சிங்கள மாணவர்களுக்கு அரசாங்கம் தென்பகுதிப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கு மாற்றம் கொடுத்துள்ளது. அவர்கள் இடையூறின்றித் தமது கல்வி நடவடிக்கைகளைத் தொடர்கிறார்கள்.

மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்ட மாணவர்கள் உரிய பாதுகாப்பு இல்லாத காரணத்தால் தமது சொந்த இடங்களுக்குச் சென்றுவிட்டார்கள். தற்போது உள்ள சூழ்நிலையில் தாங்கள் பல்கலைக் கழகத்திற்குத் திரும்ப முடியாது எனவும் தெரிவித்துள்ளனர்.

வெளிமாவட்டப் போக்குவரத்து, உணவு வசதி, கற்றல் உபகரண வசதி இல்லாத நிலையில் 6000 மாணவர்கள் கல்விகற்கும் பல்கலைக் கழகத்தை திறந்துவிட முடியாது.

இம்மாணவர்களின் எதிர்காலம் கேள்விக் குறியாகியுள்ளது. பாடநெறிகளை நிறைவு செய்யமுடியுமா என்ற கேள்வி மாணவர்களின் மனதில் பெருங்கேள்வியாக எழுந்துள்ளது.

மாணவர்கள் குறித்த வயதெல்லைக்குள் பட்டப்படிப்பைப் பூர்த்தி செய்யாவிடில், அவர்கள் பல இழப்புக்களை எதிர்கொள்ள வேண்டி நேரிடும். பட்டதாரி நியமனத்தில் மூப்பு நிலை பின்னடைவை ஏற்படுத்தும். பதவி உயர்வுகள் வயதெல்லை காரணமாக இழக்கப்படலாம். வெளிநாட்டுக் கல்வி வாய்ப்புகள் இழக்கப்படலாம். அவர்களது கல்வித் தரமும் பாதிக்கப்படும்.

யாழ் பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் கல்வி பற்றி அரசு கிஞ்சித்தும் கவலைப்படுவதாகத் தெரியவில்லை.

கொடூர யுத்தம் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கும். மாணவர்களின் நிலை என்னாவது? இது தமிழினத்தின் வேரை அறுக்கும் முயற்சி.

POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

**IMPORTERS, EXPORTERS, SELLERS &
PUBLISHERS OF BOOKS,
STATIONERS AND NEWS AGENTS.**

Head Office :

340, 202 Sea Street,
Colombo 11, Sri Lanka.
Tel. : 2422321
Fax : 2337313
E-mail : pbdho@sltnet.lk

Branches :

309A-2/3, Galle Road,
Colombo 06, Sri Lanka.
Tel. : 4-515775, 2504266

4A, Hospital Road,
Bus Stand, Jaffna.

புபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி,
இறக்குமதியாளர்கள், நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

தலைமை :

இல. 340,202 செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு 11, இலங்கை.
தொ. பே. 2422321
தொ. நகல் 2337313
மின்னஞ்சல் : pbdho@sltnet.lk

கிளை :

இல. 309 A-2/3, காலி வீதி,
கொழும்பு 06, இலங்கை
தொ. பே. 4-515775

இல. 4A, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
பஸ் நிலையம், யாழ்ப்பாணம்.

ஈழத்து உருவகக் கதையின் பீதாமகர் சு. வே.

- தி. ஞானசேகரன்.

தமிழக மூதறிஞரான ராஜாஜி சு. வே எழுதிய 'மணற் கோயில்' என்ற உருவகக் கதையைப் படித்துவிட்டு, தன்னுடன் இருந்த அறிஞர்களுக்கு அதனைக் காண்பித்து "ஆஹா! இதுவல்லவா சிறந்த உருவகக்கதை" என விதந்து பாராட்டினாராம். இக்கதை கலைச்செல்வி சஞ்சிகையில் வெளியானது. கலைச்செல்வி ஆசிரியர் சிற்பி சிவசரவணபவன் அவர்களிடம் ஒருமுறை இதுபற்றிக் கேட்டேன். "கலைச்செல்வி" இதழ்கள் வெளிவந்ததும் தமிழகத்தில் உள்ள இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கும் அவற்றை அனுப்பி வைப்பேன். அவ்வாறுதான் சு. வே. யின் மணற்கோயில் உருவகக் கதை வெளிவந்த கலைச்செல்வியும் ராஜாஜிக்கு அனுப்பப்பட்டது. அவர் அக்கதையைப் படித்துப் பாராட்டியதை அங்குள்ள அறிஞர்கள் எனக்குக் கூறினார்கள்" என்றார். கலைச்செல்வியின் வளர்ச்சிக்கும், அறிஞர்கள் மட்டத்தில் அச்சஞ்சிகை தெரியவருவதற்கும் சிற்பி சரவணபவன் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் ஒருபுறமிருக்க, அவரது இத்தகைய செயற்பாடுகள் நமது நாட்டுப் படைப்பாளிகளை பரந்த அளவில் அறிமுகப்படுத்துவதற்கும் பெருமைப் படுத்துவதற்கு உதவியிருக்கின்றன என்பதும் மனங்கொள்ளத்தக்க ஒரு விடயமாகும்.

ராஜாஜி அவர்களின் பாராட்டு, சு. வே யை அக்காலத்தில் பிரபலப்படுத்தியது மட்டுமல்லாமல், தேடி வாசிக்கப்படவேண்டிய ஒருவராகவும் அவரை ஆக்கியது.

எனது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதி 'காலதரிசனம்' 1973ல் வெளியாகியது. அந்தத் தொகுதிக்கான கதைகளைத் தெரிவு

செய்வதற்கு நான் சு. வே. யின் ஆலோசனையை பெறவிரும்பினேன். சு. வே அப்போது கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தில் பாடநூல் எழுத்தாளராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். எனது மைத்துனர் குஹானந்த சர்மா என்பவரும் அவரோடு கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். எனது விருப்பத்தை மைத்துனர் மூலம் சு. வே. க்குத் தெரிவித்தேன் முகப்பழக்கம் கூட இல்லாத நிலையில் சு. வே. எனது விருப்பத்திற்கு இசைந்தது மட்டுமன்றி, அப்போது நான் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த பசுல்லாவையில் இருந்த இருப்பிடத்திற்கு எனது மைத்துனருடன் வருகை தந்திருந்தார். இரண்டு நாட்கள் தங்கியிருந்து, எனது கதைகள் யாவற்றையும் வாசித்து அபிப்பிராயங்களைக் கூறி செப்பனிட வேண்டிய முறைகளை விளக்கினார். இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற மனப்பாங்கு, அவரது பெருந்தன்மை அவர்மேல் எனக்கு ஓர் உயரிய அபிமானத்தை ஏற்படுத்தியது.

சுப்பிரமணியம் தையல்நாயகி தம்பதியினருக்கு 24-05-1921 இல் மகனாகப் பிறந்த சு. வேலுப்பிள்ளை ஒரு பயிற்றப்பட்ட தமிழாசிரியர்; ஒரு தமிழ்ப் பண்டிதர். திருநெல்வேலி சைவாசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்ற பின்னணி இவரைப் புத்திலக்கியப் படைப்பாளியாக உருவாக்கியது எனலாம். பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை, ஈழத்துச் சிறுகதை முன்னோடிகளில் ஒருவரான சம்பந்தன், இரசிகமணி கனக செந்திநாதன் ஆகியோரும் இப்பயிற்சிக் கலாசாலையில் உருவானவர்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. 1946 முதல் 1981 வரை ஆசிரியப் பணிபுரிந்த

சு. வே. ஹற்றன், டிக்கோயா, சுன்னாகம், மானிப்பாய் ஆகிய இடங்களில் பணிபுரிந்து தான் பெற்ற அனுபவங்களையே கருப்பொருள்களாகக் கொண்டு தனது படைப்புகளை ஆக்கித் தந்துள்ளார்.

சு. வே. யின் முதற் சிறுகதை 'கிடைக்காத பலன்' 1943ல் ஈழகேசரியில் வெளியானது. ஈழகேசரி இலக்கியப் பண்ணையில் முகிழ்ந்த சு. வே. பல தரமான சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். அவரது சிறுகதைத் தொகுதி 'பாற்காவடி'க்கு முன்னுரை எழுதிய செங்கை ஆழியான் தனது முன்னுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். "சு. வே. யின் சிறுகதைகள் வெறும் கற்பனாவாதப் பிரசவங்களல்ல. அவை இந்த மண்ணின் வாழ்வையும் வளத்தையும் அவலத்தையும் ஆழமாகப் பேசுவன. யதார்த்தப் படைப்புகள், தேசிய இலக்கியம் என்பதற்குத் தக்க எடுத்துக் காட்டுகளாக அமைவன. 1943-1950 களிலேயே சு. வே. யின் படைப்பிலக்கிய நோக்கு மிகத் தெளிவாக, இந்த மண்சார்ந்ததாக இருந்திருக்கிறதென்பதற்கு பாற்காவடி(1947), மனித மிருகம் (1944), கிடைக்காத பலன்(1943) என்பன தக்க உதாரணமாகும் கதைகளாகும். அந்தத் தேசிய இலக்கிய நோக்கு 1950-1970 களில் மிகவும் ஆழமாகவும் கனதியாகவும் மண்வாசனை (1963), பெரியம்மா (1962) ஆகிய சிறுகதைகளில் படிமப்பட்டுள்ளது. சு. வே. தனது சிறுகதையில் இந்த நாட்டினையும் அதில் வாழ்ந்து வரும் மக்களையும் மட்டுமே சித்தரித்துள்ளார் என்பது மிக முக்கியமான அம்சம். மண்வாசனைக் கதைகள் அவருடையவை. நவீன சிறுகதையின் அழுத்தமான பண்புகளைக் கொண்டவை".

சு. வே. யின் சிறுகதைகள் 'மண்வாசனை' 'பாற்காவடி' ஆகிய மகுடங்களில் தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. செங்கை ஆழியான் தொகுத்த தொகுதிகளான ஈழகேசரிச் சிறுகதைகள் தொகுதியில் இவரது 'பாற்காவடி' என்ற சிறுகதையும் மறுமலர்ச்சிக் கதைகள் தொகுதியில் 'பரோபகாரம்', 'நிலை கேடு' ஆகிய கதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

சு. வே. சிறுகதை, உருவகக்கதை, கட்டுரை,

நாடகம் ஆகிய இலக்கியத்துறையில் தடம் பதித்தவர். ஈழத்து உருவகக்கதைத் துறையின் பிதாமகர் அவரே. சு. வே. யின் உருவகக் கதைகள் மித்ர வெளியீடாக 1999 இல் பிரபல எழுத்தாளர் எஸ். பொ. வினால் தொகுப்பாக வெளிக் கொணரப்பட்டது. அத்தொகுப்பின் முன்னுரையில் சு. வே. பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார் எஸ். பொ. "பண்டிதமணி வழி யாழ்ப்பாண மண்ணிலே விளைந்த செழுமைத் தமிழைப்படைப்பிலக்கியத்தில் புகுத்திய மூலவர். பண்டித வர்க்கத்தினரைப் படைப்பிலக்கிய வாதிகளாக அங்கீகாரம் பெறச் செய்த முன்னோடி. மூதறிஞர் இராஜாஜி மெச்சிப் புகழ்ந்த உருவகக் கதைக் கலையின் பிதாமகர்.."

சு. வே. நாடக பிரதிபாக்கத் துறையிலும் ஆழமாகத் தடம்பதித்துள்ளார். 1965ல் இலங்கைக் கலைக்கழகம் நடத்திய நாடகப் போட்டியில் 'வஞ்சி' என்ற ஓரங்கநாடகம் முதற் பரிசு பெற்றது. அடுத்த ஆண்டில் 'எழிலரசி' என்று முழுநீள நாடகம் முதற்பரிசு பெற்றது. 1960இல் இலங்கை வானொலி நாடகப் போட்டியில் இவரின் 'மண்வாசனை' முதற்பரிசு பெற்றது. 1968இல் 'ஒருமை நெறித்தெய்வம்' என்ற நாடகம் பரிசு பெற்றது. சு. வே. பல வானொலித் தொடர் நாடகங்களையும் எழுதியுள்ளார். ஏட்டிலிருந்து (1964) 16 வாரங்கள், கிராமராஜ்யம் (1964) 32 வாரங்கள், பொன்னாச்சிக் குளம் (1967-1968) 97 வாரங்கள், நவயுகம் (1969) 12 வாரங்கள் ஆகிய நாடகங்கள் தொடராக வானொலி இரசிகர்களை ஆவலோடு காத்திருந்து கேட்டுச் சுவைக்க வைத்த நாடகங்களாகும். சு. வே. அவர்களே அதிகமான வானொலி தொடர் நாடகங்களைப் படைத்து அளித்தவர் என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது.

இலங்கை வானொலியில் சு. வே. தொடர் உரைகளையும் நடத்தியுள்ளார். இலக்கிய 'இரசனை' (1965) 32 வாரங்கள், 'திருக்குறட் சித்திரம்' (1968) 36 வாரங்கள், 'நாட்டுக்கு நல்லது' (1969) 24 வாரங்கள் என்பன இவரது வானொலி உரைச் சித்திரங்களாகும்.

சு. வே. எழுதிய சந்திரமதி, குகன் ஆகிய சிறுவர்கதைகள் ஈழகேசரி நா. பொன்னையா

அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது. இவை சு. வே யின் சிறுவர் இலக்கியத்துக்கான பங்களிப்பு களாகும். சு. வே. கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தில் கடமை ஆற்றிய வேளை மாணவர்களுக்கான பல பாடநூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

சு. வே. யின் பல படைப்புகள் யுத்தத்தின் கோரப்படியில் நாவற்குழியில் உள்ள அவரது இல்லத்தில் தீக்கிரையாகிவிட்டமை ஈழத்து இலக்கியத்துக்கு ஏற்பட்ட இழப்பாகும்.

சில காலத்துக்கு முன்னர் நான் யாழ் சென்றபோது சு. வே. யைச் சந்திக்க விரும்பி எழுத்தாளர் செங்கை ஆழியானை அணுகினேன். அவர் என்னைச் சு. வே. யிடம்

அழைத்துச் சென்றார். சு. வே. மிக மகிழ்ச்சியோடு எம்மை வரவேற்றார். நீண்ட நேரம் உரையாடினோம். ஞானத்தின் வளர்ச்சி பற்றி மகிழ்வு தெரிவித்தார். ஞானத்திற்கு நோக்கானல் ஒன்றைப் பெறுவதற்கான எனது விருப்பத்தைத் தெரிவித்தேன். ஆனாலும் நோயுற்ற நிலையில் அவரால் உடனடியாக நோக்கானலைத் தரமுடியவில்லை. தனது 'பாற்பாவுடி' சிறுகதைத் தொகுதியை எனக்கு அன்பளிப்புச் செய்தார்.

தற்போது 85ஆவது அகவையை நிறைவு செய்து பிரமச்சாரியாக தவவாழ்வு வாழ்ந்து வரும் சு. வே. ஈழத்து முன்னோடிப் படைப்பாளி. அவர் பதித்த இலக்கியத் தடம் ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு அணிசேர்க்க வல்லது.

உயர்வு அல்லது பரிணாமி!

உயர்வு

திருமலையின் எழிலுருவைச் சீர்குலைத்து,
நாறடிக்க,
நாட்டு நிலைமைதனை
நினைக்குங்கால்,
அன்றொருநாள்,
ஆத்திரத்தால் அல்லுண்டேன்.
அப்போதே,
அடுத்த தரிப்பினிலே,
ஆயுத்தோடொருவன், சீருடையான்,
வழிமறித்தான்,
நல்லவன்தான்.

சிங்களத்தால் சிரிக்க அவன்
இங்கிதமாய் இரங்கி வந்து
ஆட்பதிவுத் திணைக்களத்தின்
அடையாள அட்டைதனைக்
கேட்டான்.
பீதியடைந்து, பின் துன்பந்தான் நினைந்து
தீதை மறைப்பதற்காய்
ஏனென்னும் தோரணையில்
கொடுத்தேன்.

அன்போடு ஆதரவாய்,
என்புருகப்பேசி அனுகியவன்,
ஆச்சர்யம்;

ஒரு மொழியான், வேறறியான்,
அனுப்பி வைத்தான் பணித்து.

அகன்ற அவ்வன்புடையான்,
நாள்தோறும் நாட்டைக் காப்பதற்காய்
விழைந்தவனும் அல்லன்,
ஏதோ!
வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்காய்;
வழியிழந்து, வழிதிரண்டு,
இலகுவழி இதுவென்று
இவ்வரிய தொழில் கொண்டானோ?
யாமறியோம்.

கைநிறைய வரும்படியும்,
கணக்கற்றோர் கனம் பண்ணும்,
காதலிக்கும் காரியமும்
வாய்த்ததனால்
தொடர்ந்திருந்தான்.
வாஸ்தவந்தான்.

நமக்கென்ன?
கருணையும், கனிவும்
காண்பவரைக் கவர்ந்திருக்கும் கலையும்
கையிருந்தால்
வாழ்க அவன் ப[ரி]ணாமி!

அறிமுகம் 09 – புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகள்
 கிழக்குமாகாணத்தைச் சேர்ந்த மருதமுனையைச் சொந்த இடமாகக் கொண்ட ரகுமான் ஏ. ஜமீல் 30-07-1969ல் பிறந்தவர். ஐவுளிக்கடை வைத்திருக்கிறார். கவிதை, உருவகக் கதை ஆகிய துறைகளில் எழுதிவரும் இவரது படைப்புகள் தினமுரசு, தினகரன், தினக்குரல், திண்ணை-இணையம், வீரகேசரி, முஸ்லீம்குரல், முனைப்பு, மூன்றாவது மனிதன், கலங்கரை ஆகியவற்றில் வெளியாகியுள்ளன. 1993ஆம் ஆண்டு சிறுவர் இலக்கியத்திற்கான சான்றிதழும் பணப்பரிசும், தினச்சுடர் பத்திரிகையின் சிறந்த கவிஞர் சான்றிதழ்(2004), ஆகியவற்றைப் பெற்ற இவர், புதுப்புனைவு

இலக்கிய வட்டத்தின் அமைப்பாளர்களில் ஒருவராக இருந்து கவியரங்குகளையும் இலக்கிய ஒன்று கூடல்களையும் நடத்தி வருகிறார். இவரது முகவரி:- 124ஏ, ஸ்ரார் வீதி, பெரிய நீலாவணை, மருதமுனை.

சடை துயரினது சலிப்பின் பின்னான
 பனிதூறும் இவ்விரவில்
 அதிகாலை குமியும் அறுவடைபற்றி
 அலாதியாக உடாடினார் அப்பா
 நடுவுற்ற சாமம் வரையிலுமாக

அடகிலிருக்கும் கல்வீட்டை மீட்டு
 அக்காவின் திருமணம் நிகழ்த்துவதாயும்
 கடனும் தனிசுமாக தொய்வறும்
 வாங்குறோத்து வாழ்விலிருந்து மீழ்வதுபற்றியும்
 எனக்கும் சைக்கிள் வாங்கித்தருவதாயும்
 கதைகதையாய் சொன்னார் அப்பா

எங்கோ சற்று தொலைவில்
 துப்பாக்கி இரைச்சலில் அடங்கும்
 காட்டுப் பூச்சிகள் முதற்கொண்டு
 குஞ்சு குரல்கள் வரைக்குமாக
 மிகவும் பரிதவித்தும்போனார் அப்பா

இன்னும் வானம்
 இருள்மண்டிப்போனதுபற்றியும்
 அடைமழை பெய்யுமாயின்
 தனதின் எல்லாவிதமுமான சோட்டைகளும்
 கணவுகளும் அமுங்கிவிடலாமென்றும்
 அதிகம் சங்கடமும் கொண்டார்

அதிகாலை வெருட்டியை கொத்தியபடியாக
 காக்கையும் கழுதகளும் வாட்டமிட்டது
 குருவி விரகம் சிறுவன் சொன்னான்
 என் அப்பாவை யாரோ கழுத்தறுத்து
 வயற்காட்டில் போட்டிருப்பதாக!

அப்பா
 அடகில்
 ரகுமான் ஏ. ஜமீல்

கலாபூஷணம் அமரர் க. சதாசிவம் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டியில் மூன்றாம் பரிசு பெற்ற கதை

மேற்கூறு

என். ஏ. தீரன்
ஆர். எம். நெளஷாத்

கல்முனை சாய்ந்தமருதைச் சேர்ந்த என்.ஏ. தீரன் (ஆர்.எம். நெளஷாத்) 1960ல் பிறந்தவர். தபால் அதிபராகத் தொழில் புரியும் இவர், பேராதனைப் பல்கலைக்கழக வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்பின் முதற் கலைமாணி கல்வித் தகைமையுடையவர். கவிதை, சிறுகதை, விமர்சனம் ஆகிய துறைகளில் எழுதி வருகிறார். பிரான்ஸ் (தினக்குரல்) தமிழ்ஒலி வானொலியின் நாடகப் போட்டியில் மூன்றாம் பரிசும் சான்றிதழும், பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்ச்சங்கம் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் முதற்பரிசும் (தங்கப் பதக்கம்) பெற்றுள்ளார்.

இவரது முகவரி :- தபால் அலுவலகம், கல்முனை.

- பேரு...?
- முகம்மது யூஸூப் அப்துல்லா.
- ஊரு?
- காங்கேயன் ஓடை. மட்டக்களப்பு.
- என்ன விஸயமா வந்தீங்க?
- லேர்! போன மாசமும் வந்தநான். அங்கயீனருக்கான உதவிக்காசி வெசயமா... ந்தாயிருக்கு லேர் பைல் நம்பர்...
- னா... செரி... செரி... ஆனா உங்கட பைலில் டயக்னஸிஸ் கார்ட்' ல்லையே...
- காட்டா? போன மாசந்தானே லேர் ரெண்டு 'ரிப்போட்டு' 'செட்டிகட்டு' குறையுது ண்டு கொண்டு வந்து தந்துட்டன் லேர்!
- ஓம். அது சரி... ஆனா அதுல 'எப் ஐ போம்', 'பேத் சீ', ஜீயெஸ் ரெக்கமன்டன்ஸ்' 'பொலிஸ் என்ட்ரி' எல்லாம் சரி. ஆனா டயக்னஸிஸ் கார்ட்' ல்லை.
- அப்பிடியெண்டா...?
- 'ஓஸ்பிற்றல்' ல அனுமதிச்சதுக்கு தாற ரிப்போட்டு! 'டயக்னஸிஸ் கார்ட்'
- அதுக்கு நான் என்ன லேர் செய்யனும்?
- ஓஸ்பிற்றல்ல எடுக்கனும். எடுத்துட்டு வாங்க.
- ப்ப எப்பிடி லேர் எடுக்கிற? ஊருக்கு போய் வெரணும். ரெண்டு மூணு கௌமயாயிடும் லேர்.
- அதுக்கு நான் என்ன செய்யிற? கார் ஒண்டு பிடிச்சித்தரவா? போய் எடுத்துட்டு அடுத்த கௌம ல்லாட்டால் அடுத்த மாதம் வாங்க!
- அடுத்த மாசமா? என்ன லேர் இது? கை வெளங்காத என்னப் போட்டுப்பிடி அலைய வெய்க்கறீங்க... எம்பத்தாறு எனக்கலவரத்துல எண்ட கை பிஞ்சி பறந்த லேர்! பாருங்க லேர்!
- என்ன மடத்தனமா பேசறீங்க? மிஸ்டர்! டயக்னஸிஸ் கார்ட் ல்லாம 'மெற்றர்' எப்பிடி 'சம்பிற்'

பண்ண? 'எக்கவுண்டன்' மூலக் கொதியன். 'பைல்' மூஞ்சிக்கு வெரும். எறிவான்! உனக்கென்ன? எனக்குத்தானே?

- செரி... செரி... கோவிக்காதீங்க லேர். எடுத்திட்டு வாறன்

* * *

- பேரு?

- முகம்மது யூஸுப் அப்துல்லா

- ஊரு...?

- காங்கேயன் ஓடை. மட்டக்களப்பு.

- எப்ப நடந்த?

- எம்பத்தாறாமாண்டு. எனக்கலவரத்துல ஐயா!

- எங்க?

- ஊருலதான் ஐயா.

- அதில்ல... எந்த ஓஸ்பிற்றல்ல மொதல்ல இருந்த நீர்?

- ஞ்சதான்... ஏத்தி உட்டாங்க ஐயா.

- திகதி தெரியுமா?

- எம்பத்தாறு ஏப்புரல் பதினாறு ல்லாட்டி பதினேழு.

- தேடனும். எப்பூர்ஜ முழுதும் தேடனும். 'சப்ஜெக்ட் கிளார்க்' லீவு. அடுத்த கிளம வாங்க...

- அடுத்த கிளமயா? எனக்கி அவிசிரமா வேணும் ஐயா. நாளைக்கி கொழும்புக்கு அனுப்பனும்.

- அதுக்கு நான் என்னப்பு செய்யிற? நீர் முந்தி வந்திருக்கனும்!

- முந்தி அங்க கேக்கல்ல ஐயா.

- அங்க கேக்காததுக்கு நானா பள்ழி? அடுத்த கெளம வாருமன்!

- கொஞ்சம் அவிசிரம் ஐயா! எனக்கலவரத்துல என்ட தகப்பன்காரன் மீன் யாவாரத்துல போனவரு கடத்தி மெளத்தாய்ட்டாரு. அவரத் தேடிப்போன எடத்துல எனக்கி ஆமிக்காறன் வெடி வெச்ச.

- ந்தப் பார்ங்க ஐயா... ந்தக் கய்

- பிஞ்சி பறந்துட்டு ஐயா.

- ப்படி ஆயிரம் புராணம்

- கேட்டுட்டன். எண்பத்தி ஆறாம்

- ஆண்டு எண்டால் எப்பூர்ஜ

- பாக்கனும். அதுக்கு ஏஜ வேணும்

- அப்பு! சப்ஜெக்டு செய்யிற

- பொம்புள லீவு. பிள்ளத்தாச்சி

- லீவு. வரிசத்துக்கு மூணு

- எண்டல்லே அடுக்கிறவள்...

- புரிசன்...

- ஐயா, காலப் புடிச்சன்.

- அங்கயீனர் காசி எடுக்க மூணு

- வரிசமா அலைறன். கொஞ்சம்

- எரக்கம் காட்டுங்க ஐயா. நான்

- கை வெளங்காதவன்.

- இனக்கலவரத்துல நீரும்

- முன்னுக்கு நிண்டிருப்பீர். ஆரு

கண்டா? அதவிடும். ப்ப எடுக்க ஏலாது. ஆள் லீவு கண்டியோ? உமக்கு அவிசிரமா டெம்பரரியா வேணுமெண்டா 'ஓஸ்பிற்றல் பொலிஸ்' ரிப்போட்டிலயும் இருக்கும்படி. அங்க போய் எடும். கெதியா ஓடுமன்!

- நீங்க தெரமாட்டிங்களா ஐயா?
- தழுள்ளதானே சொன்ன நான்! 'சப்ஜெக்ட்டு க்ளாக் மெற்றினிற்றி லீவு' எண்டு. ஏஜ தான் அந்த வேல பாக்குறவர். சைன் பன்றவரு. நான் ல்லப்பு. இடத்தக் காலி பண்ணு அப்பு.
- அவரு... ஏஓ எப்ப வெருவாரு?
- அது அவரின்ற பெண்டிலுக்கெல்லோ தெரியும்? பருத்தித்துறையில இருக்கினம். கேட்டுச்சொல்லவே?
- ஓஸ்பிற்றல் பொலிஸ் எங்க ஐயா இருக்கி?

* * *

- நம...? நம...? பேரு...?
- முகம்மது யூஸுப் அப்துல்லா. மாத்தயா!
- கம...? ஊரு...?
- காங்கேயன் ஓடை. வெற்றிக்களோ மாத்தயா!
- கவதா மே சிதுவுனே...?
- 'சிங்குளம்' தெரியா மாத்தயா!
- ஹெட்ட எண்டகோ!
- எம்பத்தாறு எனக்கலவரத்துல... ஊருல...
- மே மச்சாங்! பொட்டக் எண்டகோ! மெயாகென் டிக்க அஹன்ன!
- அந்த மாத்தயாவுக்கு தழுள் வெளங்குமா மாத்தயா?
- அடோ, ஆர்டா நீ... கைல என்னடா பொல்லு?
- கய் ஒண்டு ல்ல மாத்தயா... எம்பத்தாறு எனக்கலவரத்துல...
- ப்ப நீ வந்த என்னடா வள்ளா?
- இதுப் பாருங்க மாத்தயா... இந்த டைக்னிஸ் ரிப்போட்டு வேணும். மினிஸ்ற்றியில கேக்காஹ... அங்கயீனருக்கான...
- ஏய்... வள்ளா! இது ஓஸ்பிற்றல் எடு ஓய்!
- ஓஸ்பிற்றல் சொணங்குமாம் மாத்தயா... ஒரு மாசம் போவ்மாம். ஆள் லீவாம். எனக்கி அவிசிரமா வேணும். ஞ்சயும் 'கொப்பி' எடுக்கலாம் ண்டும்...
- வள்ளா! நீ ஓஸ்பிற்றல் வந்த 'டேட்டும்' டைமும்தான் ஞ்ச எடுக்கலாம்.
- செரி மாத்தயா... அவிசிரமா அது வேணும். ண்டைக்கே எடுக்கலாமா மாத்தயா?
- ....ண்டைக்க எடுக்கலாம்டா வள்ளா! நில்றா அப்பிடிப் போயி!
- செரி மாத்தயா! நான் அங்கயீனன். கடத்தின வாப்பாவத் தேடிப் போய் ஆமிக்காரன், வெடி வெச்ச...
- 'கொட்டி' யா சுட்ட எண்டு சொல்றா வள்ளா!
- செரி மாத்தயா...ப்ப எண்ட ந்த ரிப்போட்டக் கொஞ்சம்...
- ரிப்போட்டுல சைன் பன்ற ஓஐஸி அந்தா குடிச்சிட்டுப் படுக்கான். போய் எருப்பி சைன் கேப்பியாடா வள்ளா? புடிச்சி மத்தக் கய்ய முறிச்சி ரிமாண்டில போட்டு மூத்திரம் பருக்குவான்... மம்ஞ்சும்...?
- அப்ப நாளக்கி வெரயா மாத்தயா...
- ப்ப போடா வள்ளா... பளயாங் ஹுத்தோவ்!

* * *

- பேரு...?
- முகம்மது யூஸுப் அப்துல்லா. சேர்!
- என்ன வெசயமா வந்தீங்க...?
- அஞ்சாறு வரிசமா அலைறன் சேர். அங்கயீனருக்கான ஒதவிக் காசி வெசயமா...ந்த பைல் நம்பரு...
- நா... சரி... சரி... நீ அனுப்பின ரிப்போர்ட் ஸேர்க்குலர்ல கேட்ட ரிப்போர்ட் இல்ல. நாங்க கேட்டது டயக்னலிஸ் கார்ட். ஆனா இது 'ஓபீட்டி' என்ட்ரி. ஓஐசி ஸைன் பண்ணிச் சரிவராது. அப்படியெண்டா இது உறுதிப்படுத்தி டொக்டரும், ரெஜிஸ்ட்டாரும் ப்ராங் பண்ணி கவுண்டர் சைன் பண்ணணும். என்ன மடத்தனம் இது?
- தெரியா ஸேர்! அவங்க இது போதும் எண்டாங்க. 'கை' ஒண்டு இல்லாத நான்...
- டயக்னலிஸ் கார்ட் வேணும்!
- அப்ப... நான்...?
- எடுத்துட்டு அடுத்த கிளம வாங்க.

* * *

- பேரு...?
- முகம்மது யூஸுப் அப்துல்லா...
- ஊரு...?
- காங்கேயனோடை. மட்டக்களப்பு. எம்பத்தாறு எனக்கலவரத்துல...

* * *

“இச்சகம் இருக்கும் வரை உங்கள் அச்சகம் நிலைக்கும்” - கவிஞர் வைரமுத்து

யுனி ஆர்டீஸ் (பிறைவேட) லிமிடெட் (அச்சக்கலையின் ஆலயம்)

தமிழ், சிங்கள, ஆங்கில கணனி வடிவமைப்பு மற்றும் அச்சவேலைகள்

- ✦ அழைப்பீழ்க்கள் ✦ நூல்கள்
- ✦ விளம்பரபதாகைகள் ✦ கலண்டர்கள், டையர்சீள்
- ✦ அரங்கேற்ற அழைப்பீழ்க்கள் ✦ ஞாபகார்த்த மலர்கள்
- ✦ அரங்கேற்ற மலர்கள்

48B, புளுமெண்டால் வீதி, கொழும்பு 13.

தொலைபேசி : 011 2330195, 011 2478133

தொலைநகல் : 2330195. மின்னஞ்சல் : unieart@sitnet.lk

கிளை :

யுனி ஆர்டீஸ் என்டர்ஹைசஸ்

இந்திய திருமண அழைப்பிதழ்கள் மற்றும் கலைப் பொருட்கள்

இல. 4, வவசற் பிளேஸ், கொழும்பு 6. தொலைபேசி : 2582827

மெளனம் மஹிம் பேசியபோது

அறிமுகம் 10 - புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகள்

வெலிகம என்ற இடத்தைச் சேர்ந்த மும்தாஸ் ஹபீஸ் 18.05.1970ல் பிறந்தவர். ஆசிரியத் தொழில் புரியும் இவர் G.A.Q கல்வித் தகைமை பெற்றவர். கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, விமர்சனம், பத்தி எழுத்து, ஓவியம், நாடகம், சினிமா, நடனம், இசை ஆகிய துறைகளில் ஈடுபாடுகொண்ட இவரது படைப்புகள் தினகரன், தினக்குரல், வீரகேசரி, ஆதவன், நவமணி, ஞானம், மல்லிகை ஆகிய பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் வெளியாகியுள்ளன. பிரதேச சாஹித்திய விருது (1998) தேசிய சமாதான சாஹித்திய விருது (2000) தேசிய சாஹித்திய பிரசாதினி விருது (2004) பெற்றுள்ள இவர், பல தொலைக்காட்சி நாடகங்களை எழுதியும், நடத்தும் உள்ளார். நாடகமும் ஆரங்கியலும் பாடநெறியில் உயர் தரத்தில் சித்தியடைந்து நாடகங்களுக்கு நடிகர்களைப் பயிற்றுவித்தும்

தொனிப்பாடல்களை இயற்றி இசையமைத்துப் பல மேடைநாடகங்களை எழுதித் தயாரித்தும் நடத்துமுள்ளார். பாடசாலை மட்ட நாடகங்களில் சிறந்த நடிகர், சிறந்த ஓப்பனையாளர், சிறந்த தயாரிப்பாளர் ஆகியவற்றுக்கான பரிசில்களையும் வென்றுள்ளார். தற்போது நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறைகளை நடத்தி வருகிறார். பல ஓவியங்களை சஞ்சிகைகளுக்காகவும் கண்காட்சிகளுக்காகவும் வரைந்துள்ளார். ஞானம் சஞ்சிகையிலும் இவரது முகப்போவியம் பிரசுரமாகியிருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது முகவரி : 27, விஜேராமவீதி, பலப்பிட்டிய

எங்களது இருப்பிடங்கள்
மெல்ல
ஒளிப் பாதைகளை
திறந்து கொண்டன.
புதுப்புது அர்த்தங்களுடன்
ஏதோ ஒன்று
வாசிக்கப் படலாயிற்று
கலையென்றும்
கலாசார மென்றும் இப்படி
வோக்கினைகள்...

எட்டி உதைக்கப்பட்ட
கட்களைக் கூட வணங்கப்பட்டோம்
ஏதோவோர் வரிசையில் இருத்தி...
மாக்கள் மானுடம் பெற்றன.
யக்ஷர்களும்
தெய்வங்களாயின அப்போது!
திடீரென

இஷ்டப்படி
நிறங்களைப் பூசியிட்டுச் சென்றன
வந்த ஏதோ வோர் பொழுது.
ஜாதிகளின் வோர்களும்
உட்படம் பெறலாயின
மரவுரிகள் எல்லாம்
மனித எருவின் மீது
மாமிசப் பூ வளர்க்கத் தொடங்கிற்று
கற்கள் நகர நகர
கடவுள்களும் மதம் மாறினர்.
நிறமும் நிலையும் மாறினர்.
கண்ணயர்ந்தவன்
மீளாத் துயில் கொண்டான்.
எழுத்துகள் சிதலுற்று
கவிதைகளும் மரணித்துக் கொண்டன.
பாடல்களும் மரணித்துக் கொண்டன.
இவன் -
மெளனம் பேசிய போது.

நாய்கள் அழும் நகரம்

- சுதர்மமகாராஜன்

தொடர்ந்து பெய்த மழையில், அந்த நகரத்தின் றோடுகளும், கட்டிடங்களும் சேர்ந்த சுற்று வட்டாரமே நனைந்து தோய்ந்து ஈரத்தில் ஊறியிருந்தது, கூடவே இருட்டும். இலேசான துமியும் ஈரக்காற்றுடன் கலந்து நகரத்தின் மூலை மூடுக்கெல்லாம் வீசிக்கொண்டிருக்க, அதனுடன் சேர்ந்து ஒரு வித சகிக்க முடியாத வாடையும். கால்கள் வைக்குமிடமெல்லாம் பிசுபிசுப்பு, நகரத்தின் தூய்மை அழிந்து பலகாலமாயிற்று. இருப்புகள் கேள்விக்குறியாய் வாழ வேண்டிய கட்டாயம். பதுங்கு குழிகளுக்க

களும், இருட்டறைகளுக்கும் அழுத்தப் பட்ட ஜனங்களின் மறைவு வாழ்க்கை.

கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம் வரை இருட்டுக் குள்ளே நிசப்தம் ஊடுருவி தன் ஆளுமையை வெளிக்காட்டியது. அந்த மயான அமைதி ஏனோ எனக்கு பயத்தை தரவில்லை. ஒரு வகை நிம்மதியை கொடுத்தது. நிம்மதியற்று ஒரு வித பீதியில் கிடந்த எனக்கு இந்த அமைதி பெரு நிம்மதியை கொடுத்தது. இதைத்தான் பலகாலமாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்ததைப் போல் மனம் குதூகலத்தில் ஓடியாடியது.

அறமுகம் II - புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகள்

கண்டி, கெங்கல்வையைச் சேர்ந்த சுதர்மமகாராஜன் 14.06.1975ல் பிறந்தவர். காப்புறுதி ஆலோசகராகத் தொழில் புரியும் இவர், சிறுகதை, விமர்சனம், பத்தியெழுத்து, மொழிபெயர்ப்பு, ஓவியம் ஆகிய துறைகளில் தமது திறமையைக் காட்டி வருகிறார். ஞானம் சஞ்சிகையில் இவரது எட்டுச் சிறுகதைகளும், சிங்கள மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதை ஒன்றும் வெளியாகியுள்ளன. சமீபத்தில் இவரது சிறுகதை வீரகேசரியிலும் வெளிவந்துள்ளது. இவரது முகவரி : 39, கண்டி ரோட், பள்ளேகல, கெங்கல்வ

சந்தோஷிக்கும் மனம், திடீரென்று சொல்லவியலாத பெருதுக்கத்திற்கு உள்ளாகி, ஒரு மூலையில் சுருண்டு குத்திக் கொள்கிறது. ஏனெனில் என் இருப்பை அறிவிக்க முடியாத ஒரு சூழலில் அகப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதை என் மனம் மட்டுமே உணரக்கூடியதாக விருக்கிறது. ஒரு அமானுஷிய சூழலில் என் இருப்பின் கேள்விக்குறியோடு அலைந்து திரிந்து கொண்டிருக்கையில் தான் அந்த சகிக்க முடியாத வாடை அடிக்கடி திசைத்தெரியாது வீசிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த வாடை சகிக்க முடியாதிருந்தாலும், ஏதோ ஒரு விதத்தில் என்னுள் ஒரு ஆவலை தூண்டிச் செல்கிறது. இழந்ததை தேடும் மன வேகத்துடன் அலையும் எனக்கு, அந்த வாடை அதை தேடித் தருவதற்கு துணை புரிவதான ஒரு பரிச்சயம் இருப்பதை சொல்லாமல் சொல்வதாய் என் உள்மனதிற்குள் ஒரு நெருடல்.

நான் எதை இழந்துவிட்டேன் தேடுவதற்கு? அது புரியாமல் தான் இந்த நகரத்தின் ஒவ்வொரு மூலையையும் அலசிக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் எதையோ இழந்து விட்டேன் என்பது மட்டும் நிச்சயம். பெருத்த மழையின் ஓய்வில் நகரம் நிச்சயமற்று உறங்க, தூரத்தில் சில நாய்களின் ஊளைச் சத்தம் மட்டும் உயிர்கள் வாழ்வதற்கான அடையாளத்தை காட்டுகின்றது. அமானுஷியமான நாய்களின் ஊளையை மிக கவனமாகவும், நுட்பமாகவும் செவி மடுக்கிறேன். ஏனெனில் அந்த அவலக்குரல் களின் ஒன்று என் டாசனுடையதாகவும் இருக்கலாம். அதன் குரலை தனித்து அடையாளப்படுத்தும் திறமை என்னிடமிருக்கிறது. அது திறமை என்று கூறமுடியாது, அதனூடான நெருக்கத்தின் வெளிப்பாடு.

எனது பிரிவின் சோகம், குடும்பத்தினர்க்கு போலவே டார்சனுக்கும் வெகுவாய் இருக்கும். அதனால் அது அழுகலாம், அந்த பெருத்த அழுகை ஊளையாய் இந்த நகரத்தையே உலுப்பலாம். அதன் தொடர்ச்சியாய் பல நாய்கள் டார்சனுடன் சேர்ந்து தன் எஜமான்களின் இழப்பின் பிரிவில் அழுது ஊளையிடலாம். ஏனெனில் இன்று

நாய்களுக்கு மட்டுமே கத்தியமும் உரிமை எந்த நகரத்திலிருக்கிறது.

ஒரு முறை அப்பாவுடன் சைக்கிளில் மூன்றுமுடிப்பு சந்திக்கு சென்றுவிட்டு திரும்புகையில் ஜோசப் கேம்பர் வளைவில் பாதையின் குறுக்கே பாய்ந்தது ஒரு நாய்க்குட்டி. அப்பா அடித்த பிரேக்கில் சைக்கிள் துள்ளி நின்றது, கூடவே நாய்க்குட்டியும். அதற்கு அடிபடவில்லை, இருந்தும் பயத்தில் “வாவ், வாவ்” என்று கத்தியபடி திரும்பி பாதையின் கரையில் நடுங்கி ஒதுங்கியது. அழகான மண் நிறமான குட்டி. ஓடிப்போய் தூக்கிக் கொண்டேன். அப்பாவிடம் வீட்டுக்கு கொண்டு போவோமாமென கேட்க, கடுவனாக இருந்தால் கொண்டு வா என்றார். நாய் குட்டியின் நல்ல நேரம் அது கடுவனாக இருந்தது.

டார்சன் எங்கள் வீட்டிற்கு வரும் போது எனக்கு பதினைந்து வயது. பத்தாம் ஆண்டு படித்துக் கொண்டிருந்தேன். ரோட்டிலிருந்து கொண்டு வந்ததனாலேயே என்னவோ, டார்சனை ஆரம்பத்தில் அப்பாவை தவிர மற்ற யாருக்கும் பிடிக்கவேயில்லை. ரோட்டு புழுதியில் திரிந்தலைந்ததினால் டார்சனின் பின்புற கால்களிலும், வயிற்றுப்பகுதியிலும் சிரங்கு உண்டாகி, உடல் முழுக்க செல்லு நிரம்பி காணப்பட்டது. வீட்டாருக்கு அவனை பிடிக்காததற்கு இதுவும் காரணமாக இருந்திருக்க வேண்டும். வீட்டாரின் எதிர்ப்புகளுக்கும், கேலிகளுக்கும் மத்தியில் அதை சாணிபோட்டு தேய்த்து, குளிப்பாட்டி சுத்தமாக்கி வளர்த்தெடுக்க பெரும்பாடுபட்டு விட்டேன்.

பொதுவாக அப்பா உயிர்கள் மீது இரக்கப்பாவம் கொண்டவர். அப்பாவின் இரக்க குணம் தான் டார்சனுடன் என் நெருக்கத்தை உண்டு பண்ணியது. டார்சன் மிக சுட்டியாக, அழகாக நெடுநெடுவென வளர்ந்தது. எங்களது வீட்டில் அதன் எஜமானனாக அது என்னை தேர்ந்தெடுத்தது, எனக்கு பெருமையையும், இறுமாப்பையும் கொடுத்தது.

என் கால்களை சுற்றியே வரும். நான் பள்ளிக்கூடம் விட்டு வரும் வரை காத்திருந்து, மத்தியானம் என் வரவை கண்டு படலையை தாண்டி ஓடிவரும். என்னை நடக்க விடாது

கால்களுக்கிடையே பின்னிப் பிணையும். நீ தான் என் எஜமான் என ஊருக்கே பறைசாற்றும். சில நாட்களில் அது எனக்கு தெரியாமலேயே என் பின்னால் பள்ளிக்கூடம் வரை வந்துவிடும். அப்படி வந்து வந்தே நகரத்தின் எல்லா சாலைகளும் அதற்கு நன்கு பரிசீலம். முழு நகரத்தையும் சுற்றியடித்து விட்டு மீண்டும் பகல் பள்ளிக்கூடம் விடும் நேரத்திற்கு கேற்றடியில் வந்து நிற்கும். நான் எஜமானனாய் முன் நடக்க அது பின் தொடரும். அம்மா சொல்வாள், “டார்சன் வீடே தங்குவதில்லை, அது ஒரு ஊர்சுற்றி நாயென்பாள்”

அன்று டார்சனோடு இந்த நகரத்தின் தெருவெல்லாம் சுற்றித்திரிந்த காலம், மனிதர்கள் நிம்மதியாய் சஞ்சரித்த காலம். எவ்வளவு இரவானாலும் அச்சமின்றி நடமாடிய நகரம், இன்று இருப்பே கேள்விக் குறியாக, போகும் திசை தெரியாது, தொலைந்த எதையோ தேடிக்கொண்டு அலைந்து திரிகிறேன்.

தூரத்தில் கேட்கும் நாய்களின் அழுகரலில் டார்சனின் குரலும் இருக்கிறதா வென உன்னிப்பாக செவியெடுக்கிறேன். அதில் டார்சன் இல்லையென்று தான் படுகிறது. இருந்திருந்தால் அதன் குரல் என்னால் உணர முடிந்திருக்கும்.

முதலாம் குறுக்குத் தெருவில் நுழைந்து, ஒரு சந்தில் நுழைகிறேன். அதற்குள் இருட்டு கும்பல் கும்பலாய் குடி கொண்டிருந்தது. என் தொலைந்த அது இந்த சந்துக்குள் இருக்குமா? இருட்டை விலக்கியபடி உள் நுழைகிறேன். கூடவே அந்த தூர்நாற்றமும்.

இந்த சந்தில்தான் கனிநானாவின் விங்கல் இருக்கிறது. அதில் என் மெளன்டன் சைக்கிளை அப்பாவுடன் வந்து அடிக்கடி ரிப்பேர் பார்ப்பேன். சில நாட்களில் அப்பாவுக்கு

பதிலாக டார்சன். டார்சனை கண்டாலே கனிநானாவுக்கு பிடிக்காது, அலர்ஜி. “டேய் தம்பி நாய மட்டும் உள்ள விடாத அது நஜீஸ்டா” என்பார். பக்கத்தில் நின்று சைக்கிளை திருத்திக் கொண்டு திரும்பும் வரை கனிநானாவின் மனமறிந்து, இந்த சந்தின் ஓரத்திலுள்ள லைட் தூணிற்சுருகே என் வரவுக்காக காத்திருக்கும். ஒரு காலத்தில் கனிநானாவுக்கு நேரமே இருக்காது, அவ்வளவு வேலை. சைக்கிள்கள் ரிப்பேருக்காக நிறைந்திருக்கும். கனி நானாவின் உதவிக்காக ஒரு பையன் இருந்தான். அவன் பெயர் குட்டி. பெயருக்கேற்றவாறே குட்டியாகத் தான் இருந்தான். பத்து வயதுக்கு மேலிருக்காது.

ஒரு நாள் அப்பாவோடு விங்கலுக்கு யோயிருந்த சமயம் அப்பா கேட்டார். “கனி யார்ப்பா இந்த பையனென்று”, கனி நானா சொன்னார் “அண்ணன், அந்த நாட்கள்ல சண்டையில செல் விழுந்து, குட்டி உம்மாவும், வாப்பாவும் மெளத்தாகி, இவன்ட சித்தப்பா தான் இங்கு கொண்டு வந்து விட்டாரு.”

அந்த கதையை கேட்டதிலிருந்து எனக்கு குட்டி மீது சொல்ல முடியாத ஒரு அனுதாபமும்

அன்பும் ஏற்பட்டது. விங்கலுக்கு செல்லும் போதெல்லாம் அவன் மீது பிரத்யேகமாக ஒரு கரிசனையைக் காட்டுவேன். குட்டிக்கு டார்சனைக் கண்டால் முகத்தில் மகிழ்ச்சி பொங்கும். மெதுவாக தலையை தடவிக் கொடுப்பான். டார்சனும் குட்டியின் அன்பை, அவன் கால்களை நக்கி ஏற்றுக்கொள்ளும். கனிநானா கத்துவார் “டேய் குட்டி நாயத்தொடாதா அது நஜீஸ்.”

குட்டி, மிக துடிப்பான பையன். கனிநானா சொல்லும் வேலைகளைல்லாம் மளமளவென செய்துமுடிப்பான். எவ்வளவு துடிப்பாக விருந்தாலும் குட்டியின் முகத்தின் ஓரத்தில் எப்போதும் சோகம், ஒரு ஏக்கம் எட்டிப் பார்த்து கொண்டிருப்பதாக தோன்றும்.

குட்டியின் நிலை கண்டு அப்பாவிடம் கேட்பேன், “அப்பா திருப்பியும் யுத்தம் வருமா?” அப்பா ஒன்றுமே சொல்லாது வானத்தைப் பார்த்து பெரிய பெருமூச்சொன்றை விடுவார். அது கடவுளுக்குத்தான் தெரியுமென்பது போல் இருக்கும்.

இன்று விங்கில் இல்லை, கனிநானா இல்லை, குட்டி இல்லை. குட்டி இல்லாத இந்த சந்து எனக்கு அவன் அம்மாவையும், அப்பாவையும் ரூபகமூட்டியது. குட்டி எங்கிருக்கிறான், என்ன செய்கிறான் ஒன்றுமே தெரியவில்லை. சில நேரம் அவனும் என்னைப் போலவே எதையோ தொலைத்துவிட்டு தேடி அலைகிறானோ என்னவோ?

விங்கலை தாண்டி சந்தின் நேராக வந்த போது அது இரண்டாம் குறுக்குத் தெருவில் விழுந்தது. இந்தத் தெரு நகரத்தின் பல செல்வந்தர்களுக்கு சொந்தமானது. இதில் தான் நகரத்தின் பெயர் போன நகை மாளிகைகள் இருந்தது. இன்று இழக்க வேண்டியவையெல்லாம் இழந்து சோபையிழந்து கிடக்கின்றன. இத்தெருமுழுவதும் அந்த என்னோடான பரிச்சயமான வாடை பரவிக்கிடக்கிறது. மழை நீர் அங்காங்கே குட்டைகளாக தேங்கிக் கிடக்க, அவைக் குள்ளும் ஒரு அமானுஷியமான நிசப்தம் ஒளிந்து கொண்டிருப்பதாய் என் மனம் சந்தேகித்தது. அந்த நிசப்தத்துடன் சேர்ந்து எனது தொலைந்தது கிடக்கிறதாவென

குட்டையை கால்களால் குழப்பிக்கின்றீனேன். நிசப்தம் மட்டுமே வெளிப்பட்டதேயொளிய நான் தொலைந்தது கிடைக்கவில்லை.

என் இருப்பை பற்றி வெளிக் காட்டுவதற்காக ஏதோ குறைவதாய் உணர்கிறேன். அதனால் தான் இந்த திக்கு தெரியாத தேடல்.

வீட்டிற்கு போய் பல நாட்களாகிறது. அப்பாவும், அம்மாவும் எங்கிருக்கிறார்களே தெரியவில்லை. வீட்டிலா அல்லது எங்கயாவது ஒரு முகாமிலா?, என் இருப்பின் முகவரி தெரியாது அப்பா ஊரே தேடியலைவார். அவருக்கு கூடவே டார்சனும்.

இரண்டாம் குறுக்குத் தெருவினூடாக அப்படியே மேலே வந்தேன். பசார் சந்தி. பசார் சந்தியிலிருந்து பார்க்க பசார் வீதி இருளில் மூழ்கி காணாமல் போயிருந்தது. ஒரு முறை அப்பாவோடு ஒரு இரவு வேளையில் வந்த போது மின்சார வெளிச்சத்தில் பசார் வீதி இந்நகரத்தின் கீரிடமாய் ஜொலித்தது ரூபகத்தில் வருகிறது. இன்று நகரில் மின்சாரம் இல்லை. எல்லாமே இருட்டு தான், மனிதர்களின் வாழ்க்கையைப் போல.

ஒரு நாள் அப்பாவிடம் மீண்டும் கேட்டேன் அப்பா திருப்பியும் யுத்தம் வருமா? யுத்தத்தின் அறிகுறி உணர்ந்தவர் போல் ஒரு நாள் கூறினார். வரும் போல தான் கிடக்கு.

அப்பாவின் குறி எப்பவும் தப்பியதில்லை. அவருடைய அனுபவம் பல பாடங்களை கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறது. ஒருவருடைய முகம் பார்த்து, அவர் வாய் அசைவைப் பார்த்து கண்டு பிடித்து விடுவார், அவர் என்ன பேசினார், எப்படி பட்டவரென்று.

ஒரு நாள் அம்மாவிடம் கூறிக்கொண்டிருந்த தார், “இவன் ஜனாவ இங்க வைக்கப்படாது, சோதனை முடிய எப்படியாவது ஒரு நாட்டுக்கு ஏத்திப்போடனும்” என்று இருக்கும் சொத்துகளை வித்தாவது, என்னை வெளிநாடு அனுப்புவதில் மும்முரமாய் நின்றார். அவர்களுக்கு கண்ணுக்கு தெரியாவிட்டாலும், பிள்ளைகள் எங்காவது ஒரு மூலையில் உயிரோடிருந்தால் சரி.

அப்பா எதிர்பார்த்த சண்டை, திடீரென்று வந்து சேர்ந்தது. இந்த முறை அது புது

வடிவத்தில் வந்தது, சமாதானத்துக்கான சண்டையென்று.

கிளைமோர்களும், செல்களும் வெடிக்கும் சத்தம் டார்சனுக்கு புதுசு. ஓடிப்போய் கட்டிலுக்கடியில் ஒழிந்து கொள்ளும். விடியும் வரை வெளியே தலைகாட்டாது. நகரத்தில் இருந்த கலகலப்பும், சனநடமாட்டமும் டார்சனை போல குண்டு சத்தங்களுக்கு பயந்து எங்கோ ஒளிந்துக் கொண்டது.

சிறுவயதில் அப்பாவின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு தெருதெருவாய் சுற்றிய நாட்கள் ஒரு புறம். பின் டார்சனுடன் சுற்றித்திரிந்த காலம் ஒரு புறம். எந்தக் காலத்திலும் நான் தனியாய் இந்த நகரத்தை சுற்றியதில்லை யாராவது ஒரு துணையோடு தான் சுற்றியிருக்கிறேன். ஆனால், இன்று யாருமற்று ஒரு அமானுஷிய துணையோடு சுற்றித் திரிகிறேன். என் இருப்பைப் பற்றிய பல கேள்விகள் மனதில் துளைத்தெடுக்க, இருட்டுக்குள் கலந்த புள்ளியாய் விழித்து நிற்கிறேன்.

பசார் வீதியில் முன்நகர்ந்த போது நாலு கடைகள் தள்ளி இருக்கிறது. ராசுமாமாவின் ராசு கபே இந்த நகரத்தில் உழுந்து வடைக்கு பேர் போன ஹோட்டல். கிழமையில் மூன்று, நான்கு நாட்களாவது அப்பா ராசு கபேயிலிருந்து வடை வாங்கிக் கொண்டு வருவார். சில நாட்களில் மாலை நேரங்களில் வடை சாப்பிட்டு டீ குடிக்க வருவேன் கூடவே டார்சனும். வெளிவரும் போது டார்சனுக்கும் ஒரு வடை வாங்கிப் போடுவேன். என்னைப் போலவே டார்சனுக்கும் ராசு கபேயின் வடை பிடிக்கும்.

ராசு மாமா சற்று பணம் படைத்தவர். ஊரார் சொல்வார்கள், “வடை வித்தே கடை வாங்கினவன்” என்று ஊரே மெச்சும் அளவுக்கு வாழ்ந்த ராசு மாமா, ஒரு நாள் கடையை மூடிவிட்டு வீட்டுக்கு போகும் போது திடீரென்று காணாமல் போனார். ஊரே அல்லோல கல்லோலப்பட்டது. ஏனெனில் நாலைந்து வருடங்களின் பின் காணாமல் போன முதல் ஆள் ராசுமாமா தான். அவரது குடும்பம் சொல்லவொன்னா அளவுக்கு பொலிஸ், மனித உரிமைகள் என்று ஓடித்திரிந்தது. கடந்த காலங்களில் காணாமல் போனவர்கள் கிடைக்க வேயில்லை. ஆனால் இந்த முறை காணாமல்

போன ராசு மாமா பத்து நாட்களுக்குப் பின் கிடைத்தார். குளத்தங்கரை மேட்டில் தலையில் சூட்டுக்காயங்களுடன் பிணமாக கிடந்தார்.

ராசு மாமாவுடன் ஆரம்பித்த இந்த நாடகம் தொடர்ந்து எங்களுர் வீதிகளிலும், குளத்தங்கரை மேட்டிலும், மேடையேறத் தொடங்கியது. நகரத்தில் இருந்த பல வர்த்தகர்களும், சாமான்ய மனிதர்களும் காணாமல் போனார்கள். பின் பிணமாக கிடைத்தார்கள். ராசு மாமாவின் இறப்பின் பின் அவரது ராசு கபே மூடப்பட்டு பாழடைந்து போனது. அந்த மணக்கும் ருசீகரமான வடையும் அத்தோடு இல்லாமல் போயிற்று. அதன் பிறகு அவ்வளவு ருசியான வடையை எங்கும் சாப்பிட்டதில்லை. ஒரு நாள் வேறோரு கடையில் வாங்கிய வடையொன்றை டார்சனுக்கு போட்ட போது அதில் ஒரு துண்டை தின்று விட்டு அப்படியே போட்டு விட்டது. அதுக்கும் என்னைப் போலவே ராசு கபேயின் வடையின் ருசி தெரியும்.

ராசுமாமாவின் ஹோட்டலை தாண்டும் போது அந்த வடையின் வாசனை வருவதை போன்ற பிரமை. நின்று ஒரு முறை ராசு கபேயைப் பார்க்கிறேன். இழப்புகளை உள்வாங்கி நிசப்தமாய் தன் இருப்பை இருட்டுக்குள் மறைத்துக் கொண்டிருந்தது. இங்குள்ள அநேகமான கடைகள் தன் உரிமையாளர்களின் இழப்புகளின் சோகத்தால் தன் சுயங்களை இழந்து நகரத்தின் கல்லறைகளாய் காட்சியளிக்கத் தொடங்கிவிட்டன.

பசார் வீதியில் வலது புறமாக கீழிறங்க வருவது மரக்கறி மார்கட். நடுவில் சிறு மைதானமாய் சுற்றியும் இருக்கும் மரக்கறி கடைகள், எனக்கு அப்பாவுடன் நம் தோட்டத்திலிருந்து சந்தைக்கு, விடியக் காலையில் சைக்களில் மரக்கறி இழுத்தது ரூபகம் வருகிறது. கத்தரிக்காய்களை மூட்டைகளாய் காட்டி சைக்கிள் கேரியரில் வைத்து, அதிகாலையில் சந்தைக்கு வரும் போது பின்னாலேயே டார்சனும் பனிநனைய ஓடிவரும். அதிகாலையில் சந்தை, வந்திறங்கும் புது மரக்கறிகளின் வாசனையால் நிறைந்து, ஒரு வித மயக்கத்தை கொடுக்கும்.

இன்று இந்த சந்தை காய்கறிகளின் வாசனையற்று என் கூடவே வரும் அந்த தூர்நாற்றத்தினால் நிறைந்திருந்தது. சந்தையின் மத்தியில், நான் நின்று கொண்டிருக்கும் இந்த இடத்தில் தான் பழைய அழகிய காய்கறிகளை கொட்டி நிரப்பியிருப்பார்கள். அதை உண்ணுவதற்காக கட்டகாலி மாடுகள் சந்தையில் அங்குமிங்குமாக மனிதர்களுக்கிடையே உரசி, உலாவும் காட்சி கண்களுக்கு ஒரு கலகலப்பை கொடுக்கும். காய்கறி விற்பவர்களாலும், வாங்குபவர்களாலும் பேச்சின் இரைச்சலுக்கிடையே மாடுகளின் அலறல், புது இசையாய் இடத்தை நிரப்பும்.

அநேகமாக நான் சந்தைக்கு போகும் போது மட்டும் டார்சனை தவிர்க்க நினைப்பேன். ஏனெனில் சந்தையின் மறுவாரமாக இருக்கும் இறைச்சிக் கடைகளில் குழுமியிருக்கும் நாய்களுக்கும் டார்சனுக்கும் ஒத்து வருவதில்லை. முதலில் உறுமலில் ஆரம்பிக்கும் அவர்களது சண்டை பின் கடிபடுதலில் முடியும். டார்சன் தனியாக போராடி கடிபட்டுக் கொண்டு வரும். பின் முனங்கிக் கொண்டே, வலியை என்னுடன் பகிர்ந்தபடி வீடு வரும்.

சனநெருக்கடி அதிகமுள்ள இந்த சந்தையின் மத்தியில் தான் இந்த போர் சீசனின் முதல் குண்டு வெடித்தது. அதில் காய்கறி விற்ற, வாங்கியவர்களென பதினைந்து பேர் உயிரிழந்தனர். கூடவே இரண்டு நாய்களும், ஒரு காகமும்.

அநேகமானோர் காயமடைந் திருந்தனர். காயமடைந்தோரில் ஒரு நாயும் அடங்கும். பின் இரண்டு நாட்களின் பின், அது கவனிப்பாரற்று இறந்து போனதில், மொத்தமாக மூன்று நாய்கள்.

காயப்பட்டவர்களில் எங்கள் பக்கத்து வளவு சிவம் அண்ணனும் ஒருவர். சந்தையில் குண்டு வெடித்த சேதி அறிந்தவுடன் சிவமண்ணனின் மனைவி சரோ அக்கா எங்கள் வீட்டுக்கு ஓடி வந்து அப்பாவிடம் சிவமண்ணன் சந்தைக்கு போனதாக கூறி பதறி கதறியிருந்தார். உடனே அப்பா சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு டவுனுக்கு ஓடினார். திரும்பி வரும் போது அவர் கொண்டு வந்த செய்தியில் சரோக்கா அப்படியே மயங்கி விழுந்துவிட்டாள்.

சிவமண்ணனின் காயம் மாற பல நாட்கள் எடுத்தது. சில நாட்களில் மாலை நேரங்களில் அவரைப் பார்க்க, நான் ஆஸ்பத்திரிக்கு போவேன். கூடவே டார்சனும் ஆஸ்பத்திரி சட்டதிட்டங் களை அறிந்தவனைப் போல் நான் வார்டுக்கு போய் வரும் வரை ஆஸ்பத்திரி வாசலை சுற்றித்திரிந்து கொண்டு நிற்கும்.

குண்டுகளினதும், கிளைமோர்களினதும் சத்தங்கள் அதிகரிக்க, அதிகரிக்க டார்சன்

ஓரிடத்தில் இருப்பு கொள்ளாது மிரட்சியுடன் அலையத் தொடங்கியது. சில நாட்களில் நாள் முழுக்க கட்டிலுக்கடியில் ஒளிந்து கொண்டு வெளியே வராது. நான் போகுமிடமெல்லாம் பின்னால் சுற்றிவரும் டார்சனை, வெடிச் சத்தங்கள் வீடு தங்க வைத்தது. டார்சனைப் போலவே ஊர் சனமும், அந்தி நாலு மணிக்கெல்லாம் வீடு புகுந்து கொண்டால், நகரம் பாழடைந்து கிடக்கும்.

சிறுக, சிறுக நகரத்தின் உயிர்ப்பு அடங்கத் தொடங்கிய ஒரு நாளில் தான், இந்த சந்தைக்கு பணியே உள்ள குடியிருப்பு சந்தியிலிருந்த செக்போஸ்டில் ஒரு கிளைமோர் வெடித்தது. கிளைமோர் வெடிக்கும் போது நான் பசார் வீதியில் சைக்கிளை தள்ளியபடி நடந்து கொண்டிருந்தேன் கூடவே டார்சனும்.

நகரத்தை உலுக்கியெடுத்த அந்த சத்தத்தில் சனம் முழுக்க அல்லோல கல்லோலப்பட்டது. டார்சன் மிரண்டு என்னை விட்டுவிட்டு ஓடத் தொடங்கியது. நானும் பின்னாலேயே சைக்கிளை மிதித்தேன்.

கிளைமோரின் பின்னாலான திடீர் சுற்றிவளைப்பில் நகரம் ராணுவத்தால் நிறைந்தது. கண்ணுக்குப்பட்ட இளைஞர் களுக்கு பொல்லுகளாலும், துவக்குக்கட்டை களாலும் தொடர்ந்து அடி, எனக்கும்பட்டது. இடி போன்ற அந்த அடி தாங்காது எல்லோரும் அங்குமிங்கும் ஓடத் தொடங்கி, கையில் கிடைத்த இளைஞர்களை ராணுவம் கைது செய்து ட்ரக்குக்குள் ஏற்றியது. அடிபட்ட வலியோடு சந்தைக்குள் நுழைய முற்பட்ட என்னை, இரண்டு இரும்புக் கரங்கள் அப்படியே அள்ளி ட்ரக்குக்குள் வீசியது.

அன்று கைது செய்யப்பட்ட பத்து தமிழ் இளைஞர்களில் நானும் ஒருவன்.

பல நாட்களின் பின் இன்று, மீண்டும் நகருக்குள் நுழைந்திருக்கிறேன். பிடிபட்ட நாளிலிருந்து பல சித்திரவதைகள், இடமாற்றங்கள் மீண்டும் சித்திரவதைகள் என பெரும் துன்பியல் நிகழ்வுகளின் பின் பல தோட்டங்களின் வெடிச்சத்தங்களுக்கு மத்தியில் ஓடிவந்து விட்டேன்.

இருந்தும், என் இருப்பின் கேள்விக்குறியோடு அலையும் எனக்கு, மூன்று நாட்களாய் நான் தேடும் அது கிடைத்து விட்டால், வீட்டுக்கு போய் அம்மாவையும் அப்பாவையும் ஆச்சரியப்படுத்தி மகிழ்விக்கலாம். கூடவே டார்சனையும்.

குடியிருப்பு சந்தியைக் கடந்து நகரத்துக்கு வெளியே செல்லும் பாதையினூடாக நடக்கின்றேன். மணம் ஓரிடமில்லாது துடித்து அலைகிறது. நீண்டு விரிந்திருக்கும் இருள் வெளி மினிட்டாம் பூச்சிகளின் ஒளியில் மிளிர்ந்து அணைகிறது. அப்போது அந்த மயான அமைதியை கிழித்துக் கொண்டு நாய்களின் அழுகுரல் ஊளையாய் இருட்டு வெளியை உலுப்பியது. என் மனதின் வேகம் அதிகரித்து உள்ளுக்குள் ஒரு உலுப்பல் தெரிந்தது. அந்த அழுகுரல்களினூடு வெளிப்பட்ட ஒரு குரல் என் டார்சனுடையது. அதன் தாக்கத்தால் ஏற்பட்ட சிலிர்ப்பு என்னை குரல் வந்த திசை தேடி ஓட வைத்தது.

பாதையின் மருங்கே இருக்கும் வயல் வெளி வழியே ஓடினேன். ஓட ஓட அந்த சகிக்க முடியாத வாடையின் தாக்கம் அதிகரித்துக் கொண்டே இருந்தது. கூடவே டார்சனின் அவல அழுகுரலும் என்னை பிரிந்த சோகத்தின் வெளிப்பாட்டை அந்த குரலில் கண்டு, கலங்குகின்றேன்.

வயல் வெளியைத் தாண்டினால் குளக்கட்டு. குளக்கட்டில் ஏறி நின்று பார்க்கிறேன். அருகில் கேட்கிறது டார்சனின் ஓலம், இடையிடையே அதன் வேதனையான முனங்கள் ஓலி. குளக்கரை குளிர் காற்றோடு முகத்தில் அறைகிறது அந்த வாடை. தூரத்தில் குளக்கரையில் ஏதோ கிடப்பது தெரிகிறது. மெதுவாக அதை நோக்கி நடக்கிறேன். நெருங்க, நெருங்க அந்த வாடையின் அடர்த்தி அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கிறது. வாடையை சகித்த படியும், இருளை கிழித்த படியும் அமைதியாய் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் குளத்தின் கரையில் கிடக்கும் அதை பார்த்தேன். அங்கே, அங்கே ! அழுகிய நிலையில் கிடக்கும் என் உயிரற்ற பிணம்! கூடவே கதறி அழுது ஊளையிடும் என் டார்சனும்.

கலாவினோதன் கலாபூஷணம் சீர்த் அமரசிங்கம் அவர்களுக்கு ஞானத்தின் கண்ணீர் அஞ்சல் !

“இன்னும் ஐந்து வருடங்கள் உயிர்வாழ இறைவன் எனக்கு அருளவேண்டும். திருகோணமலை இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றியும், திருகோணமலை நாடகக் கலைஞர் பற்றியும் வரலாற்று நூல்களை நான் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறேன். அவற்றை நான் நிறைவேற்றுவதற்கு எனக்கு ஐந்து வருடங்கள் தேவை” – இவ்வாறு 20.01.2007 அன்று ஞானம் காரியாலயத்துக்கு தனது மனைவிபுடன் வந்திருந்தபோது கூறினார் கலாவினோதன், கலாபூஷணம் சித்தி அமரசிங்கம் திருகோணமலை மண்ணே உயிர்மூச்சாக வாழ்ந்த அவரது மூச்சு நின்றுவிட்ட செய்தி மூன்றாம் நாள் 22.01.2007 அன்று நடுச்சாம வேளையில் எனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டபோது எனக்குப் பேரதிர்ச்சியாக இருந்தது.

ஈழத்து இலக்கியச் சோலை என்ற வெளியீட்டு நிறுவனத்தை உருவாக்கி ஈழத்து-குறிப்பாக திருகோணமலை மாவட்ட எழுத்தாளர்களை, கவிஞர்களை, நாடகவிற்பன்னர்களை இனங்காட்டிக் கொண்டிருந்த, கலை இலக்கியச் செயற்பாட்டாளராக விளங்கிய கலாவினோதன் சித்தி அமரசிங்கம் அவர்கள் ஈழத்து இலக்கிய சேவை அமைப்பின் மூலம் 25க்கு மேற்பட்ட இலக்கிய நூல்களை வெளிக் கொணர்ந்தவர்.

1937-10-05 இல் பிறந்த இவர் ஐந்து வயதிலேயே பாடசாலை நாடகமொன்றில் பங்கேற்றவர். இவரது தந்தை திரு. தம்பிமுத்து ஒரு சிறந்த நாடக நடிகர், ஒரு பாலபண்டிதர், நல்ல கலைஞர். தம்பலகாமத்தில் பல நாடகங்களை மேடையேற்றிப் புகழ்பெற்றவர்.

சித்தி அமரசிங்கம் ஒரு நடிகனாக வில்லிசை விற்பன்னனாக, கதாப்பிரசங்கியாக ஆயிரக் கணக்கான மேடைகளைக் கண்டவர்.

நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறைகளில் கலந்துகொண்டு தனது திறமையை வளர்த்துக் கொண்ட இவர், பல சிங்கள நாடகங்களில் நடித்துள்ளார். இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்ட “தென்றலும் புயலும்” திரைப்படத்தில் ஹாஸ்யப் பாத்திரமேற்று நடித்து பெரும் புகழ் பெற்றவர்.

ஞானம் முதலாவது சஞ்சிகையில் “இலக்கியப்பணியில் இவர்” என்ற கட்டுரையில் ந. பார்த்திபன் இவரது பணிகளை விதந்து பாராட்டியுள்ளார்.

ஞானம் 59 ஆவது இதழில் இவர் அட்டைப்பட அதிதியாகக் கௌரவிக்கப்பட்டார். இது தொடர்பான கட்டுரையை வி. என். சந்திரகாந்தி எழுதியிருந்தார்.

கலாசார அமைச்சு இவருக்கு “கலாபூஷணம்” விருதினை வழங்கிக் கௌரவித்தது. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் “முத்தமிழ் மாமணி” பட்டம் வழங்கியது. இலங்கை கலாசார அமைச்சு இவருக்கு 50,000 ரூபா பணப்பரிசும், முது கலைஞர் விருதும் வழங்கிக் கௌரவித்தது. தனது வாழ்நாளையே கலை இலக்கியப் பணிக்காக அர்ப்பணித்த கலைஞன் இவர். நாலுமுடி வேட்டி, வெள்ளை நஷனல், தோளில் புத்தகங்கள் சுமையாக அழுத்தும் துணிப்பை. இவையே அவரது அடையாளங்கள்.

அவரது பிரிவால் வாடும் அவரது மனைவிக்கும், உறவினர்க்கும், நண்பர்களுக்கும் ஞானம் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

தாய் மண்ணின்
 தாயாடுகுமாய்
 தயத்தயூல மன
 சிதிரயயா

மனதில் நிலைத்துவிட்ட
 நீண்ட ரூபகங்களாய்
 என்னில் பதிந்துபோயுள்ள
 ஊரின் உன்னத நினைவுகளின்
 இரைச்சல் என் காதுகளில்
 அடிக்கடி ரீங்காரித்துக் கொண்டிருப்பதால்
 ஒளியைத் தேடித்தவிக்கும்
 என் பரவசமான உணர்வுகளுக்கு
 வடிகால் தேடி நிச்சயம் ஒரு நாள்
 நான் என் அன்னை பூமிக்கு
 திரும்பி வருவேன்.

2. மருகாருதா

புலம் பெயர்ந்து வாழ்கின்ற
 புதிய தேசத்து மண்ணில்
 ஆழக்கால் பதித்த பின்பும்
 தன்தாயின் கருப்பை சுவர்களை
 உதைத்து உதைத்து
 வெளியேறத் துடிப்பதுவாய்
 பிறந்து வளர்ந்த தாயகத்திற்காய்
 என் மனம் தாவி அலைகிறது.

நான் இங்க புறப்பட்டு வந்தபோது
 எனது அன்னை தேசம்
 யுத்தத்தின் எரிதணலால்
 வன்கலவி புரியப்பட்டு
 அழிவுகளையும் சிதைவுகளையும்
 எச்சமாய் போன சிதிலங்களையும்
 கொண்ட பாலைவனமாயிருந்தது.

என் மன அவலங்கள்
 என்னை அணு அணுவாய்
 வதைத்து சூனிய இருவில் தள்ளி
 வாழ்வை உறிஞ்சி உறிஞ்சி
 சிதைத்த போரின் சூழலிலிருந்து
 பேதலித்த மனதுடன் புறப்பட்டு வந்த
 துயரப்பயணத்தின் வடுக்கள்
 என் இதயத்து அறைகளில்
 துருப்பிடித்துப் போயிருந்தாலும்
 என் இனிய தாயகத்தை
 என்னால் மறக்க முடியவில்லை.

அங்கு பார்ப்பதற்கு மிச்சமாய்
 எச்சம் கூட இல்லையென
 ஊர் போய் திரும்பிய உற்ற நண்பன்
 கூறியது உண்மையாயிருப்பினும்
 கொடிய யுத்தம் கோரப்படுத்துமுன்
 குதூகலத்தையும் மகிழ்வையும் அன்பையும்
 தந்த அன்னை மண்ணை தரிசிக்க
 மனம் உந்திய வண்ணமே இருக்கிறது.

தும்பி வண்ணத்துப்பூச்சி
 சிறுபறவை பிடித்து விளையாடிய
 தோட்டத்து வேலிகள்
 இருக்கின்றதாவென பார்க்கவும்
 நீச்சலடித்த கோயில் குளத்தையும்
 விருட்சமாயிருந்த ஆலமரத்தையும்
 அதில் ஊஞ்சல் கட்டி விளையாடிய
 விழுதுவேர்ககளையும்
 தொட்டு மகிழ்ந்து குதூகலிக்கவும்
 பூரிப்பு நிறைந்த கண்களால்
 பார்த்து ஆனந்திக்கவும்
 நிச்சயம் திரும்பி வருவேன்.

மண்ணிலே மரணித்த
 மறவர்களினதும் மக்களினதும்
 துயிலும் கல்லறைகளைத் தரிசிக்கவும்
 எரிசாம்பல் நிறைந்து போயுள்ள
 காற்றினைச் சுவாசிக்கவும்
 மனம் அவாவி நிற்பதால்
 எப்போதாயினும் திரும்பி வருவேன்
 என் மீளத்திரும்புதலுக்கு
 உத்தரவாதம் இல்லை யெனினும்!

நேர் காணல்

பேராசிரியர் ஜி.அரசு

வீ. அரசு சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியராகவும் தமிழ் மற்றும் இலக்கியத்துறைத் தலைவராகவும் விளங்குகிறார். 25க்கு மேற்பட்ட முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்களுக்கும் (Phd), நூற்றுக்கு மேற்பட்ட M.Phil பட்ட ஆய்வாளர்களுக்கும், 50 முதுநிலைப்பட்ட (Diploma) ஆய்வாளர்களுக்கும் மேற்பார்வையாளராக விளங்கிய தகைமையுடையவர். பல ஆய்வு நூல்கள் கட்டுரைகள், தொகுப்பு நூல்கள் ஆகியவற்றின் ஆசிரியர்.

சந்திப்பு : தி. ஞானசேகரன்

● இந்தப் புலம் பெயர் இலக்கிய கர்த்தாக்களில் சிலர் ஈழப்போராட்டத்துக்கு எதிரான படைப்புக்களைத் தரும்பொழுது தமிழகப் பத்திரிகைகள் அவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பெரிதுபடுத்திக் கொண்டாடுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதுபற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள்?

இந்தச் செய்தியை நீங்கள் எந்த அடிப்படையில் இருந்து புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால் தமிழ் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய ஊடகங்களில் இருப்பவர்கள் இந்த ஈழப்போராட்டத்தைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கிற செய்தி அது. தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற ஊடகங்களில் பெரும்பகுதியான சிறுபத்திரிகைகள், ஊடகங்கள் ஈழப்போராட்டத்துக்கு முழுமையான ஆதரவு உடையவை என்று சொல்லமுடியாது. ஈழப்போராட்டத்தை அவர்கள் வேறு முறையிலேதான் அணுகுகிறார்கள், விமர்சனம் செய்கிறார்கள். இங்கு நடக்கக் கூடிய போராட்டம் பற்றி அவர்களுடைய பார்வையில் இதை ஒரு பாசிசம் என்றும் தனிமனிதம் சார்ந்த ஒரு செயல்வாடை என்றும் அவர்கள் கருதுகிறார்கள். அந்தப் பின்புலத்தில் எழுதக்கூடிய பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாகத் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு தொடர்ச்சியான குறிப்பிட்ட ஆதிக்க சாதி சேர்ந்த ஊடக அணுகுமுறை என்பது இங்கு உண்டு. அந்தக் குறிப்பிட்ட பிரிவினர் இந்த ஈழப்போராட்டத்தை முற்றுமுழுதாக விமர்சனம் செய்கிறார்கள். இந்தப் பின்புலத்திலேதான் புலம் பெயர்ந்து வரக்கூடியவர்கள், யாழ்ப்பாணத்துக்கோ அல்லது கொழும்புக்கோ வருவது அவர்களுக்குச் சிக்கலானது. சென்னை நகரத்துக்கு வருவது அவர்களுக்கு மிக எளிதானது. சென்னை மாநகரத்தில் அவர்கள் வந்திருக்கும் பொழுது அவர்கள் எழுதியிருக்கிற நூல்களை இங்கு வெளியிடுவதும் அது குறித்த விமர்சனங்களைப் பரப்புவதும் பேசுவதும் ஒரு இயல்பான வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனை நாங்கள்

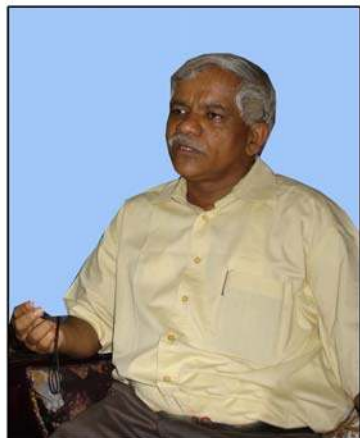
எப்படிப்பார்க்கவேண்டுமெனில் எந்தவொரு இயக்கம் பற்றியும் இரண்டு கருத்துக்கள் இருப்பது என்பது தெளிவு. இந்த இரண்டு வகையான கருத்துக்களில் எது சரி எது தப்பு என்பதைக் காலந்தான் தீர்மானிக்கும். அந்தக் கட்டத்தில் ஜனநாயக பூர்வமாக இந்த விஷயங்களைப் பார்க்கக்கூடிய ஒரு தன்மையை நாங்கள் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான். இதுக்காக ஒரு எதிர் நிலைப்பட்டது அல்லது சார்புநிலைப்பட்டது என்ற இந்தத் தன்மை யார் செய்கிறார்களோ அவர்களுடைய அடையாளமாகத்தான் அதனை நாங்கள் பார்க்கவேண்டுமே தவிர, இது ஒரு திட்டமிட்ட அல்லது ஒட்டுமொத்தமான தன்மையாக அங்கு நிலவுவதாகச் சொல்ல முடியாது. அப்படிச் சொல்வதற்கான வாய்ப்பில்லை. ஏனெனில் தமிழ் நாட்டில் வெகுசனத் தளத்தில்— சிறுபத்திரிகைகள் போன்ற ஊடகத்துறையில் இல்லாத மக்கள் பெரும் பகுதியாக ஈழப்போராட்ட ஆதரவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த ஊடகம் சார்ந்த தன்மையில் உள்ளவர்கள் ஈழப்போராட்டத்துக்கு ஆதரவு குறைவானவர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் மத்தியில் ஊடகம் சார்ந்த பதிவுகள் வரும்போது ஊடகங்களில் விரிவாகப் பதிவு செய்கிறார்கள். அதுதான் உண்மை. அங்கு தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை உள்ளார்ந்த தொடக்க காலத்திலிருந்து திராவிட இயக்கம், அது சார்ந்த தமிழ் பற்றிய பார்வைகள், தமிழர்கள் பற்றிய பார்வைகள் அதிலொரு முரண்பட்ட தொடர்ச்சியான பார்வையுண்டு. அதே வேளை இந்தத் திராவிடக் கருத்து நிலைப் பார்வைகளுக்கு எதிரான போக்கு சக்திகள் இருப்பதையும் காணலாம். இவர்கள் தமிழ்த்தேசிய எதிர்ப்புநிலை எடுத்துவருவதில் ஆச்சரியமில்லை. அதனுடைய தொடர்ச்சியாகத்தான் நீங்கள் இதைப் பார்க்கவேண்டும்.

● **போர்க்கால இலக்கியம் பற்றி, புலம் பெயர் இலக்கியம் பற்றிப் பேசினோம். ஈழத்து இலக்கியம் தற்போது இவற்றை முதன்மைப்படுத்தி இருக்கிறது. இந்நிலையில் தமிழக இலக்கியங்களோடு இவற்றை ஒப்பிட்டுக் கூறுவார்களா?**

தமிழகத்தில் உருவாகிவருகிற இலக்கியங்களில் பல பரிமாணங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக 1990 களுக்குப் பிறகு கடந்த ஒரு பதினைந்து ஆண்டுகளில் உருவாகிற இலக்கியத்தின் முறைமைகள் என்பது முற்றுமுழுதாகப் பல பரிமாணங்களைக் கொண்டதாக உருவாகி வருகின்றன. குறிப்பாகத் தலித்தியம் சார்ந்து உருவாகும் இலக்கியம், பெண்ணியம் சார்ந்து உருவாகும் இலக்கியம் இவைகள் எல்லாம் மிகுந்த செல்வாக்குடைய அங்கீகரிக்கக் கூடியவகையில் நாவல்களும் புனைகதைகளுமாக நிறைய உருவாகி வருவதைப் பார்க்கிறோம். அண்மைக்காலங்களில் தமிழில் மிக அதிகமான பெண் கவிஞர்களும் உருவாகிவருகிறார்கள். இப்படியான தன்மைகளில் தமிழ்நாட்டு இலக்கிய உருவாக்கம் என்பது மிக வளமாக இருக்கிறது என்பதுதான் உண்மை. ஆனால் அந்தத் தன்மைகளோடு ஈழத்து இலக்கியத்தின் தன்மைகளை ஒப்பிடுவதற்கான அடிப்படைகள் என்பது கூட இல்லை. ஏனெனில் இது ஒரு போர்சார்ந்த வாழ்க்கை நெருக்கடி சார்ந்து அதனூடாக உருவாக்கப்படுகின்ற ஒரு இலக்கிய மரபு உருவாகிவருவதைப் பார்க்கமுடியும். அது ஒரு வகை, இது ஒரு வகை. இரண்டுக்குமான உறவுகளைப் பார்ப்பதற்கான அடிப்படை மிகக் குறைவாக இருப்பதாகவே நான் கருதுகிறேன்.

● **இந்த ஒப்பீட்டை, கருத்தியல் முறைமை, கருத்தியல் வெளிப்பாடு போன்ற அம்சங்களில் வைத்து உங்களுடைய கருத்தினைக் கூறவீர்களா?**

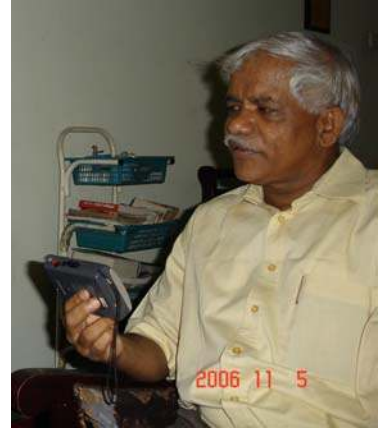
குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டில் 90களுக்குப்பிறகு புனைகதைகளைப் பொறுத்தவரை ஒரு ரொம்ப இறுக்கமான செழுமையான மொழி என்பது உருவாகியிருக்கிறது. ஒரு

புதிய கதை சொல்லல் மரபு உருவாகி வருகிறது. எடுத்துக் காட்டாக அறுபது எழுபதுகளில் சிறுகதை வடிவம் என்பது ஒரு பதினைந்து பக்கம் இருபது பக்கம் எழுதுகின்ற ஒரு மரபிலிருந்து இன்றைக்கு நான்கு ஐந்து பக்கத்திலேயே அதே விஷயத்தை அதைவிட ஆழமாக, நுட்பமாகச் செல்லக்கூடிய ஒரு மொழி தமிழ்நாட்டுப் புனைகதை உலகத்திலே உருவாகியுள்ளது. அது ஒரு மிகப்பெரிய செழுமை. அதைப்பார்க்க முடிகிறது. அதில் சொற்கள் பயன்படுத்துகிற தன்மை, அதற்காக படைப்பாளிகள் கொடுக்கிற பொருள்பரிமாணம் இவைகளெல்லாம் வேறு தன்மைக்கு வந்துள்ளது. இது மொழி வளர்ச்சியடைந்த பின்பே இந்தத் தன்மை கிடைக்கும்; அது கிடைத்திருக்கிறது. அதே வகையில் புனைகதைகள் என்பது அவ்வளவுக்கு ஒரு செழுமையான மரபாக இருக்கிறது. முதலில் நான் கூறியது போன்று புனைகதைகளில் ஒடுக்கப்பட்ட தலித்தியம் சார்ந்த மனநிலைமைகள், அதேபோல ஒடுக்கப்பட்ட பெண்ணியம் சார்ந்த மனநிலைமைகள் இவற்றையெல்லாம் படைப்பாக்கம் செய்வதில் அண்மைக்காலம் தான் சிறப்பாக இருக்கிறது. இதற்கு முன்பு அப்படி இருக்கவில்லை. அது காலத்தேவை அடிப்படையிலும் உருவாகிவந்துள்ளது. ஆனால் கவிதையைப் பொறுத்தவரை வேறொரு வகையான சிக்கல் உருவாகியுள்ளது. என்னைப் பொறுத்தவரை கவிதை எழுதுகின்ற இளைஞர்களைப்பற்றி அதாவது ஈழத்தில் வரும் கவிதைகள் என்றால் அவை போர் சார்ந்தும் வாழ்க்கை சார்ந்தும் வரும். அது கவிதையாக இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் கவிதை எழுதுகின்ற இளைஞர்களில் இரண்டு பிரிவினர் இருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். ஒரு பிரிவினர் இலக்கியம் படைக்கிறது என்று சொன்னால் கவிதை எழுதுகிறவர்களாக இருக்கின்றனர். உலகத்தில் கவிதை எழுதாத மனிதனே இல்லை இல்லையா! அப்படி கவிதை எழுதுகிற ஒரு குழு இருக்கிறது. அந்தக் குழுக்களுக்கு இந்தப்பத்திரிகைகளின் Layout structure பத்திரிகை உருவாக்கம் மிக வசதியாக அமைந்து விடுகிறது. எந்தப்பத்திரிகையிலும் நாலு வரி மூன்று வரிக் கவிதை எழுதினால் பிரசுரமாகிவிடுகிறது. அப்போ அவர் படைப்பாளியாகிவிடுகிறார். அந்த மாதிரி உருவாகிற கவிதை மரபு ஒரு பக்கம் இருக்கிறது. இன்னுமொரு பக்கம் தமிழ்நாட்டில் அண்மைக் காலங்களில் கவிதை எழுதுகிற இளைஞர்கள் சுத்தமாக அரசியல் மனநிலையையற்று சமூகம் தொடர்பான எந்தவிதமான தேடுதலுக்குள்ளே அது சார்ந்து விஷயங்களுக்குள்ளே போகாமல் ஒரு தனித்துப் போக்கிய, உள்ளுக்கு உள்ளுக்கப் போகக்கூடிய ஒரு மனநிலைமை சார்ந்து தங்களையே உள்ளுக்குப் போய்த் தேடிக் கொள்கிற ஒரு தனிமைப்பட்ட மனநிலையோடு இருக்கிறது. எனக்குத் தெரியும் நிறைய இளைஞர்கள் அரசியல் சார்ந்த கருத்தாக்கத்தை முன்வைப்பதுகூட இலக்கியத்துக்குச் செய்யும் துரோகம் என்று பேசுகின்ற இளைஞர்கள்தான் மிக அதிகமாகத் தமிழ் நாட்டில் இன்று கவிதை எழுதுகின்றார்கள். இந்த இளைஞர்களுக்கு நிறையப்பத்திரிகைகள் ஆதரவு கொடுக்கின்றன. ஏனென்றால் அந்தப்பத்திரிகைகளுக்கும் எந்தவிதமாக அரசியலும் இல்லை. அந்தப்பத்திரிகைகள் உருவாக்கப்படுவது அரசியல் அற்ற எந்தச் சிக்கலும் இல்லாத தனிமனித மனநிலையோடு வாழக் கூடிய மனிதர்களை ஊக்கப்படுத்துவதுதான் தங்கள் வேலை என்றும் அவர்கள் கருதுகிறார்கள். இது தமிழ் நாட்டில் மிக மோசமாக உருவாகியுள்ள நிலைமை. இதனைப் பின்னடைவாகவும் கருதலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். சக மனிதனைப்பற்றிய எந்த அக்கறையும் இல்லாமல் நான் எங்கேயோ ஒரு பெரிய உலகத்தில் தனித்திருக்கிறேன் என்கின்ற ஒரு ஞானி மனநிலைமையில் கவிதை எழுதக் கூடிய இளைஞர்கள் கூட்டம் தமிழ் நாட்டில் பெருகியிருக்கிறது. இது ஒரு பயங்கரச் சீரழிவு. இந்தச் சீரழிவு அங்கு ஊடக வளர்ச்சியூடாக மேலும் மேலும் கவிதையில் வளர்த்தெடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் புனைகதையில் வேறு மாதிரி. இவை இரண்டுமே நேர் முரணான ஒரு விஷயமாக இருப்பதை தமிழ்நாட்டினுடைய அண்மைச் சூழலில் பார்க்க முடியும். ஆனால் இப்படி எழுதுகிற கவிதைகளுக்குள்ளான அந்த மொழி, அது சொல்லப்படுகின்ற தன்மை இவற்றையெல்லாம் பார்த்தால், ரெம்ப வேறுபட்டதாகவும் இருப்பதை அவற்றிலே பார்க்க முடியும். ஆனால் உள்ளுக்குச் சொல்லப்படுகின்ற விஷயமும் குறிப்பிட்ட அந்த நபர்களுடைய செயற்பாடுகளும் நான் முன்னர் சொன்னது போல் இருப்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

● பழந்தமிழ் இலக்கியப் பரீட்சயம் நவீன இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கு அவசியம் என நீங்கள் கருதுகிறீர்களா?

இது ஒரு நல்ல கேள்வி, முக்கியமான கேள்விதான். தமிழ்நாட்டினுடைய படைப்பாளிகள் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தின் மீது கொண்டிருந்த உறவு குறித்த வரலாறு, பூர்வீகக் குறிப்பைச் சொல்லி இன்றைக்கிருக்கிற இளைஞர்களுக்கு அது எப்படித் தேவை என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய படைப்பாளிகள் புதுமைப்பித்தன், அழகிரிசாமி, ரகுநாதன் இந்தப் பாரம்பரியத்தில் வரக்கூடிய படைப்பாளிகளைப் பார்த்தால் அவர்களுக்கு உலகத்தினுடைய நவீன நிகழ்வுகள், நவீன படைப்புக்கள், நவீன விஷயங்கள் எந்த அளவுக்குத் தெரிந்ததோ, அதற்குச் சற்றும் குறையாத அளவுக்கு பாரம்பரிய தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய வாசிப்பு உடையவர்களாகவும் தெரிந்தவர்களாகவும் இருந்தார்கள். அவர்களுடைய எழுத்துக்களிலே அவற்றை நீங்கள் மிக விரிவாகப் பார்க்க முடியும். ஆனால் இன்னொரு பக்கம் பார்த்தால் படைப்புலகிலே ஈடுபட்டு வந்த குறிப்பாக விமர்சகர்களாகவும் படைப்பாளிகளாகவும் இருந்து வந்த நா.ச., சி.ச. செல்லப்பா, வெங்கட் சாமிநாதன், பின்னால் வரக்கூடிய பலருக்கும் இப்படியான பழந்தமிழ் இலக்கியம் சார்ந்த பயிற்சிகள் இருந்ததற்கான வாப்பில்லை. அதைப்பற்றி அவர்கள் எழுதவுமில்லை, படிக்கவும் இல்லை, பதிவு செய்யவுமில்லை. சிலநேரங்களில் தொல்காப்பியம் பற்றிக் கூட சி.சு செல்லப்பா போன்றவர்கள் எதிர்மறையான கருத்துக்களைச் சொல்லியிருப்பதை நாங்கள் பார்க்கலாம். ஆனால் இந்த மரபு மிக அண்மைக்காலத்தில் எப்படியிருக்கிறது என்று பார்ப்போமானால், சங்க இலக்கியம் பற்றி நவீன படைப்பாளிகள் மத்தியிலே மிகப்பெரிய ஒரு மரியாதை இருக்கிறது. அண்மைக்காலத்தில் இளைஞர்களாக இருந்து படைப்புலகில் ஈடுபட்டு வருபவர்கள் சங்க இலக்கியத்தைப் படிக்க வேண்டும்; சங்க இலக்கியம் தொடர்பான செய்திகளை நாம் பேசவேண்டும், தொல்காப்பிய இலக்கணத்திலே இருக்கின்ற செய்திகளை எல்லாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு உத்வேகத்தோடு அந்த இளைஞர்கள் பேசுவதையும் அது சம்பந்தமாக அதற்குள் போவதையும் பார்க்கமுடிகிறது. சங்க இலக்கியக் கவிதை வடிவத்தை அவர்கள் ரெம்பவும் சிலாகித்துப் பேசுகிறார்கள். நவீன கவிதை வடிவத்தோடு அதற்கு இருக்கிற உறவு பற்றியும் விரிவாகப் பேசுவதையெல்லாம் நாம் பார்க்க முடியும். கவிஞர்கள் மரபிலே பார்த்தோமானால் ஞானக்கூத்தனில் தொடங்கி தமிழ் படிக்காத கவிஞர்களுக்குக் கூட சங்க இலக்கிய மரபுகள் பற்றி, தொல்காப்பியம் பற்றி விதந்து பேசுவதை நாம் பார்க்கலாம். அதையே படித்து வந்த கவிஞர்கள் அந்த மரபிலே பேசுவது என்பது வேறுவிடயம். இன்குலாப், சிற்பி, தமிழன்பன் அந்த மரபிலே வந்தவர்கள். இன்றைய இளைஞர்களில் இந்தப் பழைய மரபுபற்றி ஒன்றுமே தெரியாத அதனைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசையே இல்லாத ஒரு பெருங்கூட்டமும் இருக்கிறது என்பதையும் நாங்கள் பார்க்கமுடியும். எல்லாக் காலங்களிலும் இந்த இரட்டைத் தன்மை என்பது தொடரத்தான் செய்யும் என்றதுதான் நான் கருதுகிறேன். ஆனால் கண்டிப்பாகப் படைப்புலகத்தில் ஈடுபடுபவர் எவருக்கும் இந்தப் பழந்தமிழ் இலக்கிய பயிற்சி அவசியம் என்பதுதான் எனது கருத்து.

● காலனியம், பின்காலனியம் என்று பார்க்கும் போது பின்காலனிய காலத்தில் வந்த பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

-தொடரும்

தாமோதரம்பிள்ளை ஆய்வரங்கு உண்மையை மறுதலக்கும் ஊகங்கள்

ஸ்ரீ. பிரசாந்தன்

சங்கத்தமிழ் கல்வியின் தந்தையராகப் போற்றப்படும் தமிழ் மறுமலர்ச்சியாளர் ராவ்பகதூர் சி.வை. தாமோதரரின் வாழ்க்கை வரலாறு உத்தியோகபூர்வமாக உறுதிப்படுத்தப்பட்ட ஆவணச் சான்றுகளின் ஆதாரத்தில் எழுதப்பட்டது கர்ண பரம்பரைக் கதைகள் போன்று பலராலும் தமிழில் எழுதப்பட்டிருந்தல் வேதனைக்குரியதே! என்கிறார் சா. அ. தரும ரத்தினம் (02.01.2007 தினக்குரல்)

அவர் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, தமிழறிஞர் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு குறித்த சில முரண்பாடுகள் இன்றும் தொடர்ந்து கொண்டுள்ளன. பல புனைவுகளும், ஊகங்களும் புகுந்துவிட்ட நிலையில் சி. வை. தா. வின் உண்மைவரலாறை நோக்குகிறபொழுது பின்வரும் சில விடயங்கள் குறித்த கருத்து மாறுபாடுகள் அவதானத்திற் குரியனவாகவுள்ளன.

- அ) சி. வை. தா. பிறப்பின்போது சைவராக இருந்தாரா? அன்றேல் கிறிஸ்தவராக இருந்தாரா? என்பது.
- ஆ) சி. வை. தா. பிறந்தது சிறுப்பிட்டியிலா? ஏழாலையிலா? என்பது.
- இ) சி. வை. தா. பின்பு சைவசமயத்தைச் சார்ந்ததற்கான காரணம் என்ன? என்பது.

இவை குறித்த அவதானம் சி. வை. தாவின் தமிழியற் பணிகுறித்த ஆய்வுக்கு பெரிதும் அவசியமில்லாதவை. எனினும் ஒரு தமிழறிஞரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைச் செம்மையாகத் தருவதனுடாக அவருடைய கருத்தியல் வளர்ச்சிக்கான பின்புலத்தைச் சரியாக அறிவதற்குத் துணைசெய்யமுடியும். அந்தவகையில் மேற்குறித்த ஐயங்களுக்குத் தெளிவான, ஊகக் காரணங்களின் பாற்படாத

உறுதிச் சான்றுகளின் பாற்பட்ட முடிவுகள் காணப்படுதல் நலம்.

இத்தகையதொரு தேவைப்பாடு நிலவிய இலக்கியச்சூழலில் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை ஆய்வரங்கை ஏற்பாடு செய்திருந்தமை ஒரு சிறிய நம்பிக்கையை ஆரம்பத்தில் ஏற்படுத்தியிருந்தது. சிறந்த விமர்சகராக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் பேராசிரியர் கா. சிவத் தம்பியின் தலைமையில் சில அறிஞர்கள் ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பிக்கவுள்ளதாக அழைப்பிதழிற் கண்ணுற்றபொழுது, குழம்பிக் கிடக்கிற சி. வை. தா. வரலாறு குறித்த தெளிவு ஏற்படுமென எதிர்பார்த்தது நியாயமே.

ஆனால் தூரதிஷ்டம், குழம்பிய குட்டையை மேலும் குழம்புகிற வாதங்களே ஆய்வரங்கில் இடம்பெற்றன. காலை அமர்வில் சி. வை. தா. வரலாறைச் சிறிதேனும் தொடரமுயன்ற ஆய்வாளர் க. சண்முகலிங்கம், இத்துணை கருத்துக்குழப்பங்கள் நிலவுவதால் தாம் அதற்குள் செல்லவிரும்பவில்லை என ஒதுங்கிக்கொண்டார். ஆனால் சி. வை. தா. வரலாறு குறித்து இரத்தினஜீவன் கூல் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய நூலின் முடிவுகள் கொள்ளப்படக் கூடியவை என்கிற பாங்கில் அவர் பேச்சு அமைந்தது. ஆனால், அவ்வாறு சி. வை. தா. வின் வரலாறை கூலின் நூலின் பிரகாரம் ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்கான உண்மை ஆதாரங்களை அவர் குறிப்பிடவில்லை.

காலை அமர்வில் தொகுப்புரையில், அமெரிக்கமிஷன் பின்னணியில் கல்விபெற்ற சி. வை. தா. அதன்மூலம் பெற்றுக்கொண்ட அனுகூலங்கள் பலவற்றைக் குறிப்பிட்ட

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி, 'சி.வை.தா. பின்பு சைவசமயத்தைச் சார்ந்ததற்கான காரணம் என்ன?' எனும் கேள்விக்குப் பதிலாக பேராயர் ஜெபநேசன் முன்வைத்த 'பதிப்புத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த சி. வை. தா. அக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டுச் சைவமடங்களின் பாதுகாப்பிலிருந்து ஏட்டுப்பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காகவே சைவராக மாறினார்' எனும் கருத்தை முன்வைத்தார். இதை மறுப்பதற்கான உறுதியான ஆதாரங்கள் இல்லாமல் நாம் இக்கூற்றைத் தவறெனக் கூறமுடியாது என்ற அவருடைய கருத்துநிலை ஜெபநேசனுடைய கூற்றை ஏற்றுக்கொள்வதாய் இருந்தது.

பின் கலந்துரையாடலுக்கான வேளையில், 'சி. வை. தா. எதற்காகச் சைவத்திற்கு மாறினார்?' என்பது குறித்த கேள்விக்கு, அவருடைய கூற்றொன்றே முதலிலைச் சான்றாக என்னால் எடுத்துக்காட்டப்பெற்றது. அச்சான்று சி. வை. தா. வின் 'சைவமகத்துவம்' எனும் நூலில் உள்ளது.

தொடர்ந்து விரிவுரையாளர் க. இரகுபரன், 'ஏட்டுச்சுவடிகளைப் பெறுவதற்காகத்தான் சி. வை. தா. சைவத்திற்கு மாறினார் என்பதற்கு ஆதாரங்களேதேனும் உள்ளனவா?' என்று வினாவி, அக்காலச்சூழலில் மடங்களைச் சார்ந்தவர்களிடையே கிறிஸ்தவர்களுக்கு விரோதமான மனோநிலை காணப்படவில்லை என்பதற்கான சில ஆதாரங்களையும் எடுத்துக் கூறினார்.

விரிவுரையாளர் இரகுபரனுடைய கேள்விக்கு பதில்சொல்ல வந்த தெ. மது சூதனன் எவ்விதமான முதலிலைச் சான்றுகளையுந் தராமல், பேராயர் ஜெபநேசன் சொன்னதுபோல தமிழ்நாட்டிலும் சில ஆய்வாளர்கள் சொல்லியுள்ளனர் என்று மாத்திரம் சொல்லியமைந்தார். பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியோ, 'ஜெபநேசன் குறிப்பிடத்தக்க ஆய்வாளர். எனவே அவர் ஆதாரமில்லாமல் சொல்லியிருக்கமாட்டார். அவர் இந்த ஆய்வரங்கத்திற்கு வருகை தந்திருந்தால் நேரடியாக அவரே பதில் சொல்லியிருக்கக் கூடும்' என்று கூறி அல்ஊக்ககருத்தை அவர் மேலும் வலியுறுத்தினார். எனினும், எந்த முதலிலைச் சான்றின் அடிப்படையில் சி. வை.

தா. வின் மதமாற்றங் குறித்த இந்தக் கருத்து முன்வைக்கப்பட்டது என்பது பற்றி காலை அமர்வின் முடிவுவரை எவரும் எக்கருத்தையும் முன்வைக்கவில்லை.

இக்கருத்தரங்கைத் திரிபு நோக்கோடு பார்த்து மதச்சார்பு நிலைப்படுத்தி, சைவமா? கிறிஸ்தவமா? என்கிற வாதத்திற்கு இட்டுச்செல்லவேண்டாம்' என்று, சர்ச்சையை அத்தோடு நிறுத்திவிடுகிற தன்மையில் இரகுபதி பாலசுந்தரன், க. சண்முகலிங்கம் ஆகியோர் உரையாற்றினர். இதனால் அவ்வாதம் காலையரங்கில் நிறுத்தப்பட்டது. பலரும் கூடியசபையில் மதவாதமாய் அச்சர்ச்சை ஆகிவிடக்கூடாது எனும் அக்கறையில் நானும் மௌனித்தேன்.

ஆனால் ஒரு தமிழ் ஆய்வாளன் என்ற முறையில் அறிவுலகின் முன்னிலையில் மேற்சர்ச்சை பற்றிச் சில விடயங்கள் சொல்லவேண்டி இருக்கிறது. இச்சர்ச்சை உண்மையில் மதங்களிடையே வேறுபாடு உண்டாக்கும் நோக்கில் ஏற்படுத்தப்பட்டதல்ல. சி. வை. தா. வின் தனிவாழ்க்கை வரலாற்றில் பொய்மையானதொரு புனைவு மதம் சார்ந்து (அது எம்மதமாயினும்) புருந்துவிடக்கூடாது எனும் நடுநிலைமையோடு தரப்பட்டது.

இத்தகைய வரலாற்றுச் சர்ச்சைகள் ஏற்படும்போது தெளிவான ஆதாரங்கள் கொண்டே முடிவுகள் காணப்படவேண்டும். இரு பக்கத்திற்கும் ஆதாரமில்லாதநிலையில் ஊகக் கருத்துகள் முன்வைக்கப்படலாம். அதை அறிவுலகம் ஆய்ந்து ஏற்கும். ஆனால் உறுதியான வரலாற்று ஆதாரம் ஓர் அணிக்கு இருப்பின் ஊகக் கருத்துகளுக்கு அவ்வாய்வில் இடமில்லை என்பது உறுதி. உண்மையான ஆதாரமிருக்க ஊகங்களை ஆய்வாளர் மீதுகொண்ட நம்பிக்கையால் ஏற்றுக் கொள்ளலாம் எனும் கூற்று ஆய்வுலகிற்குப் பொருத்தமானதல்ல.

உண்மையில் சி. வை. தா. மதம் மாறியதற்குக் காரணமென்ன? என்பதற்கான சான்றாக அன்று எடுத்துக் காட்டிய, சி. வை. தா. வின் எழுத்தாகவே அமைந்த கூற்று பின்வருமாறு:

“உண்மையைக் கடைப்பிடித்துய்தல் வேண்டுமென்ற பேரவாவால் ஏறக்குறைய 20 வருஷமாக ஒரு பட்சத்துணிவு சிறிதும்மில்லாது சைவவேதாந்த, சித்தாந்த, ஸ்மார்த்த, பௌத்த, அருகாதி இந்து சமயங்களையும், கிரேக்க, லுத்தேரிய, ரோமானிய, புரொத்தெஸ்தானாக் கிறிஸ்தவ சமயங்களையும் ஆராய்ந்து அடியேன் சைவமே இவற்றுள்ளெல்லாம் சிறந்ததெனக் கொண்டவன்”

(பார்க்க, சைவமகத்துவம், பக். 10)

மேலுள்ள முதனிலைச்சான்றில் காணப் பெறும் '20 வருஷமாக ஒரு பட்சத்துணிவு சிறிதும்மில்லாது' எனும் தொடர் அவதானிப்புக் குரியது. இதனால் வெறுமனே ஒரு தேவை கருதி சி. வை. தா. உடனே மதம் மாறவில்லை யென்பது தெளிவாகிறது. பிரக்ஞைபூர்வமாக ஆராய்ந்து அதற்குப்பின்பே அவர் தெளிவாக முடிவெடுத்துள்ளமை அவர் வாயிலாகவே வெளிப்பட்டுள்ளது. அதுவும் ஒரு சில ஆண்டுகளில் மேம்போக்காகத் தத்துவங்களை மேலோட்டமாக வாசித்து அவர் முடிவுக்கு

வரவில்லை. பல சமயத் தத்துவ நூல்களோடும் 20 வருடங்கள் ஊடாடியதன் பின்பே அவர் சைவசமயம் சிறந்ததெனக் கண்டு மதம் மாறியுள்ளார். எவர் ஆய்வுக்குரியவரோ அவருடைய கைப்படவே எழுதப்பெற்ற சான்று இருக்கிறபொழுது அதை விடுத்துவிட்டு ஊகங்களை ஏற்றுக்கொள்வது எத்துணை தூரம் ஆய்வு அறிவுக்குப் பொருத்த மானதாகும்?

சி. வை. தா. வின் வரலாறு நிர்ணயத்தில் அவருடைய கூற்றுகள் இரண்டாம் நிலைப் படுத்தப்பட்டு ஜெயநேசனுடையதும், கூலினுடையதும் கூற்றுகள் முதன்மைப்படுத்தப் படுவது ஈழத்து ஆய்வின் வறட்சியையும் ஆய்வாளர்களின் நடுநிலைமையின்மையையுமே காட்டுகிறது. மேற்படி ஆய்வரங்கின் முடிவுரையில் 'ஆய்வுகளை விருப்பின்பாற்பட்டு செய்யக்கூடாது. நடுவுநிலைமையோடு செய்யவேண்டுமென பேராசிரியர் சிவத்தம்பி ஓர் உண்மையை எடுத்துச்சொன்னார்.' அவரின் அக்கருத்தின் பாற்பட்டே எனது மேற்கருத்தை முன்வைத்திருக்கிறேன்.

'ஞானம்' சந்தா விபரம்

உள்நாடு

- தனிப்பிரதி : ரூபா 30/=
ஆண்டுச் சந்தா : ரூபா 360/=
2 ஆண்டுச் சந்தா : ரூபா 700/=
3 ஆண்டுச் சந்தா : ரூபா 1000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூபா 15000/=

சந்தா காசோலை மூலமாகவோ வங்கிக் கணக்கு மூலமாகவோ, மணியோடர் மூலமாகவோ அனுப்பலாம்.

மணியோடர் அனுப்புபவர்கள் அதனை வெள்ளவத்தை தபால் நிலையத்தில்

மாற்றக்கூடியதாக அனுப்ப வேண்டும். வங்கிக் கணக்கு மூலம் அனுப்புபவர்கள் **T. Gnanasekaran, HNB -Wellawatta** நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் - 0090672606 என்ற கணக்கிலிட்டு வங்கி ரசீதை அனுப்ப புதல் வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய பெயர், முகவரி :

T. Gnanasekaran
Gnanam Branch Office
3-B, 46th Lane, Colombo - 06.

வெளிநாடு	ஓராண்டு	இரண்டு ஆண்டு	மூன்று ஆண்டு
Australia (AU\$)	35	70	100
Europe (•)	25	50	70
India (Indian Rs.)	500	950	1400
UK (£)	15	30	40
Other (US \$)	25	50	70

கலை இலக்கியவாதிகள் சிலரும்

உதைபந்தாட்டமும்

சீல நனைவுக் குறிப்புகள்

- வதிரி. சி. ரவீந்திரன்

அந்த நாட்களில் பருத்தித்துறையில் பல கழகங்கள் செயற்பட்டு வந்தாலும் அவர்கள் பெரிதாக திறமைகளை வெளிக்காட்டவில்லை. இன்று பருத்தித்துறையைச் சேர்ந்த கழகங்களே கூடுதலாகப் போட்டியில் வெற்றிபெற்றுச் சம்பியனாகின்றன என்ற செய்திகளை பத்திரிகைகள் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

வடமராட்சியின் அணிகளுக்குள் வதிரி டயமண்ட் கழகமே முதன் முதலாக யாழ் உதைபந்தாட்டச்சங்கத்தில் பதிவு பெற்ற கழகமாகும். அதனால் வடபகுதியில் இவ்வணியினர் பலராலும் இனம் காணப்பட்ட ஒரு அணியாக விளங்கினர். வதிரி தமிழ் மன்றம், வதிரி டயமண்ட் கழகம் ஆகியவற்றின் ஸ்தாபகர் டாக்டர் ஆ. கோவிந்தசாமி என்பவராவார். இவர் திராவிடக் கழகக் கொள்கைகளைப் பரப்பியவர்களுள் ஒருவராவார். இவரை நன்கு அறிந்தவர் புதுமைலோலன் கந்தசாமியாவார். வதிரி தமிழ் மன்றத்தில் நடைபெற்ற பாலர் பாடசாலை கலைவிழாவிற்கு பிரதம அதிதியாக வந்திருந்த புதுமைலோலன் அவர்கள் டாக்டர் கோவிந்தசாமியைப் பற்றியும் பேச்சில் குறிப்பிட்டிருந்தார். டயமண்ட் கழகத்தின் கொடியின் நிறம் சிவப்பு-கறுப்பு நிறமாகும். இக்கழகம் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேல் பழமைவாய்ந்த கழகமாகும். இக்கழகத்தில் இருந்துதான் எனது உதைபந்தாட்ட விளையாட்டும் கோல்காப்பும் தொடங்கியது. வதிரி டயமண்ட் கழகத்தின் உதைபந்தாட்டக் குழுவின் முதலாவது தலைவராக ஒஸ்தார் கந்தவனம் என்பவர் விளங்கினார். இவரோடு இன்றும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் பாஸ்கரன் என்பவரும் இன்னும் பலரும் விளையாடினர். அண்ணாசாமி என்ற நாடகக் கலைரும்

இவ்வணிக்கு விளையாடியுள்ளார். கந்தவனத்தின் காலத்தில் சங்கீத பூஷணம் அல்வின் தேவசகாயம், சிங்கராஜர், மாட்டின் மாஸ்ரர் போன்ற யாழ்ப்பாணத்து வீரர்களும் விளையாடியுள்ளனர். காலங்கள் கடந்த பின்பு ஆ. கந்தசாமி, இரத்தினசிங்கம் போன்ற வர்களின் விளையாட்டுத் திறனால் இக்கழகம் மேலும் வளர்ச்சியடைந்தது என்றே கூறவேண்டும். இக்கழகத்தில் ஒவ்வொரு காலத்திலும் பல நல்ல வீரர்கள் இருந்துள்ளனர். மயில்வாகனம்(மயிலு) தர்மராஜா (ஜோர்ஜ்) ச. சின்னத்தம்பி (சானாச்சீனா) போன்ற வீரர்கள் பற்றியும் பேசிக்கொள்வார்கள்.

யாழ்-சென்பற்றிக்ஸ் கல்லூரியில் கல்விகற்றுக் கொண்டிருந்த த. இரத்தினசிங்கத்தை ஒரு உதைபந்தாட்ட வீரனாக யாரும் அறிந்திருக்கவில்லை. கல்லூரி அணியில் கோல்காப்பு வீரராக முதலில் இருந்தவரும், இவரது நண்பருமான ஆ. கந்தசாமிக்கு மட்டுமே இவரது விளையாட்டுத் திறன் தெரிந்திருந்தது. ஒரு போட்டிக்கு விளையாடும் மாணவனுக்கு சுகயீனம் ஏற்பட்டதால் யாரை அவ்விடத்திற்கு போடலாமென பயிற்சியாளர் சிந்தித்தபோது, கந்தசாமி அவர்கள் இரத்தினசிங்கத்தை விளையாடவிடும்படி சிபார்சு செய்தார். அன்று விளையாடி பாராட்டுப் பெற்ற இரத்தினசிங்கம் இற்றை வரைக்கும் பல மாவட்ட வீரர்களுக்கும், ரசிகர்களுக்கும் நன்கு அறியப்பட்டு வருகின்றார். வதிரி டயமண்ட் கழகத்தின் உதைபந்தாட்ட வளர்ச்சியில் இவருக்குப் பெரும் பங்குண்டு. இவரது பயிற்றுவிப்பில் பலசிறந்த வீரர்கள் உருவாகினர்.

வடபகுதியில் கிராமத்திலிருந்து பிரபல்யமான அணியாக டயமண்ட் விளங்கியது.

பல போட்டிகளில் சம்பியனாகும் வாய்ப்பினையும் பெற்றுக்கொண்டது. சிலபோட்டிகளில் மிகவும் உத்வேகத்துடன் விளையாடி வென்ற சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. இவ்வணி பந்தினை அழகாக 'பாசிங்க்' செய்து விளையாடும் அணியாகும். ரத்தினசிங்கம் அணியில் விளையாடும் போது இவ்வணிக்குள் ஒரு பலம் கூடுதலாக வெளிப்படும். ரத்தினசிங்கத்தின் பந்து தட்டிக்கொடுத்தலினால் முன்னணி வீரர்கள் மிகவும் இலகுவாகக் கோல்களை போட்டுக் கொள்வார்கள். சீ. சாந்தநாதன், மணிகலாதன், இராஜதுரை, சிவபாலசிங்கம், ஜெகசோதிநாதன், போன்றோரின் விளையாட்டு நுட்பங்களும் காரணமாகும். சாந்தநாதன் என்பவர் பந்தை மிக இலகுவாக எடுத்து எதிராளியைத் திகிலடையவைப்பார். மணிகலாதன் உச்சி வெட்டும் முறையைக் கையாண்டிருந்தார். அவர் ஒவ்வொரு வீரரையும், உச்சிக்கொள்ளும் போது கோல் ஒன்று விழப்போகிறது என்பது நிச்சயமாகி விடும். அது கோலாகியும் விடும். இவரது பந்தின் அடியும் வேகமாகவே இருக்கும். இராஜதுரை வலது முன்னணி வீரர்; இவரது விளையாட்டும் தனித்திறமை கொண்டது. மூலைப்பந்தெடுத்து அடிப்பதில் இவரது அடிகள் கோல்வாயிலை அடையும். வெள்ளைக்காரர் போன்ற தோற்றம் கொண்ட சிவபாலசிங்கம் பதுளையிலும் கவ்விகற்று உதைபந்தாடியவர். சிறந்த முன்னணி வீரராவார். கொழும்பு பல்கலைக்கழக அணிக்கும் விளையாடியவர். எழுத்தாளர் பதுளை நித்தியானந்தன் தினகரனில் கடமையாற்றிய போது(1974) அவரை எனக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தவரும் இவரேதான். இப்போ கனடாவில் வாழ்ந்து வருகிறார். ஜெகசோதிநாதனும் பந்துடன் நுழைந்து விளையாடும் வீரராவார். பின்னணி வீரர்களுள் தங்கராசா மாஸ்டர் சிறந்த தடுப்பு வீரராக இருந்தார். எதிரணி வீரர்களை தடுத்து நிறுத்துவதில் மிகக்கெட்டிக்காரன். மிகவும் நுட்பமாக விளையாடும் பின்னணி வீரராவார். ஒஸ்தார் கந்தவனத்தின் மகனான கமலநாதன் அணியின் தலைவராக விளங்கி பல போட்டிகளில் சம்பியனாகக் காரணராக இருந்தார். தங்கராசாவும் இவரும் 'புல்பாக்'

இடத்திலேயே விளையாடி வந்தனர். துரைராஜ சிங்கம் மத்திய நடுநிலை வீரராக விளையாடினார். க.லோகநாதன், மா-கிருஷ்ணகாந்தன், துரைராஜா ஆகியோரும் விளையாடியிருந்தனர். பாடசாலை மாணவர்களாக இருந்த சீ.ராஜநாதன், ராஜ ஸ்ரீகாந்தன், கமலாகரன் போன்றவர்களை போட்டிகளுக்காக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அழைத்து வந்து விளையாடிய சந்தர்ப்பங்களும் இருந்தன. ராஜநாதன் பரியோவான் கல்லூரியிலும் ராஜ ஸ்ரீகாந்தன் ஸ்கந்தாவினும், கமலாகரன் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலும் படித்துக் கொண்டிருந்த காலம். இராஜேஸ்வரன் என்ற வீரர் மிகவும் கட்டையானவர். இவர் எழுத்தாளர் இராஜேஸ்கண்ணனின் தந்தையாவார். பந்தை கையால் தூர வீசுவார். இவரது இந்தத் திறமைக்காக அணியில் இடம் பிடித்திருந்தார். த. இரத்தினசிங்கம் மாஸ்டர்; பதுளை ஒல்ட்டீதியன்ஸ், பதுளை மாவட்ட அணி, மட்டக்களப்பு மாவட்ட அணி, யாழ்மாவட்ட அணி பருத்தித்துறை மாவட்ட அணியென்று விளையாடியவர். ஒரு நாள் எழுத்தாளர் மா. பாலசிங்கத்தை சந்தித்தபோது (மா.ப.சி) சென் பற்றிக்கில் விளையாடிய இரத்தின சிங்கத்தை தெரியுமோவெனக் கேட்டேன். ஓம், தெரியுமே! அவருக்கு காதில் துவாரமுண்டு எனக்கூறிக்கொண்டார். நாங்கள் அதை மறந்திருந்தாலும் மாபசி நினைவில் வைத்திருக்கிறார் என்பதையும்; இரத்தின சிங்கத்திற்கு இது ஒரு அடையாளம் எனவும் புரிந்து கொண்டேன். உடற்கல்வி ஆசிரியராக நியமனம் பெற்று பயிற்றப்பட்ட ஆங்கில ஆசிரியராக ஓய்வு பெற்றவர். பல சிறந்த வீரர்களை உருவாக்கியவர். எனக்கும் உதை பந்தாட்டத்தை பயிற்றுவித்த ஆசானாகவும் இருந்தார். நான் உதைபந்தாட்டத்தில் சிறப்பாக எதையும் சாதிக்கவிட்டாலும் நான் செல்லுமிடங்களில் அவரது பெயரைச் சொன்னால் அந்தப் பெயருக்காக அணியில் சேர்க்கப்பட்ட சம்பவங்களும் உண்டு. சிலாபத்திலும் இரத்தினசிங்கம் அவர்கள் பயிற்றுவிப்பாளராக சேவையாற்றியுள்ளார். டயமண்ட் கழகத்திற்கு பலர் கோல் காப்பாளர்களாக விளையாடியுள்ளனர். ஆனால் நா. லோகநாதனின் கோல்காப்பு ஒரு விதமானது.

பத்து விரல்களாலும் பந்தை அடக்கிப்பிடித்து விடுவார். வேகமாகவரும் பந்து விரலைவிட்டு அசையாது. பார்ப்பதற்கு பயங்கரமான தோற்றமுடையவர். ஆனால் மிகவும் சாது. எல்லா வீரர்களுடனும் ஒற்றுமையைக் கடைப்பிடிக்கும் வீரராவார். டயமன்ஸின் பல வெற்றிகளில் பங்கெடுத்தவர். கெங்காதரனின் பங்களிப்பும் கோல்காப்பில் முக்கிய இடம் வகிக்கிறது. ஆ. கந்தசாமி இளம் வயதிலே காலமாகிவிட்டார். அவரது விளையாட்டை நான் பார்க்கவில்லை. இரத்தினசிங்கம் முன்பு அவர்பற்றிக் கூறியிருந்தார்.

மாதனைப்பகுதியில் காத்தவராயன் கூத்து பிரபல்யமாக இருந்தாலும் வதிரி, அல்வாய், கிராமத்திற்கு அடுத்த கிராமமான கொற்றவத்தை கிராமத்தில் தான் காத்தவராயன் கூத்து முதலில் ஆடப்பட்டதென்பதை பலர் மறந்திருக்கலாம். கட்டைப்புளியடி சின்னத்தம்பி என்பவர்தான் கூத்தை முதலில் ஆடியவர்; அவரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சிவானந்தா விளையாட்டுக் கழகம் பல இளம் வீரர்களைக் கொண்டு வியங்கியது. 1967ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இக்கழகத்தில் பரராஜசிங்கம், நல்லதம்பி, க. நவரத்தினம் ஆகியோரும் இன்னும் பலரும் சிறப்பாக விளையாடியது நினைவில் உண்டு. பரஞ்சோதி என்ற கோல்காப்பு வீரர் மிகவும் திறமையாக விளையாடிப் புகழ் பெற்றவர்.

உதைபந்தாட்டம் என்று வரும்போது பாடசாலைகளுக்கிடையே நடந்த உதைப் பந்தாட்டப் போட்டி ஒன்று ரூபகத்தில் வருகிறது. 65-66 காலப்பகுதி என எண்ணுகிறேன், பருத்தித்துறை ஹாட்லிக் கல்லூரிக்கும் யாழ்ப்பரியோவான் கல்லூரிக்கும் இடையில் நடைபெற்ற முதலாம் பிரிவிற்கான போட்டியாகும். ஹாட்லிக்கு க. நவரத்தினம் (க. நவம்) தலமை தாங்கினார். பரியோவான் கல்லூரிக்கு சி. ராஜநாதன் தலைமை தாங்கினார். மத்தியஸ்த்தராக சீ. கமலநாதன் கடமையேற்றிருந்தார். விளையாட்டு ஆரம்பமாகு முன் இரண்டு அணித்தலைவர்களும் கைலாகு கொடுத்து மத்தியஸ்த் தருக்கும் கைலாகு கொடுத்து மைதானத்தில் கதைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். விளையாட்டைப் பார்க்கச் சென்ற எனக்கு இது பெரும் மகிழ்வைத் தந்தது. இப்போட்டியைப் பார்க்க எனக்குத் தெரிந்த

எனதுரவர்கள் பலரும் வந்திருந்தனர். எனக்கும் மூவரையும் பார்த்த ரூபகம். இரு அணித்தலைவர்களும் ஆரம்பக்கல்வியை ஒரே பாடசாலையில் கற்றவர்கள் என்பதை அறியமுடிந்தது. மூவரும் அடுத்தடுத்த ஊரவர்கள் என்பதும் தெரியவந்தது. ஒரு விளையாட்டினுடாக பழைய நண்பர்கள் எப்படிச் சந்தித்தார்கள் என்பதும்; இப்படி ஒன்றாக சந்திப்பு ஏற்படுவது அபூர்வம் என்றும் எண்ணிக் கொண்டேன்.

1968ல் எனது கல்லூரி அணி 3ம் பிரிவிற்கு நான் கோல் காப்பு வீரனாகவும் அணித்தலைவனாகவும் இருந்தேன். எனது மாமனாரின் மகன் அன்பழகன் போல் ஹாட்லிக் கல்லூரி அணிக்கு தலைவனாகவும், மத்திய முன்னணி வீரனாகவும் விளையாடினார். நானும் இவரும் சிறுவயது முதல் ஒன்றாக வளர்ந்தவர்கள். அவர் பந்தை அடிக்க நான் பந்தை பிடித்துத்தான் கோல்காப்பாளனாக வர ஆரம்பித்தேன். எனது பலவீனம் அவருக்குத் தெரியும். அவர் பந்தை எடுத்தால் வெட்டி எடுத்துக் கோல்போடும் திறமைசாலி. எனது பின்னணி வீரர்களுக்கு இவரைத்தடுத்து பந்தை முன்னே அடியுங்கள் என்று கூறிவிட்டேன். அவரால் என்னிடம் கோல் போட முடியாது போய்விட்டது. அந்தப்போட்டியில் நாங்கள் வெற்றியும் பெற்றோம். அன்பழகன் போல் மூன்றாம் பிரிவில் விளையாடும் போதே கல்லூரியின் முதலாம் பிரிவிற்கும் விளையாடிய வீரர். பாடசாலையில் 'கலர்ஸ்' கௌரவம் பெற்றவரும் கூட; வதிரி பொம்பேஸ் கழகத்திற்கும் விளையாடியுள்ளார்.

1973ல் பருத்தித்துறையில் ஒரு உதைபந்தாட்டச் சுற்றுப்போட்டி நடைபெற்றது. இச்சுற்றுப்போட்டியின் ஆரம்பபோட்டிகளில் நான் பங்கேற்கவில்லை. டயமன் கழகமும் ஒரு ஸ்தீரன நிலையில் இருக்கவில்லை. ரத்தினசிங்கம் அவர்கள் 'பீஸ்புல்' கழகத்திற்கு விளையாடினார். இக்குழுவில் ஹாட்லியின் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் விளையாடினர். டயமன்ஸ்க்கு இரண்டு மூன்று சிறந்த வீரர்களைத் தவிர மற்றைய ஆட்டக்காரர்கள் அவ்வளவாக சிறப்பான வீரர்கள் என்று கூறுவதற்கில்லை. போட்டிகள் ஹாட்லி

மைதானத்தில்தான் நடைபெற்றன. டயமன்ஸ் முதல் போட்டியில் வல்வெட்டித்துறை யுனைட்டெட்டிடம் படுதோல்வியடைந்தது. வல்வெட்டித்துறை அணியினர் - வதிரி பொம்பேஸிடம் படுதோல்வியைப் பெற்றனர். 73ல் பொம்பேஸ் கழகம் மிகவும் பலம் வாய்ந்த அணியாகவும் இருந்தது. வடபகுதியில் பல வெற்றிக் கிண்ணங்களை கையில் ஏந்தி வைத்திருந்தனர். பொம்பேஸ் குழுவுடன் விளையாடும்படி எனது அணியான டயமன்ட் வீரர்கள் கேட்டுக் கொண்டனர். மனதில் ஒரு பயம். கோல்காப்பு செய்தால் நன்றாகச் செய்ய வேண்டும். விழுந்தாலும் மீசையில் மண்படக் கூடாது என்பதுபோல தோற்றாலும் ஆறு ஏழு வாங்குவோம் என்ற என் கணக்கு. தோற்றால் கோல் காப்பாளரை குறைசொல்லுவார்கள் பார்வையாளர்களும் வீரர்களும் என்று சிந்தித்தேன். எல்லாவற்றையும் விட பொம்பேஸ் கழகத்தார் எனது உறவினர்களும் கூட; இதனாலும் பழிவரும் என்ற கிவீசம் எனக்கு. சைக்கிளில் தான் செல்கிறோம் வீரர்கள் எல்லோரும் கனக்க வாங்கப்போகிறோம் என்றுதான் போய் இறங்கினோம். முதல் முறையாக பொம்பேலை எதிர்த்து நான் விளையாடுகிறேன். துணிவு மட்டும் என்னிடம் இருந்தது. எமது ஆதரவாளர்களாக சி.க. ராஜேந்திரா(செயலாளர்) கு. சிவராஜசிங்கம் இன்னும் ஐந்து பேர் மட்டுமே வந்திருந்தனர். போட்டி ஆரம்பித்து ஆறுநிமிடங்களில் தம்பித்துரை முதலாவது கோலை உள்ளே புகுத்திவிட்டார். வாணவேடிக்கை தொடங்கி விட்டது என்று நான் எண்ணிக் கொண்டேன். அவர்கள் கோல் அடித்து இரண்டு நிமிடங்களில் ஸ்ரீ ஸ்கந்தராசா அழகான பாசிங் முறையால் ஒரு கோலைப் போட்டுக்கொண்டார். போட்டி சமநிலையில் மும்முரமாக இருந்தது. இப்போ எமது வீரர்கள் புதிய உத்வேகம் கொண்டவர்களாகக் காணப்பட்டனர். வலது முன்னணி வீரரான நா. லோகராஜன் பந்தை எடுத்துக் கொண்டு ஓடிச் சென்று வளைந்து ஒரு கோலை எதிர்பாராத விதமாகக் அடித்தார். அதேபோன்று மற்றொரு கோலையும் போட்டு விட்டார். இடைவேளையின் போது 3-1 நிலையில் அணி முன்னிலையில் இருந்தது.

பலமுறை பொம்பேஸ் வீரர்கள் கோல்போட முயன்றும் எமது வீரர்கள் தடுத்து விட்டனர். எண்ணிப் பார்க்க முடியாதவாறு எமது வீரர்கள் சிறந்த பாசிங் முறையில் விளையாடினர். போட்டி முடிவடைவதற்கு சற்று நேரத்துக்கு முன்பு லோகராஜன் கோல் ஒன்றினைப் போட்டார். போட்டி முடிவு நிலையில் 4-1 கோல்கணக்கில் நாங்கள் வெற்றிபெற்றுவிட்டோம். நினைத்துப் பாராத வெற்றியாகும். மணிகலாதன், ஆனந்தநாதன், தவராசா, இரத்தின சேகரன், லக்ஷ்மிகாந்தன், குணசிங்கம் யோகராஜாவும் நான் முன்பு குறிப்பிட்ட இருவரும் நானும் விளையாடினோம். எல்லோரும் மகிழ்ச்சியில் இருந்தாலும், நானும் லோகராஜனும் மனதுக்குள் வேதனை யடைந்தது பலருக்குத் தெரியாது. எங்கள் இருவருக்கும் எதிரணியினர் நெருங்கிய உறவினர் களுமாவார்கள். அந்தப் போட்டி என்னால் மறக்கமுடியாத போட்டியாகவும் இருந்தது. நானும் நன்றாக எனது கடமையைச் செய்திருந்தேன். எங்கு போட்டிகள் நடந்தாலும் வந்து பார்வையாளராக இருக்கும் எனது பேரனார், வி. ரி சின்னத்துரை ஆசிரியர் எனக்குக் கை தந்து முத்தமிட்டார். அவர்பற்றி பின் குறிப்பிடுகிறேன். போட்டி முடிந்து வீட்டுக்குச் செல்ல இருந்த எமக்கு சிவராஜசிங்கம் அவர்கள் குளிர்பானம் வாங்கித்தந்து மகிழ்வித்தார். இன்னும் சில இடங்களில் விருந்துகளும் வைத்தனர். மீண்டும் (Re-match) பொம்பேஸ் அணியுடன் விளையாடும் போது என்னுடன் பல சிறந்த வீரர்கள் விளையாடினார்கள். அப்போட்டியில் 2-1 என்ற கோல்கணக்கில் பொம்பேஸ் அணியினர் வெற்றியீட்டினர். அந்தச் சுற்றுப்போட்டியின் சாம்பியனாக பொம்பேஸ் கழகமே வந்தது. நாங்கள் பொம்பேஸ் அணியுடன் விளையாடி வென்ற போட்டி பற்றிய செய்தியைத்தான் நான் முதன் முதலில் 'தினபதி' பத்திரிகைக்கு எழுதி தபாலிட்டேன். மூன்றாம் நாள் பத்திரிகையில் வெளிவந்தது. நான் எழுதிய செய்தியை எனது நண்பன் மகேந்திரனுக்குத்தான் காண்பித்தேன். இது தான் நான் பத்திரிகைக்கு எழுதிய முதல் செய்தியாகும்.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள்

அறிமுகம் - 1

அ. ரெங்கசாய்

ஆ. குணநாதன், பத்தாங் பெர்கந்தை

எழுத்தாளர் அ. ரெங்கசாயி அவர்களை நான் முதன் முதலில் கோலாலம்பூரிலுள்ள மயில் வார இதழ் அலுவலகத்தில் சந்தித்தேன்.

தமிழ்ப்பள்ளி ஒன்றின் தலைமையாசிரியராகப் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்றிருந்த வேளை. அது 1986 அல்லது 1987 ஆம் ஆண்டாக இருக்கலாம்.

மலேசியத் தமிழ் மக்கள் இரண்டாம் உலகப் போரின் போது அனுபவித்த துயரங்களைத் தமது படைப்புகளில் வெளிக்கொணர்ந்திருப்பது அருமை. கோலாலங்காட் அ. ரெங்கசாயி என்ற பெயரில் எழுதி வருகிறார்.

27.9.1930 இல் சிலாங்கூர் மாநிலத்தில் கோலாலங்காட் எனும் இடத்தில் பிறந்தார். தந்தை திரு. அடைக்கன், தாயார் திருமதி காத்தாயி

தெலுத் தமிழ்ப்பள்ளியில் ஏழாம் வகுப்பு வரை படித்து, தமிழாசிரியரானார். 1985 ஆம் ஆண்டு கிள்ளான் ஹைலண்ட்ஸ் தோட்டத் தமிழ்ப்பள்ளியில் தலைமையாசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றார். சொந்த முயற்சியில் மலேசியன் சீனியர் கேம்பிரிஜ் ஆங்கிலத் தேர்வு எழுதி, ஆங்கில மொழியறிவைப் பெருக்கிக் கொண்டார்.

1950 ஆம் ஆண்டு முதல் மேடை நாடகங்கள், வானொலி நாடகங்கள், குறு நாடகங்கள், வில்லுப்பாட்டு, சிறுகதை, நாவல்கள் என்று தனது முத்திரையைப் பதித்து வருகிறார்.

இவர் தமிழ்நேசன் நடத்திய “கந்தசாமி வாத்தியாரின் கதை வகுப்பில்” பங்கெடுத்தவர். தமது படைப்புக்கள் தமிழ்நேசன், வானம்பாடி, மயில், உதயம், உயர்வோம், வெற்றி, இதயம், சூரியன், மக்கள் ஓசை ஆகிய நாளி வார, மாத ஏடுகளில் வெளிவந்துள்ளதாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

1985 ஆம் ஆண்டுகளில் இவர் மயில் வார இதழில் எழுதிய “புரட்சிப் பூக்கள்” எனும் தொடர்கதை இவருக்கு வாசகர்கள் மத்தியில் பரவலாக அறிமுகம் கிடைக்க வழிவகுத்தது எனலாம்.

1989 இல் காமாட்சி விளக்கு எனும் சிறுகதைத் தொகுப்பும், 1993 இல் புதியதோர் உலகம், 2006 ல் நினைவுச்சின்னம் ஆகிய இரு நாவல்களும் படைத்துள்ளார். வெகுவினையில் இமயத்தியாகம், லங்காட் நதிக்கரை ஆகிய இரு நாவல்களை வெளியீடு செய்யவுள்ளார்.

பாரதிதாசன் இயக்கம் நடத்திய மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்தின் விழாவில் சிறுகதைக்குப் பரிசு பெற்றுள்ளார். 2005 இல் மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கமும், தேசியத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சங்கமும் ஆஸ்ட்ரோ வானவில் தனியார் தொலைக்காட்சி நிறுவனமும் இணைந்து நடத்திய நாவல் போட்டியில் இவரது “லங்காட் நதிக்கரை” பத்தாயிரம் மலேசிய ரிங்கிட் முதன்மைப்பரிசு Grand Price பெற்றது. இதனை இவர் மிகவும் பெருமையாகக் கருதுகிறார்.

திருமதி. காத்தம்மா அவர்களைக் கரம்பிடித்த இவருக்கு ஒரு மகனும், மூன்று மகள்களும் உள்ளனர்.

1940 முதல் 1945 வரை மலாயாவில் ஜப்பானியர் ஆட்சியின் போது தமிழர்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கையைப் பின்னணியாகக் கொண்டு படைக்கப்படும் இவரது படைப்புக்களின் வழி, எதிர்கால சந்ததியினர் பல தகவல்களைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும் என்கிறார்.

76 வயதைக் கடந்துவிட்ட போதிலும் இளைஞரைப் போன்று நிறைய வாசிக்கிறார். எளிமையாக பழகும் இவர், இலக்கிய உலகில் இன்னமும் அதிகம் சாதிக்க விரும்புவதாக கூறுகிறார்.

அவரின் எல்லா முயற்சிகளும் வெற்றி பெற “ஞானம் வாழ்த்துகிறது”

இவரது முகவரி

A. Rengasamy, No : 21, Jalan 6, Taman Telok,
42500 Telok panglima Garang, Selangor, Malaysia
Tel : 603-31227990

மனோரமா நேரம்

தொடர் அத்தலலாஜ்

ஷில்பா ஷெட்டியும் சூறாவளியும்
லண்டனில் இப்பொழுதெல்லாம்
பேசப்படும் விடயம் இரண்டு, ஒன்று ஷில்பா
ஷெட்டி மற்றது சூறாவளி. (18.01.2007
எழுதுகிறேன்)

‘பிக் பிரதர்’ எனும் நிகழ்ச்சிக்காக ஷில்பா
ஷெட்டி இங்கே லண்டனுக்கு வந்திருந்தார்.
இது பிரபலமான நிகழ்ச்சியாகும். பல கோடி
பணம் விளம்பரமாக கொட்டும் ஒரு நிகழ்ச்சி
இது.

ஒரு வீட்டில் கலந்து கொள்ளும் ஆட்கள்
தங்க வைக்கப்படுவர். அவர்களின் ஒவ்வொரு
செயலையும் அசைவையும் ஒளி, ஒலி கருவிகள்
படம் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும். அது
மட்டுமல்ல அவற்றை நேரடியாக மக்கள் கண்டு
களித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

இந்த ‘பிக் பிரதர்’ நிகழ்ச்சியில் பிரபலங்கள்
கலந்து கொள்கின்றனர்.

இம்முறை ‘செனல் 4’ இல் ‘பிக் பிரதர்’
நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்ளும் ஷில்பா
ஷெட்டிக்கும் அங்கு அவரோடு கலந்து
கொள்ளும் வெள்ளைக்கார பிரபலமான Jade
Goodyக்கும் இடையில் மிகவும் கசப்பான
அனுபவங்கள் நேரடியாக வெளிப்பட்டன.

இது இனவாதமா? அல்லது கலாச்சார
மற்றும் குடும்பப்படி நிலை வேறுபாடு காரணமா
என்ற வாதப்பிரதிவாதங்கள் எழுகின்றன.

ஷில்பா ஷெட்டி அழகாக இருக்கிறார்.
அதனால் வெள்ளையினப் பெண்கள் அவர் மீது
காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்டிருக்கின்றனர்
என்கின்றனர் பார்வையாளர்கள்.

இந்தியாவில் இது பெரும் கொந்தளிப்பை
ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. இங்கே லண்டனில்
பாராளுமன்றம் வரை இந்த விவகாரம்
எதிரொலித்து இருக்கிறது. 31வயதான ஷில்பா
ஷெட்டிக்கு இந்தியாவில் ஒரு பிரபல்யம்
கிடைக்காவிட்டாலும் ‘பிக் பிரதர்’ மூலமாக

இப்பொழுது உலக பிரபலம் ஆகிவிட்டார்.

‘பிக் பிரதர்’ நிகழ்ச்சியில் அவர் வெற்றி
பெற்றால் லட்சக்கணக்கில் பவுண்கள்
கொட்டும். இன்று 30,000 குற்றங்களை
பார்வையாளர்கள் பதிந்திருக்கின்றனர். ஷில்பா
ஷெட்டியின் மீது இன விரோத கருத்துக்களை
Goody என்ற வெள்ளையின பிரபலம் ஏவியதாக.

ஷில்பா ஷெட்டிக்கான ஆதரவு பல்கி
பெருகி கொண்டு போகிறது.

அடுத்தது காற்று மிக பலமாக வீசுகிறது.
காற்றினால் நான் இருக்கும் ‘மிடில்செக்ஸ்’
பகுதியில் கடைகள் எல்லாம் பகல் வேளையோடு
மூடிவிட்டு புறப்பட்டு விட்டார்கள் வீட்டுக்கு.
அவ்வளவுக்கு காற்று. ஏழுபேர் மரங்கள் முறிந்து
விழுந்து இறந்து விட்டார்கள்.

ஜெர்மனியில் கடும் சேதம், கடல்
கொந்தளிக்கிறது பல இடங்களில் மின்சாரம்
‘கட்’ ஆகிவிட்டது என்று பதகளிப்படுகிறார்கள்
மக்கள்.

உடனே எனக்கு சுனாமிதான்
ஞாபகத்துக்கு வந்தது. ஆசியாவுக்கு வந்த
சுனாமி ஐரோப்பாவுக்கு வரமாட்டாது என்ற
என்ன உத்தரவாதம் இருக்கிறது. இயற்கையின்
கொந்தளிப்புக்குள் யாரும் எதனையும் செய்ய
முடியாது.

இயற்கைதான் எம்மை ஆண்டு
கொண்டிருக்கிறது. அதனை விடுத்து
நான்தான் அதனை செய்து கொண்டிருக்
கிறேன். என்னால் தான் எல்லாம்
நடைபெறுகிறது என்று மனிதன் நினைத்துக்
கொண்டிருக்கிறான். எல்லாம் கை மீறிப் போன
பின்பு இயற்கையை அண்ணாந்து பார்க்க
மட்டுமே மனிதனால் முடிகிறது.

நான் சந்தித்த குருநகர் மனிசி

நான் வழமையாக எழுதும் பத்திரிகை
கட்டுரையை எழுதிவிட்டு சுவிற்சர்லாந்தில்

அதனை 'பக்ஸ்' செய்வதற்கு தேடியலைந்தேன் எனது நண்பர் ஸ்ரீதரனுடன்.

அவர் ஒரு கடைக்கு கூட்டிச் சென்றார். கடை முழுக்க ஒரே மீன் மணம். மீன் விற்கும் கடை அங்கு ஒரு பெண்மணி வியாபாரம் செய்து கொண்டிருந்தார். அங்கு பக்ஸ் மெசின் இருந்தது.

சுவிற்சர்லாந்துக்கு வந்து பதினைந்து வருடமாம். வந்த நாளில் இருந்து கடை வீடு மட்டும் தான் தெரியுமாம் அவளுக்கு.

நான் 'பக்ஸ்' செய்ய எழுதிய பேப்பரைக் கொண்டு போய் கொடுத்த போது கேட்டாவே ஒரு கேள்வி நான் அதிர்ந்து போனேன். நீங்களும் அதிர்ந்து போவீர்கள்.

“தம்பி இந்த பக்ஸ் செய்வதற்கு எழுத்துக்கா கணக்கு? பந்திக்கா காசு?” அவவிடம் ஒன்றும் பேசாமல் “பேப்பரை அப்படியே பத்திரமாக தாங்கோ அக்கா” என்று கேட்டு வாங்கி அந்த இராப் பொழுதில் இன்னும் அரை மணித்தியாலம் காள் ஓடி இன்னும் ஒரு கடையில் 'பக்ஸ்' செய்தோம். அவர் என்னை தொலைக்காட்சியில் கண்டவர். அதனால் பணம் வேண்டாம் என்றார் அன்போடு தான்.

ஆனால் இன்னும் இலங்கையில் இருந்து போய் அப்படியே இருக்கும் பலரை சந்திக்கிறோம். அவர்கள் ஐரோப்பிய அல்லது அங்கத்தைய கலாச்சாரத்திற்கோ அல்லது அறிவியலுக்கோ இணைபடவே மாட்டேன் என்கிறார்கள்.

ஏதோ ஊரில் இருக்கும் நிலையில் அப்படியே இருக்கிறார்கள். அதற்கு முதல் காரணம் மொழி பிடிபடாமை மொழியின் மூலமாகத்தான் கலாச்சாரம் பண்புகள் கடத்தப்படும். அது தெரியாவிடில் அவ்வளவு தான். மனதுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருந்தது அந்த மனிசியின் வளராமை.

பொலிஸிடமே அதிகாரம்

சுவிற்சர்லாந்தை சுற்றிப்பார்த்தேன். அழகின் மகுடம் அது. வாழ்வதற்கு சிறந்த பூமி. தண்ணீர் நிறைந்து போய் இருக்கிறது. மலையும் மலை சார்ந்த இடமுமாக சுவில்.

இங்கு எல்லா கட்டுப்பாடுகளையும் பொலிஸ் தான் வைத்திருக்கிறது. குற்றங்களுக்கு உடனுக்கு உடன் தண்டனை. அது

அரசர், ஆண்டி, அரசியல்வாதிகள் என்றில்லாமல் எல்லோருக்கும் தண்டனை.

லண்டனில் தண்டனையின் வேகம் இப்பொழுது தான் அதிகரித்துள்ளது. குற்றங்கள் கூட கூட லண்டன் பொலிஸ் தடுமாறுகிறது. தண்டனையின் கடுமைபற்றி இப்பொழுதுதான் இவர்கள் யோசிக்க சுவிற்சர்லாந்து பொலிஸார் தண்டனையை மிகக் கடுமையாக உடனுக்குடன் நிறைவேற்றி விடுகின்றனர். அதனால் குற்றவாளிகள் பயப்படுகிறார்கள்.

இமிக்கிறேஷன் விசயங்களையும் பொலிஸ் தான் விசாரணை எல்லாவற்றையும் பார்க்கிறது. அதனால் அகதிகளின் வருகையையும் கட்டுப்படுத்தி வைத்திருக்கின்றனர். ஒருவர் மிகவும் தேவையாக உள்ளவருக்கே அரசியல் தஞ்சம் கொடுக்கப்படுகிறது. சும்மா எவருக்கும் கொடுக்கப்படுவதில்லை.

சுவிஸில் 'கள்ளர்' இல்லை என்னோடு வந்த நண்பர் ஸ்ரீ காரின் கதவை மூடாமல் கூட போவார். களவுகளை லண்டனில் இருந்து பார்த்து விட்டுப் போன எனக்கு இது ஆச்சரியமாகவே இருந்தது.

லண்டனில் தமிழ் கள்ளரும், ஆபிரிக்க கள்ளரும் அதிகமாக இருக்கினம். ஏனைய பாகிஸ்தான், பங்களாதேஸ் கள்ளரும் இருக்கினம்.

தமிழர் வீடுகளில் தமிழர் கடைகளில் திருடுபவர்கள் தமிழ் கள்ளர் தான். அண்மையில் முப்பத்தையாயிரம் பவுன்னை ஒரு கடையில் இருந்து திருடி விட்டினம் தமிழ் கள்ளர்.

கிறிடிட் காட் மோசடி பண்ணும் தமிழர்கள் இந்தியாவில் பிடிபட்டிருக்கிறார்கள், சிங்கப்பூரில் பிடிபட்டிருக்கிறார்கள்.

சுவிற்சர்லாந்திலும் போன உடனே பிடிபட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி கிறிடிட் காட் மோசடி செய்தால் அது கிரிமினல் குற்றம்.

சுவிஸில் பொலிஸ் முழு கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பதனால் மக்கள் கஷ்டத்திற்கு பயந்து ஒழுங்குகளை வாழ்க்கையாக்கி கொண்டிருக்கின்றனர். ஆரம்பத்தில் சட்டம், பின்னர் அதுவே வாழ்க்கையாகி விடும். சிங்கப்பூர் போல, சுவில் ஒரு நல்ல நாடு.

* * * *

விடாது துரத்தும் ஜே.வி.பி

இலங்கை ஒரு சாபக் கேட்டுக்குள் விழுந்து விட்டதோ என்று அச்சப்படும் அளவுக்கு ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளும் மனதை உலுக்குகின்றது.

சனாமி நிதியை பகிர ஜே.வி.பி விடவில்லை, வடக்கு கிழக்கை இணைந்திருக்க ஜே.வி.பி. விடவில்லை, யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையை வைத்திருக்க ஜே.வி.பி. விடவில்லை எனில் இலங்கையை ஒரு யுத்த களமாக்கிப் பார்க்கவா ஜே.வி.பி முழுமையாக விரும்புகிறது என்று எனது நண்பரொருவர் இங்கு லண்டனில் வைத்துக் கேட்டார்.

திஸ்ஸ விதாரண குழு சமர்ப்பித்த யோசனையை நாட்டைப்பிரிக்கும் மற்றொரு யோசனை என்று தெரிவித்திருக்கிறது ஜே.வி.பி. மக்களின் வாழ்வு அவர்கள் மீதான அக்கறை எதுவும் கிஞ்சித்தும் இல்லாமல் வெறும் இனவாதத்தின் மூலம் எதனை சாதிக்க வருகிறது ஜே.வி.பி.

வெறும் அரசியல் கனவுகளோடு மட்டும் வாழ்ந்து விட்டுப் போகலாம் என்று அது நினைக்கிறது.

தமிழர்களுக்கு எதுவுமே தேவையில்லை என்றா எண்ணுகிறது.

மனித முன்னேற்றம் அபரிதமான வளர்ச்சியைப் பெற்று ஒங்கிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் ஒரு யுத்த ரென்ஸனில் இலங்கை முழுவதையும் வைத்திருப்பதில் ஜே.வி.பி அதீத அக்கறை காட்டுகிறது.

யுத்தம் மூலம் தமிழர்கள் எல்லோரையும் அழித்து விடலாம் என்று சோமவன்ஸவும் விமல்வீரவன்ஸவும் நினைத்தால் அது முடியாது.

ஈரோஸ் இரத்தினசபாபதிக்கு அஞ்சலி
'தோழர் இரத்தினா' என்றுதான் பலரும் அவரை கூப்பிடுவார்கள். இணுவிலில் பிறந்த இரத்தின சபாபதி இளமைக் காலத்தில் தமிழரசுக்கட்சி ஆதரவாளராக இருந்தவர்.

மலையக மக்களின் உரிமைக்காக பல இடங்களில் வாதாடியவர். திட்டமிட்டு தமிழ் தலைமைகள் மலையக மக்களை ஒதுக்கிய போது தோழர் இரத்தினா, அவர்களின் உரிமைகள் தொடர்பாக தொடர்ந்து குரல் கொடுத்து வந்தவர். அறிவாளி.

டிசம்பர் மாதம் 12ம் திகதி லண்டனில் காலமாகி விட்டார்.

இளமைக்காலத்தில் மலையகத்தில் வாழ்ந்து விட்டு உயர் கல்விக்காக லண்டன் வந்தார்.

1975ம் ஆண்டிற்கு பிறகு தமிழ் இளைஞர்கள் லண்டனுக்கு படிப்புக்காக வரத் தொடங்கிய நேரத்தில் தமிழ் ஈழம் என்ற கருவுக்கு ஒரு முழு சிந்தனை வடிவத்தை உருவாக்கினார்.

ஈரோஸ் என்ற அமைப்பை பல புத்திஜீவிகளோடு உருவாக்கினார் இரத்தின சபாபதி.

வவுனியாவில் ஈரோஸ் அமைப்பு இயங்குவதற்கு தோதுவாக ஒரு பண்ணையை ஆரம்பித்தார்.

தமிழ் இளைஞர்களுக்கு முதன் முதலில் பாலஸ்தீன போராட்டக் குழுக்களோடு இணைத்து பயிற்சிகள், ஆயுத பயிற்சிகள் வழங்க ஏற்பாடு செய்தவர். அதில் பல படிகள் முன்னேற்றமும் கண்டார்.

லண்டனில் தமிழர்கள் மத்தியில் ஈழப்பிரச்சினையை முக்கியத்துவப்படுத்தினார். இங்குள்ள அரசியலாளர்களுக்கும் தெரியப் படுத்தினார்.

தம்பு பேச்சு வார்த்தையிலும் இரத்தின சபாபதி ஈரோஸ் அமைப்பின் சார்பாக கலந்து கொண்டார்.

இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தின் பின்பு நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் சுயேட்சை குழுவின் முதன்மை வேட்பாளராக போட்டியிட்டு கூடுதல் வாக்குகள் பெற்று வெற்றி பெற்றார்.

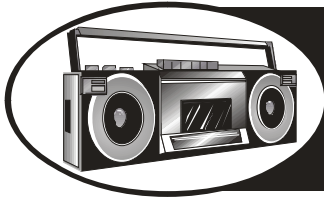
தமிழ் ஈழம் பெறவென போராடிய விடுதலை அமைப்புகள் பின்னர் உள்ளூர்களுளேயே முரண்பட்டு சகோதர இயக்கங்களை வேட்டையாட துவங்கிய போது விரக்தியுற்று தோழர் இரத்தினா மீண்டும் லண்டன் வந்தார்.

இங்கு இயக்கங்களின் தொடர்புகளை துண்டித்து விட்டு நீண்ட காலம் ஒதுங்கியே வாழ்ந்தவர்.

தமிழர்களின் வாழ்வு தொடர்பான அக்கறை மீதுரப் பெற்றவர் அவர்.

தோழர் இரத்தின சபாபதியின் இறப்பு அறிவான, நேர்மையான ஒரு போராளியின் இழப்பாகும்.

அவரது பிரிவு உண்மையில் மனக் கவலையாக இருக்கிறது.

திரைமறைவுக் கலைஞர்கள் ஓர் அனுபவத் தொகுப்பு

எஸ். குடகுஜன்

30 வருடங்களுக்கு மேலாக ஒலிபரப்புத் துறையிலும் 20 வருடங்களுக்கு மேலாக ஒளிபரப்புத் துறையிலும் பணியாற்றி வருபவர் S. நடராஜன் இலங்கை வானொலியில் அறிவிப்பாளராக, செய்தி வாசிப்பவராக, நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராக, வானொலி மாமாவாக அரும்பணியாற்றிய அவர் ஆலய கும்பாபிஷேகம், தேர்த் திருவிழா என்பனவற்றின் நேர்முக வர்ணனையாளராகவும் இருந்துள்ளார். ரூபவாஹினியின் “ஐ” அலைவரிசையிலும் செய்திவாசிப்பவராக இருந்து இப்போது சைவ நீதி நிகழ்ச்சிக்குப் பங்களிப்பைச் செய்து வருகின்றார்.

இரு ஊடகங்களினது செய்திப் பிரிவுகளில் தொடர்ந்தும் அவரது சேவை இருந்து வருகிறது.

இலங்கை வானொலி தமிழ் சேவை ஒலிபரப்பாளர்களுக்கென அவ்வப்போது பயிற்சிகளும், கருத்தரங்குகளும் நடத்தப் படுவது வழக்கம். முன்னாள் பதிவ் தமிழ் சேவை அதிகாரி C.V. ராஜசந்திரம் நடத்திய பயிற்சியின் போது கூறினார் “நீங்கள் எந்த விடயம் தொடர்பான நேர்முக வர்ணனைக்குச் செல்கின்றீர்களோ - அந்த விடயம் பற்றிய சகல விடயங்களும் உங்கள் கைவசம் இருப்பது அவசியம். அதற்கென பல நூல்களிலிருந்து விபரங்களைத் திரட்டி, பல பிரமுகர்களைச் சந்தித்து, அரசு நிறுவனங்களின் பிரசுரங்களைப் பார்வையிட்டு பொருத்தமான அம்சங்களைத் தொகுத்துக் கொள்வது முக்கியமானது. இவ்வாறு சேகரித்த விடயங்களை ஆதாரமாக கொண்டு எந்தவித சிரமமுமின்றி பலமணி நேரத்துக்கு நேர்முக வர்ணனையைச் செய்ய முடியும். எவ்வளவுக்கு உங்களை நீங்களே தயார் படுத்திக் கொள்கிறீர்களோ - அவ்வளவுக்கு உங்களது நேர்முகவர்ணனை சிறப்பாக இருக்கும்” என்று கூறினார். அவரது இந்த யோசனையின்படி நடந்து கொண்டதன் காரணமாகவே (சென்ற இதழில் குறிப்பிட்டது போல) கண்டிப் பெரஹர 1 மணி நேரம் தாமதமாக ஆரம்பமாகும் எனத் தெரிய வந்ததும், எதிர்பாராது ஏற்பட்ட அந்த இடைவெளியை கண்டிப் பெரஹர பற்றிய எத்தனையோ விபரங்களைக் கூறி நேயர்களுக்கு வெறுப்பேற்படாத வகையில் சிறப்பாக நிரப்ப முடிந்தது. வருங்கால நேர்முக

வர்ணனையாளர்கள் இதனை நிச்சயம் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

நேர்முக வர்ணனை என்று கூறும்போது நல்லூர் கந்த சுவாமி கோவில் தேர்த் திருவிழாவை மறக்க முடியாது. முருகன் அடியவர்கள் மத்தியில் மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோவில், நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவில் ஆகிய இரண்டு ஆலயங்களுக்கும் இருக்கும் மகிமையை அளவிட முடியாது. இவை இரண்டும் கொண்டுள்ள பாரம்பரியமும் சரித்திரப் பின்னணியும் இதற்கான காரணங்களாக இருக்கக் கூடும். மக்கள் மத்தியில் இந்த ஆலயங்கள் மீதான பக்தி, நம்பிக்கை என்பன ஏனைய காரணிகளாக இருக்கலாம்.

நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவில், மகோற்சவத்தின்போது 25ம் திருவிழாவிலன்று மகோற்சவமும் 26ம் நாள் - தீர்த்தத் திருவிழாவும் அதற்கு அடுத்த நாள் பூங்காவனமும் இடம் பெறுவது வழக்கம் இவற்றிற்கு இடையில் திருக்கார்த்திகை விழா, கைலாச வாகன விழா, தண்டாயுதபாணி உற்சவம், ஒருமுகத் திருவிழா என்பன நடைபெறும். உற்சவ காலத்தின் போது வட பகுதியில் வாழும் சைவமக்கள் அனைவரும், மற்றும் வெளிமாவட்டங்களில் வாழ்பவர்களும் விரதமிருப்பது வழக்கம். அதே போல தேர்த்திருவிழாவிலன்று இவர்கள் அனைவரும் ஆலயத்துக்கு வந்து வழிபாடு செய்வதை தங்களது தலையாய கடனாகக் கொண்டுள்ளனர் என்றால் அது மிகையல்ல.

தேர்த்திருவிழாவிலன்று அதிகாலை யிலேயே மக்கள் நீராடி, புத்தாடை அணிந்து ஆயிரக்கணக்கில் ஆலயத்துக்கு வந்து விடுவார்கள். காலை 8 மணியளவில் கோபுரவாசலைக் கடந்து சன சமுத்திரத்தின் மேலாக எம் பெருமான் முருகக் கடவுள் தேர் முட்டியை நோக்கிச் செல்லும் தெய்வீகக் காட்சியை தரிசித்துவிட வேண்டும் என்ற அவாவே இதற்கான காரணம்.

வசந்த மண்டபப் பூசை நிறைவேறி, உற்சவமூர்த்தியின் உள்வீதி வலத்தைத் தொடர்ந்து, குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ஆலயமணி ஒம்! ஒம்! என ஒலிக்க, கோபுர வாசல் வழியாக முருகப் பெருமான் வெளி வீதிக்கு வருகை தரும்போது - பக்தர்களின் அரோகரா! என்ற கோஷம் வான் முகட்டை எட்டும்.

தேர்த்திருவிழா அடுத்த நாள் தீர்த்த உற்சவம் என நடைபெறும் 2 நாள் நேர்முக வர்ணனை தமிழ் நிகழ்ச்சிப் பிரிவினரும், வெளிக்கள ஒலிபரப்பு தொழில் நுட்பவியலாளர்களும் குறைந்தது 4 நாட்கள் நல்லூரில் தங்கியிருப்பார்கள். இவர்களுக்கான சகல உதவிகளும் அறங்காவலர் மாப்பாண முதலியாரின் பணிப்புரையின் பேரில் ஒழுங்கு செய்யப்படுவது வழக்கம். வசந்த மண்டபத்தில் ஒருவர், தேர் முட்டியிலிருந்து 10 அல்லது 15 அடி தூரத்தில், அதனைப் பார்த்தவாறு இருவர், தெற்கு வீதியில் ஒருவர், மேற்கு வீதியில் ஒருவர் என அறிவிப்பாளர் பட்டாளமே நேர்முக வர்ணனைக் கென தயார் நிலையில் இருக்கும். இவர்களிட முள்ள ஒலிவாங்கிகள் அனைத்தும் மின்கம்பிகள் மூலம், கோபுர வாசலுக்கு அருகிலுள்ள கட்டுப்பாட்டு நிலையத்துடன் இணைக்கப் பட்டிருக்கும் மின்கம்பியற்ற ஒலி வாங்கிகள் இல்லாத காலம் அது என்பதும், இந்த 5 அறிவிப்பாளர்களில் எவரையும் இந்த கட்டுப்பாட்டு நிலையத்தினால் ஆரம்பிக்கவோ அல்லது நிறுத்தவோ முடியும் என்பதும் இங்கே குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.

“இலங்கையின் புராதன சைவ ஆலயங்கள்” என்ற தொடரில் பல நூல்களை எழுத ஆரம்பித்த முதலியார் குல. சாமிநாதன் தேர், தீர்த்தம் ஆகிய இரு நாட்களிலும் இடம்

பெறும் வானொலி வர்ணனைகளைத் திரட்டி, கலைமகள் ஆசிரியர் வாசீக கலாநிதி கி. வா. ஜகன்நாதன் அவர்களின் அணிந்துரை, மதுரைப் பல்கலைக்கழக முன்னாள் துணை வேந்தர் தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார் அவர்களின் பதிப்புரை என்பனவற்றுடன் வெளியிட்ட செ. தனபாலசிங்கன் உட்பட பல அறிஞர்கள் இந்த நேர்முக வர்ணனையை செய்திருந்தார்கள் என்று கூறுவதன் மூலமே அதன் முக்கியத்துவமும் சிறப்பும் விளங்கும்.

இவற்றையெல்லாம் நெறிப்படுத்தியவர் சமய நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பொறுப்பாக விருந்த அருள் தியாகராசா அவர்கள். ஒலிபரப்பாகும் சமய நிகழ்ச்சிகள் சைவ சமய நெறிகளை மீறி அல்லது அவற்றை அவமதிக்கும் வகையில் அமைந்து விடக் கூடாதென்பதில் அவர் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தார்.

இது சம்பந்தமாக இரண்டு உதாரணங்களைக் குறிப்பிட முடியும். திருக்கேதீஸ்வர ஆலய மகாசிவராத்திரி அஞ்சலின் போது வசந்த மண்டபத்தில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளில் - திருக்கேதீஸ்வரப் பதிகம், பண்ணிசை, சமயச் சொற்பொழிவு, மங்கள இசை, பஜனை என்பனவே இடம் பெற வேண்டும் என்பது அவரது நிலைப்பாடாகும். இவற்றிற் கூட, சமய சம்பந்தமான தமிழ் கீர்த்தனங்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்று கூறிய அவர், அதனை பதவியில் இருக்கும்வரை கடைப்பிடித்தும் வந்தார். மகாசிவராத்திரி அஞ்சல் - இசைக்கச்சேரிக்கான மேடையாக மாறிவிடக்கூடாது என்பது அவரது கொள்கையாக இருந்தது. (தூரதிஷ்டவசமாக இன்று சில ஆலயங்களில் - நகைச்சுவை நாடகம், பொப் இசை, பட்டிமன்றம் என்பன இடம் பெறுவது கவலைக்குரிய விடயம்.)

இரண்டாவதாக - “சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுள்” என்ற நிலைப்பாட்டிலிருந்து அணுவளவும் அவர் விலகவில்லை. இந்த விடயத்தில் நல்லூர் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலரையே அவர் பின்பற்றினார். ஒலிபரப்பிற்கான சமயச் சொற்பொழிவின் பிரதி ஒன்றில் “சிவபெருமானின் அவதாரமாக - குறிப்பிட்ட ஒரு நாயனார் தோன்றினார்.” என்ற வசனத்தை நீக்கும்படி கட்டுரை ஆசிரியருக்கு

பணித்த அவர், முழுமுதற் கடவுளான சிவபெருமானுக்குப் பிறவிகள் இல்லை எனவும் தெரிவித்திருந்தார்.

வருங்காலத்தில் இத்தனை விரிவான நேர்முக வர்ணனைகள் இடம் பெறுமா? என்பது கேள்விக் குறியாகியுள்ள இந்தக் காலகட்டத்தில் நேர்முக வர்ணனையாளர்களின் நன்மைகருதி ஒரே ஒரு விடயத்தைத் தெரிவிப்பது எனது கடமையாகும்.

ஒரு நிகழ்ச்சியின் நேர்முகவர்ணனை வருடா வருடம் இடம் பெறுமானால், முதல் ஆண்டிலேயே நீங்கள் அதனைச் சிறப்பாகச் செய்துவிட முடியாது. தமிழ் சேவைக்குழு வினாருடன் முதல் வருடத்தில் சென்று, அங்கு நடைபெறும் சகல நிகழ்ச்சிகளையும், சம்பவங்களையும் அவதானித்துக் கொண்டு அடுத்த இரண்டாவது வருடத்தில் உங்கள் பங்களிப்பை வழங்கினால், உங்கள் நேர்முக வர்ணனை சிறப்பாக அமையும். தவறுகள் ஏற்பட மாட்டா. உங்களது வர்ணனையைச் சகலரும் பாராட்டுவார்கள்.

முதல் தடவையிலேயே நேர்முகவர்ணனை செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதனால் தவறு உருவாகக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்ட போதிலும் அது தவிர்க்கப்பட்டது பற்றி இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். முதல் வருடத்திலேயே நேர்முக வர்ணனை செய்ய வேண்டிய இக்கட்டான நிலைமை. அதுவும் மிக உன்னதமான நல்லூர் கந்த சுவாமி கோவில் தேர்த்திருவிழா என்று கூறுவதன் மூலம் அதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். முன்னாள் சிரேஷ்ட அறிவிப்பாளர் குஞ்சிதபாதம் அவர்கள் உரிய நேரத்திற் தலையிட்டு தவறு நடப்பதைத் தடுத்திருக்கா விட்டால் தேர்த்திருவிழா நேர்முகவர்ணனை சம்பந்தமாக தேர்முட்டியடியில் இதுவரை கடைப்பிடிக்கப்பட்டுவந்த வழிமுறையிற் தவறு ஏற்பட்டிருக்கும்.

சில வருடங்களுக்கு முன்னர் தேர்த்திருவிழாவிலன்று காலை 8.00 மணி இருக்கலாம். கோபுர வாசலுக்கூடாக உற்சவ மூர்த்தியான முருகன் தேர் முட்டியை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கும் நேரம் அங்கிருந்து 15 அடி தூரத்தில் நேர்முக வர்ணனையாளருக்கான

மேடை, பொருத்தப்பட்டிருந்தது. ஆறுமுகக் கடவுள் தேரில் அமர்ந்ததும், தேர்த்திருவிழா எவ்வித விக்கிளங்களுமின்றி நிறைவேற வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கும் கிரியைகள் இடம்பெற்று, 1000 கணக்கான தேங்காய்கள் உடைக்கப்பட்டதும் சித்திரத் தேர் புறப்படுவது வழக்கம்.

தற்செயலாக அங்குவந்த சிரேஷ்ட அறிவிப்பாளர் குஞ்சிதபாதம் - முருகப் பெருமானுக்கு பஞ்சாலாத்தி காண்பிக்கப் பட்டதும், “கட்டியம்” கூறுவார்களே அதை ஒலிபரப்ப ஏற்பாடுகள் செய்து விட்டீர்களா? என்று கேட்டார். அறிவிப்பாளர்களாகிய எங்கள் இருவருக்கும் இந்த விடயம் முன் கூட்டியே தெரியாத படியால் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்தோமெயொழிய வேறு எதுவும் கூறவோ அல்லது செய்யவோ தெரியவில்லை.

“இப்போது கட்டியம் கூறப்படும்” என்ற உங்களது அறிவிப்பைத் தொடர்ந்து, 15 அடி தூரத்திலுள்ள தேருக்கு உங்கள் கையிலுள்ள ஒலிவாங்கி அனுப்பப்படுவது வழக்கம். அங்கே கட்டியம் கூறுபவர் கூறி முடித்ததும் ஒலிவாங்கி உங்களை வந்து சேரும் நீங்கள் “இதுவரை கட்டியம் கூறக் கேட்டீர்கள்” என்று தொடர்ந்து நேர்முக வர்ணனையைச் செய்யலாம். இதுதான் வழமையான நடைமுறை இது கட்டாயம் நடக்க வேண்டும் என்று கூறினார்.

அப்போதெல்லாம் மின்கம்பி இணைப்பு களற்ற ஒலிவாங்கிகள் இல்லாத காலம் தொழில் நுட்பவியலாளரின் உதவியுடன் எங்கிருந்தோ 15 அடிநீளமான மின் கம்பியை கொண்டுவந்து, எமது ஒலி வாங்கியுடன் இணைத்து - கட்டியம் ஒலிபரப்பாக பேருதவி புரிந்தார். இவை எல்லாம் 1 நிமிட நேரத்தில் முடிவடைந்தன. தேரிலிருந்து நல்லூர் முருகனின் கட்டியம் வெகுசிறப்பாக அஞ்சல் செய்யப்பட்டது.

இந்தக் கட்டியத்தின் முக்கிய அம்சம் திரிசங்கபோதி புலனேகபாகு என்ற அரசனே நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவிலை நிர்மாணித்தான் என்பதும்; ரகுநாத மாப்பாண முதலியார் பரம்பரையினரே ஆலயத்தை நிர்வகித்து வருகின்றார்களென்றும்; குறிப்பிடப் பட்டுள்ளமையாகும்.

(தொடர்ச்சி 47ம் பக்கம்.)

தமிழ்நாட்டின் அமைதி இயக்குநர் அமைதி தலை உருவாக்கியது...

ஈமகாலத் தமிழிலக்கியத்தின் இயங்குநிலைக்கு அடிப்படைகளான இலக்கியக் கோட்பாட்டுத் தளங்கள் பற்றிய பார்வையிலே, மார்க்சியநோக்கு பற்றிய சிந்தனைக்கு கடந்த இதழ்க் கட்டுரையில் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது.

நவீனத்துவக் கோட்பாடுகளுடன் ஒப்பிடும் நிலையில் இந்நோக்கானது (மார்க்சிய நோக்கு) அடிப்படையிலேயே வேறுபட்டுநிற்கும் நிலை அங்கு சுருக்கமாகச் சுட்டப்பட்டது. படைப்பாளியின் 'அநுபவ அம்சம்', 'உத்தித்திறன்' ஆகியவற்றை அவை (நவீனத்துவ சிந்தனைகள்) மையப்படுத்தி நிற்க, இது படைப்பின் உள்ளடக்கத்தை மையப்படுத்தியவகையில் வேறுபடுகின்றமையை அங்கு நோக்கினோம்.

மார்க்சிய நோக்கானது 'அடித்தளம் - மேற்கட்டுமானம்' என்ற உருவகத்தினூடாக உள்ளடக்கத்துக்குத் தந்துள்ள முக்கியத்துவம் அங்கு கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டது. இவ்வாறான 'உருவக்' நோக்கானது படைப்பின் சுதந்திரநிலை - படைப்பாளியின் சுயம் - என நவீனத்துவ வாதிக்கள் கருதிய அம்சத்தை மட்டுப்படுத்தி நிற்பது என்பதும் அங்கு உணரப்பட்டது.

நவீனத்துவ சிந்தனைகளுடன் மார்க்சிய நோக்கானது வேறுபடும் தளநிலை தொடர்பான மிகப் பொதுவான - மேலோட்டமான - குறிப்புகளே மேலே முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு கூறுவதற்கு காரணம் மேற்படி கோட்பாட்டு

வகைகள் பற்றிய தெளிவுக்கு இக்குறிப்புகள் போதுமானவையல்ல என்பதாலேயேயாகும். உதாரணமாக, 'வேதாந்தம்' (அத்வைதம்) என்ற தத்துவம் 'ஒருபொருளுண்மை பேசுவது' என்றும் 'சைவசித்தாந்தம்' என்ற தத்துவம் 'மூப்பொருளுண்மை பேசுவது' என்றும் கூறுவது போன்ற பொதுவான ஒப்பீட்டுக் குறிப்புகளே இவை.

இப் பொதுக் குறிப்புகள் மட்டும் அத்தத்துவங்கள் பற்றிய முழுநிலைத் தெளிவுக்குப் போதுமானவையல்ல என்பது வெளிப்படை. அதுபோலவே மேலே **நவீனத்துவம், மார்க்சிய நோக்கு** என்பவற்றின் இயல்பு மற்றும் அவற்றுக் கிடையிலான வேறுபாடுகள் என்பன தொடர்பாக முன்வைக்கப்பட்ட மேற்கட்டிய ஒப்பீட்டுக் குறிப்புகளும் அவை பற்றிய முழுநிலைத் தெளிவுக்குப் போதுமானவையல்ல என்பதைச் குறிப்பிடவேண்டியது அவசியம்.

ஏனெனில், இக்கோட்பாடுகள் தொடர்பாக கடந்த ஏறத்தாழ ஒன்றரை நூற்றாண்டுக் காலப் பகுதியில் பதிவாகியுள்ள சிந்தனைகளின் பரப்பு மிகப் பெரிது. நிகழ்ந்துள்ள விவாதங்களும் அத்தகையனவே.

இவ்வாறு விரிந்து பரந்த வகைகளில் வெளிப்பட்டு வந்துள்ள மேற்கட்டிய

தமிழ்நாட்டு
நூலாமைதி

கோட்பாடுகள் சார் கருத்தாக்கங்களைத் தெளிந்துகொள்ள இத் தொடர்பில் மேலும் விரிவான புரிதல் நமக்குத் தேவைப் படுகிறது. இவ்வகையில் முதலில் மேற்படி கோட்பாடுகளின் வேறுபாடுகளுக்குக் கான அடிப்படைகள் நம் கவனத்துக்குரியன.

மேற்படி இருவகைச் சிந்தனைகளும் வேறுபட்டுள்ளன எனக்கான அடிப்படைக் காரணி, அவற்றின் பிறப்புநிலை வேறுபாடேயாகும். நவீனத்துவ சிந்தனைகளிற் பலவும் கலை, இலக்கியம் என்பவற்றின் தளத்தில், குறிப்பாகப் படைப்பாளியின் ஆளுமையை மையப் படுத்திய நிலையில் உருவானவையாகும். படைப்பாளி ஒரு தனிமனிதர் என்பதும் தனக்கு ஒத்த அலைவரிசையில் (wave length இல்) உள்ள குறித்த சில சுவைஞர்களைக் குறிவைத்து தனது மனக் கதவுகளைத் திறக்கிறார் என்பதுமே இச்சிந்தனைகளிற் பலவற்றின் பின்புலமாகும்.

இந்த ஒத்த அலைவரிசையினரின் 'உணர்திறன்' என்ற அம்சமே படைப்பின் உருவநிலையைத் தீர்மானிக்கும் முக்கிய கூறாகும். இந்நோக்கின்படி, 'எந்த உத்தியில் எவ்வகை நடையில் வெளிப்படுத்தினால் தனது மனப்படிமம் உரியவாறு குறித்த சுவைஞருக்கு அநுபவசாத்தியமாகும்' என்பதே படைப்பாளியின் முக்கிய குறிக்கோளாக அமையும் என்பது வெளிப்படை. இதுவே உருவத்தைத் தீர்மானிக்கிறது. (இந்த உருவநிலையின் தனித்தன்மை பற்றிப் பேசும் முயற்சியே 'உருவவியல்' எனத் தனியான ஒருகோட்பாடாக உருப்பெற்றமை முன்னரே நோக்கப்பட்டது.)

இவ்வகையில் சமூகத்தின் குறித்த ஒரு தரம்சார்ந்த பிரிவினரின் உணர்வுப் பரிமாற்ற சாதனங்களாக மட்டுமே கலை, இலக்கிய ஆக்கங்களை நவீனத்துவ வாதிகள் கருதிநின்றமை - கருதி நிற்கின்றமை - தெரிகிறது.

ஆனால், மார்க்சியத்தின் கலைஇலக்கிய நோக்கானது முற்றிலும் தளவேறுபாடு கொண்டதாகும். அது கலைஇலக்கியங்களின் தளத்திலோ அல்லது படைப்பாளியின்

ஆளுமையை மையப்படுத்தியோ உருப்பெற்றதன்று படைப்பாளியும் அவருடன் ஒத்த அலைவரிசை சார் சுவைஞர்களுமான குறித்த சமூகப் பிரிவினருக்கு உட்பட்ட உணர்வுநிலை ஊடாட்டமாகப் படைப்பைப் பார்ப்பதும்ன்று.

அது படைப்பின் **சமூகத் தொடர்பை** மையப்படுத்தியதாகும். சமூகமாற்றத்தை விழையும் புரட்சிகர சிந்தனையான மார்க்சியத் தத்துவத்தின் ஒரு பகுதியாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுவந்துள்ள அப்பார்வை குறிப்பாக, படைப்பின் ஒட்டுமொத்த **சமூகப்பயன்பாட்டைக்** கருத்துட்கொண்டு வெளிப்பட்டதாகும்.

மார்க்சிய மூலவர்களான கார்ல் மார்க்ஸ் மற்றும் பிரடெரிக் ஏங்கல்ஸ் ஆகியோர் சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த இயங்குநிலையைப் பொருளியல் தளத்தை மையப்படுத்தி விளக்கி நின்றவர்கள் என்பதும், அத் தொடர்பிலே சமூகத்தின் உயிரோட்டமுடைய சிறப்புப் பகுதிகளாக கலை, இலக்கியம் என்பனவற்றை உணர்ந்தவர்கள் அவர்கள் என்பதும் இலக்கிய உலகிலே பொதுவாக அறியப்பட்ட செய்திகளாகும்.

கலை, இலக்கிய ஆக்கங்கள் தொடர்பான அவர்களின் கருத்துகள் அவ்வப்போது கடிதங்கள், விமர்சனங்கள் முதலான வகைகளில் பதிவுசெய்யப்பட்டிருந்தன. அக்கருத்துக்களின் தொடர்ச்சியாக அவர்களின் வழிவந்த சிந்தனையாளர் பலர் முன்வைத்த கருத்தாக்கங்களாக நமக்குக் கிடைத்துள்ள சிந்தனைப் பரப்பே இங்கு 'மார்க்சிய கலைஇலக்கிய நோக்கு' (மார்க்சிய அழகியல்) என்ற பொதுச்சுட்டால் தொகுநிலையில் சுட்டப்படுவது என்பதை கலை, இலக்கிய, உலகம் அறியும்.

நமது புலனறிவுக்குப் பொருளாகவுள்ள இந்த உலகத்தை உள்ள பொருளாகக் கொள்வதான மார்க்சியத் தத்துவம் சமூக வரலாற்றை வர்க்கப் போராட்டங்களின் வரலாறாகக் காண்பது. பலநூறு ஆண்டுகளாக தமது உழைப்பின் பயனை நுகரமுடியாத நிலையில் சுரண்டப்படும் உழைப்பின் பயனிலிருந்து அந்நியப்

படுத்தப்பட்டும் அடக்கியொடுக்கப்பட்டும் அவலநிலைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட மானுட சமுதாயத்தின் ஓட்டுமொத்த விடுதலையே அந்த தத்துவ மூலவர்களின் குறிக்கோளாகும். அவ்வகையில் அது சமுதாய மாற்றத்தை நாடும் தத்துவமாகும்

இந்த அடிப்படையில் அத்தத்துவம், உழைக்கும் வர்க்கத்தின் சார்பில் நின்று சிந்திக்கவும் செயற்படவும் சமூகத்தின் அனைத்துப் பிரிவினரின் கவனத்தையும் ஈர்க்கிறது.

அவ்வகையில் சமூகமாந்தரின் ஒரு முக்கிய பிரிவினரான கலை, இலக்கிய வாதிகளின் கவனத்தையும் அது ஈர்த்துநிற்கிறது. அத்துடன் வரலாற்றில் பேணப்பட்டுவந்துள்ள (பாரம்பரியமான) கலை, இலக்கிய ஆக்கங்களை அது சமூகப்பயன்பாட்டு நோக்கில் விமர்சிக்கவும் முற்படுகிறது.

மார்க்சிய அழகியலின் தொடக்கப் புள்ளி இதுதான்.

கலை, இலக்கியம் என்னவற்றின் சமூகத் தொடர்பைச் சுட்டியுணர்த்தும் நோக்கிலான முக்கிய குறியீடாக அமைந்ததே அவர்கள் முன்வைத்த 'அடித்தள - மேற்கட்டுமான' உருவகமாகும். இந்த அடிப்படையில் அவர்கள் அவற்றை (கலை, இலக்கியங்களை)ச் சமூகத்தின் பிரதிபலிப்பாகக் கண்டனர். உள்ளடக்கம் என்ற வகையில் அவை சமூக யதார்த்தங்களைச் சித்திரிப்பனவாக அமைதல் வேண்டும் என விரும்பினர்.

யதார்த்தம் என்ற சொல் பொதுவாக உண்மை என்ற பொருளில் வழங்குவது. ஆங்கிலத்தில் Realism என்பதற்கான நேர்ப்பொருளில் இவ் வடசொல்லைத் தமிழிற் பண்படுத்தி வருகிறோம். நடப்பியல் என்ற தமிழ்ச் சொல்லும் வழக்கில் உளது. சமூக உண்மைகளை வகைப்பாடான சூழ்நிலைகளில் வகைமாதிரியான பாத்திரங்களுடாகச் சித்திரிக்கும் முறைமையே மார்க்சிய அழகியலில் யதார்த்தம் எனச் சுட்டியுணர்த்தப்படுகிறது.

இவ்வாறான செயற்பாட்டை மேற்கொள்ளும் படைப்பாளி தன்னுடைய அநுபவங்களில் மட்டும் திளைக்கும்

தனிமனிதரல்லர் ஒரு சமூக மனிதராக - சமூக ஆய்வாளராக - ப் பரிணாமம் எய்துபவரும் ஆவார். மனிதநேய நோக்குடன் சூழலைத் தரிசிக்க முற்படும் இப் படைப்பாளி, தான் எந்த வர்க்கம் சார்ந்தவராக இருப்பினும் அதனைக் கடந்து நின்று சமூக உண்மைகளைத் தனது படைப்பில் வெளிப்படுத்துவார் என்பதும் அப்படி வெளிப்படும் உண்மைகள் உழைக்கும் வர்க்கத்தின் மீதான அவருடைய சார்புநிலையை உணர்த்திவிடும் என்பதும் இந்த யதார்த்தக் கருத்தியலின் நம்பிக்கையாகும். இந்நிலையில் அவர் படைப்பில் வெளிப்படுத்தும் யதார்த்தம் பொதுவாக **விமர்சன யதார்த்தம்** எனப் பெயர்பெறுகிறது.

மார்க்சிய அழகியலின் பொது அடிப்படைகள் இவைதான்.

படைப்பாக்கங்கள் பற்றிய பார்வைகளில் நவீனத்துவமும் மார்க்சிய நோக்கும் தெளிவாகவே வேறுபட்டு நிற்கும் காரணிகள் இதுவரை மேலே நோக்கப்பட்டன.

இத் தொடர்பிலே அடுத்து நம் கவனத்துக்கு வரும் அம்சம் 'மார்க்சிய அழகியலார், கலை, இலக்கியம் என்பவற்றின் அடிப்படைப் பண்புநிலைகளான 'அநுபவ அம்சம்' மற்றும் உத்தித்திறன், உருவநிலை என்பன தொடர்பாக எத்தகைய கவனிப்பையும் கணிப்பையும் புலப்படுத்தினர்?' என்பதாகும்.

இவ்விடயத்தில் மார்க்சியரிடையில் இருவேறுபட்ட பார்வைகளும் அணுகுமுறைகளும் நிலவுகின்றன. ஒருவகை, படைப்பாளியின் அநுபவ அம்சத்துக்கும் அது படைப்பாக உருவம் எய்திய நிலைக்கும் உரிய மதிப்பளித்து விமர்சிப்பதான அணுகுமுறையாகும்.

இலக்கிய ஆக்கத்துக்கு ஒரு நோக்கம் (பயன்பாடு) இருக்க வேண்டும் என்பதை மார்க்சிய நோக்கு வற்புறுத்தினாலும் அப்பயன்பாட்டுக்கான கூறுகள் அதன் கலைத் தன்மைக்கு ஊறு விளைவிக்காதிருக்கவேண்டும் என்ற கருத்தினடிப்படையிலான அணுகுமுறை இது. "எழுத்தாளன் தீர்வுகளைத் தட்டில்வைத்துத்

தரவேண்டியதில்லை”. என்ற ஏங்கல்ஸின் கூற்றும், “ஒரு கலைப்படைப்பானது தனது சொந்தக் கலையாக்க விதிகளால் தீர்மானிக்கப்படவேண்டியது” என்ற லியோட்ராட்ஸ்கி யின் கருத்தும் இத்தொடர்பில் பிரபலமாவை.

படைப்பாளி தனது அரசியற் சார்பை எழுத்திலே வலிந்து புகுத்திப் படைப்பின் கலைத்தன்மைக்கு ஊறுவிளைவிக்கக் கூடாது என்றகருத்து மார்க்சிய சிந்தனையின் ஆரம்பமுதலே நிலவி வந்தமைக்கு மேற்படி ஏங்கல்ஸ் கூற்று தக்கதொரு சான்றாகும்.

இவ்வாறான - கலையம்சத்துக்கு மதிப்பளிக்கும் - சிந்தைகள் பின்னாளில் ஜோர்ஜ் லூகாக்ஸ், அந்தோனியோ கிராம்சி, ரூபர்ட் மார்க்சுஸ், பியர் மெஷ்ரி முதலிய பலரால் பலநிலைகளில் வெளிப்படுத்தப் பட்டுள்ளன.

“இலக்கியத்தின் உண்மையான சமூகக்கூறு இதன் உள்ளடக்கமன்று உருவமே”, என்ற லூகாக்ஸின் கூற்று இவ்வகையில் முக்கியமானது. மேலும், “ஒரு யதார்த்தக் கலைஞர் தனது காலகட்டச் சமுதாயத்தின் சராசரி தற்செயல் நிகழ்வுகளிலிருந்து சாரத்தைத் தேர்ந்து இணைத்துப் படைப்பை முழுமைசெய்கிறார்”. என்ற அவரது கருத்தும் இத்தொடர்பில் கவனித்தற்குரியது.

படைப்பின் - படைப்பாக்கமாகிய உருவத்தின் - சமூக முக்கியத்துவம் மற்றும் படைப்பாளியின் சுயதேர்வுத் திறன் என்பவற்றை உரியவாறு கருத்துட் கொண்ட - மதிக்கும் நிலையிலான - மார்க்சிய விமர்சனப் பார்வைகள் இவை என்பது வெளிப்படை.

“கலையையும் அரசியலையும் வேறுபடுத்திப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு நிகழ்வை அரசியல்வாதி பார்க்கும் முறை வேறு. அதனைக் கலைஞன் பார்க்கும் முறைமை வேறு. கலைஞருக்கு அந்நிகழ்ச்சி தன் மனதில் ஏற்படுத்தும் படிமம் முக்கியம். அரசியல்வாதிக்கு அவரது அரசியல் நடவடிக்கையில் அவர் கடந்துசெல்ல

வேண்டிய ஒரு கட்டம் அது.” என்று சிந்தித்தவர் கிராம்சி.

“ஒவ்வொரு படைப்பாளியும் தனது காலகட்டச் சமூக யதார்த்தத்தலிருந்து முரண்படுகிறார் அந்நியப்படுகிறார். கற்பனையான ஒரு உலகில் அவன் அடிபதிக்கிறார். அவரின் இந்த முரணநிலை முற்றிய நிலையிலேயே படைப்பு வெளிப்படுகிறது. அவ்வகையில் ஒவ்வொரு படைப்பும் ஏதோ ஒரு வகையில் சமுதாய மாற்றத்துக்கான உள்நோக்கம் கொண்டதேயாகும்.” இது மார்க்சுஸின் கருத்தாகும்.

“ஒரு படைப்பாக்கம் எதைக் கூறுகின்றது என்பதை விட எவற்றைத் தவிர்த்திருக்கிறது என்பதில்தான் அது சமகாலப் பொதுக் கருத்துருவத்தினின்று எந்த அளவு விலகிச் செல்கிறது என்பது தெரியவரும். இந்த இடைவெளிகளை எடுத்துப் பேசுவது விமர்சனின் பணியாகிறது.”

பியர் மெஷ்ரி முன்வைக்கும் முக்கிய விமர்சன அளவுகோல் இது.

கலைக்கும் அரசியல்அம்சத்துக்குமுள்ள உறவு, படைப்பாளியின் சமூகத் தொடர்புநிலை மற்றும் பொறுப்புணர்வு, படைப்புக்கூடாக அவர் காட்டமுற்படும் வாழ்வியல் மற்றும் விமர்சகர்களின் கவனக்குவிப்புக்கான மையப்புள்ளிகள் முதலான பல விடயங்கள் மேற்படி சிந்தனைகளில் பதிவாகியுள்ளமை தெளிவு. குறிப்பாக இவை படைப்பு மற்றும் படைப்பாளியின் ஆளுமை என்பவற்றுக்கு உரிய மதிப்பளித்துள்ளமையும் உய்த்துணரக்கூடியது.

சமகாலப் படைப்புகள் மற்றும் பண்டைய படைப்பாக்கங்கள் ஆகிய இருவகையானவற்றையும் உரியவாறு மதிப்பிடுவதற்கான அடித்தளத்தை இவை அமைத்துத் தந்துள்ளமை உய்த்துணரக்கூடியதாகும்.

இவ்வகைச் சிந்தனைகள் சார் அணுகுமுறையானது சமகாலப் படைப்பாளியிடம் மேலே சுட்டியவாறான யதார்த்த - விமர்சன யதார்த்த -ப்

படைப்பாளிமையை எதிர்பார்க்கிறது. பண்டை படைப்பாக்கங்களைப் பொறுத்தவரை, அவை உருவான வரலாற்றுச் சூழலில் அவற்றைப் பொருத்தி நோக்கி மதிப்பிட இவ்வணுகுமுறை வகை செய்கிறது.

மார்க்சிய மூலவரான கார்ல் மார்க்ஸ் பண்டைய கிரேக்க இலக்கியங்களிலிருந்து தொடங்கி, 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிரெஞ்சு எழுத்தாளர் பாலசாக்கின் படைப்புகள் வரை படித்துச் சுவைத்து. அவற்றின் தகுதிப்பாடுகள் பற்றிப்பேசியவர் என்பது இத்தொடர்பில் மனங்கொளற்குரியது. மற்றொரு மூலவரான ஏங்கல்சும் இவ்வாறான பார்வையுடன் திகழ்ந்தவர். குறிப்பாக பால்சாக்கின் எழுத்துக்கள் பிரெஞ்சு சமூக யதார்த்தத்தை புலப்படுத்திய பாங்கை விதந்துரைத்தவர் அவர்.

சீனத்தில் மார்க்சிய அரசியலை முன்னெடுத்த மாஓ-சேதுங் அவர்கள் பண்டைய கலை, இலக்கியங்களின் பயன்பாட்டுநிலையை உணர்ந்தவர் என்பதும் அவற்றினின்று கற்றுக்கொள்வது அவசியம் எனக் கருதியவர் என்பதும் இங்கு தொடர்புறுத்திச் சிந்தித்தற்குரியது.

தமிழில் மார்க்சிய இலக்கியப் பார்வையின் முன்னோடிகளாகத் திகழ்ந்தவர்களில் தோழர்கள் பஜீவானந்தம், எஸ். இராமகிருஷ்ணன் ஆகியோர் கம்பகாவியத்தைக் கருத்துன்றிக் கற்றுச் சுவைத்துச் சிறப்புற எடுத்துரைத்தவர்கள் என்பதும் கூட இங்கு நினைவில் இருத்தவேண்டிய முக்கிய வரலாற்றுச் செய்தியாகும்.

ஒரு காலகட்டத்தில் எழும் படைப்பாக்கமானது தான் உருவாவதற்குப் பின்புலமாக விளங்கிய அக்காலகட்டச் சமுதாயச் சூழலைப் பிரதிபலிக்கும் தன்மை வாய்ந்தது என்பதும் அவ்வகையில் அதற்கு ஒரு வரலாற்றுப் பாத்திரம் உளது என்பதுமான கருத்துநிலையே இவர்களின் இவ்வகைப் பார்வைகளுக்கான அடிப்படை என்பது தெரிகிறது.

இவ்வாறான பார்வை மற்றும் அணுகுமுறை என்பவற்றிலே படைப்பாளியின் வர்க்கச்சார்பு, மனோபாவம்

என்பவற்றைவிட அப்படைப்பினூடாகப் புலப்படும் சமூக யதார்த்தம் முக்கியமானதாகக் கொள்ளப்பட்டது. அதாவது படைப்பாளி எந்த வர்க்கச்சார்பில் நின்று எந்த நோக்கில் படைப்பை மேற்கொள்கிறார் என்பதைவிட அவருடைய படைப்பினூடாகச் சமூகயதார்த்தம் சரியாகப் பதிவுபெற்றுள்ளதா என்பதே இங்கு முக்கியம்.

மார்க்சிய மூலவர்களைப் பால்சாக்கின் எழுத்துகள் கவர்ந்தமைக்கு அவருடைய வர்க்கச் சார்புக்கு அப்பால் அவரது காலகட்ட சமூக யதார்த்தம் அவ்வெழுத்துகளில் பதிவாகியுள்ளமையே முக்கிய காரணமாகும் என்பது இங்கு சுட்டவேண்டியதாகிறது.

பண்டைய படைப்பாக்கங்களைப் பேணுவதைப் பொறுத்தவரை, சமகாலத்தில் அவற்றைப் பயில்வதால் சமூகத்தில் நிகழக் கூடிய உணர்வுத்தாக்கம் (கலைப்பாதிப்பு) எத்தகையது என்பதும் முக்கிய கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டது.

மார்க்சியரிடம் நிலவும் மற்றொரு அணுகுமுறை மேற்சுட்டியதின்னிரு குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு வேறுபட்டதாகும். படைப்பாளியினதும் படைப்பின் உள்ளடக்கத்தினதும் வர்க்கச்சார்புக்கு முதன்மை தரும் நோக்குடனான அணுகுமுறை இது. 1930களில் உருப்பெற்ற **சோசலிச யதார்த்தவாதம்** என்ற கோட்பாடு இவ்வணுகுமுறையின் தீவிர நிலைக்குச் சான்றாகச் சுட்டத்தக்கது. சமகாலப் படைப்பாளர்கள் மற்றும் திறனாய்வாளர்களை மையப்படுத்திய கோட்பாடான இது அவர்களிடம் 'உழைக்கும் மக்களுக்கு நம்பிக்கையூட்டிச் சோஷலிச கட்டமைப்பை முன்னெடுக்கும்' வகையிலான கலை, இலக்கிய ஆக்க முயற்சிகளைக் கோரிநிற்பதாகும்.

கலை, இலக்கிய முயற்சிகள் உழைக்கும் வர்க்கத்தின் இயக் கநிலைப்பட்ட எழுச்சியுடன் பின்னிப் பிணைந்தனவாக அமைய வேண்டும் என்ற நோக்கின் திட்டப்பாங்கான வெளிப்பாடு இது. ரஷ்யாவில் மார்க்சிய அரசியல் முன்னெடுக்கப்பட்ட சூழலில் ஸ்டாலினுடைய ஆட்சியிலே அவருடைய ஆசியுடன், 1934

இல் உருவாக்கப்பட்ட கருத்தாக்கமான இது (சோஷலிச யதார்த்தவாதம்) படைப்பாளியின் மனவுலகம், சுயதேர்வுச் சுதந்திரம் முதலான நவீனத்துவ கருத்தோட்டங்களைப் பொருளற்றவையாக்குதல் வெளிப்படை.

படைப்பானது சுவைஞுருக்குத் தரப்படும் அனுபவம் என்பது புறந்தள்ளப்படும் நிலை இது என்பதும் நோக்குதற்குரியது. அந்த அநுபவத்தின் இடத்தில் (அவ்வாக்கத்தின்) உள்ளடக்கத்தினுடைய சமூகநிலைப் பயன்பாடுபற்றிய அறிவு அமர்ந்துகொள்கிறது.

ஒரு படைப்பாளி தன்னுடைய இயல்பான மனிதநேயத்தால் சமகால சமூக யதார்த்தத்தை இனங்கண்டு அத் தொடர்பிலான தனது உணர்வோட்டங்களுக்கு வடிவு தரும் போது அது கலையாகிறது இலக்கியமாகின்றது. சுவைஞூரின் இதயத்தையும் அது தொடுகின்றது. அத்துடன் அவரை இயக்கநிலைக்கும் இட்டுச் செல்கிறது.

மாறாக, ஒரு கருத்தை முன்வைத்து, இதை இலக்கியமாக்கு என்றோ அல்லது இப்படி ஆக்கப்படுவதுதான் தரமான இலக்கியம் என்றோ அதிகாரப் பின்புலத்துடன் உள்ளவர்கள் கூறும்போது படைப்பாளி மெளனம் காக்கநேரும். அல்லது, பிரசாரகனாக மாறநேரும். சுருங்கக் கூறுவதானால் அரசியலின் கருவியாக அழகியலை அவர் பயன்படுத்தவேண்டிய நிலை இது என்பதும் தெளிவாகவே தெரிவதாகும்.

மார்க்சியம் ஒரு சமூக மாற்றத்துக்கான தத்துவம் என்றவகையில் இதனை அத்தத்துவ சார்பினரால் அரசியல் தளத்தில் நியாயப்படுத்த முடியும். ஆனால் கலைப்படைப்பானது தனிமனித ஆளுமையின் அடியாக உணர்வுநிலையில் உருப்பெறுவது என்றவகையில் கலை, இலக்கியத்தளத்தில் இது நியாயப்படுத்தக்கூடியதன்று என்பது உய்த்துணரக்கூடியது. **சோஷலிச யதார்த்தவாதம்** பற்றி முன்வைக்கப்பட்டுவந்துள்ள முக்கிய விமர்சனம் இதுதான்.

மார்க்சிய அழகியலின் மேற்படி இருவேறுபட்ட பார்வைகள் மற்றும்

அணுகுமுறைகள் என்பன தொடர்பான ஒரு சுருக்கக் குறிப்பே இங்கு முன்வைக்கப்பட்டது.

இப் போக்குகளுக்கிடையில் பலமட்டங்களில் விரிவான விவாதங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன, நிகழ்ந்துவருகின்றன. இவற்றை ஈண்டு விரிக்கிற பெருகும். ஆயினும் இவ்வேறுபாட்டு நிலைகளுக்கான சூழல்சார் காரணிகளைச் சுருக்கமாகவேனும் இங்கு நோக்குவது அவசியம்.

சோஷலிச யதார்த்தவாதம் என்ற கோட்பாடு ரஷ்யாவில் மார்க்சியம் முன்னெடுக்கும் சூழலின் பிரசவம் எனக் கண்டோம். அந்நாட்டில் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய மார்க்சியர் அதனைப் பலப்படுத்துவதற்காகவும் பிற நாடுகளிலிருந்து வரக்கூடிய அச்சுறுத்தல்களிலிருந்து தற்காத்துக் கொள்வதற்காகவும் கலை, இலக்கியம் உட்பட மேற்கட்டுமானக் கூறுகள் அனைத்தையும் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருந்தனர். சமூக மாந்தரின் மனதை வென்றெடுக்க வேண்டிய தேவை இருந்தது. இச் சூழலின் விளைபொருள் இக்கோட்பாடு.

மேலே முதலிற்சட்டிய, படைப்பின் ஆக்கநிலை மற்றும் படைப்பாளியின் ஆளுமை என்பவற்றுக்கு உரிய மதிப்பளிக்கும் வகையிலான பார்வை, அணுகுமுறை என்பன மார்க்சியம் அதிகாரத்தில் இல்லாத, ஆனால் மக்கள் செல்வாக்கைப் பெறுவதற்கு முயன்று கொண்டிருந்த சூழல்களின் குறிப்பாக, ஜெர்மனி, இத்தாலி, பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகளின் மார்க்சியச் சிந்தனையாளர்களின் வெளிப்பாடுகளாக அமைந்தவையாகும்.

மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ் ஆகியோர் தொட்டுச் சென்ற - விட்டுச் சென்ற - இடத்திலிருந்து **மார்க்சிய அழகியல்** பற்றி ஆழமாகவும் விரிவாகவும் சிந்திக்க முற்பட்டவர்கள் இவர்கள். **பிராங்க்போர்ட் மார்க்சியம்** என்ற சிந்தனைப்பள்ளி இவ்வகைச் சிந்தனையின் முக்கிய தளங்களிலொன்றாக அமைந்திருந்தது. (மேற்கூட்டிய ஜோர்ஜ் லூகாக்ஸ், ரூபர்ட் மார்க்சூஸ் ஆகியோர் இச்சிந்தனைப்பள்ளி

சார்ந்தவர்களாவர்). அந்தோனியோ கிராம்சி இத்தாலியர். மார்க்சியப் பண்பாட்டியலைப் பற்றி விரிவாகச் சிந்தித்தவர் இவர்.

ரஷ்யச்சூழல், மக்களுக்கு மார்க்சியச் சார்பான அறிவூட்டுவதை முதன்மைப் படுத்தியது. அங்கு ஆழமான விவாத நிலையிலான சிந்தனைகளுக்கு வாய்ப்பிருந்ததாகத் தெரியவில்லை. மேற்கூட்டிய பிற ஐரோப்பிய நாடுகளின்கூழல், மார்க்சிய அழகியல் பற்றிய தேடலுக்கும் விவாதங்களுக்கும் விரிவான இடமளித்தது. மேலும் இச்சூழல் இருப்பியல் முதலான தனிமனித சாராம்ச தத்துவங்களுடன் ஆழமான விவாதங்கள் நிகழ்த்தவேண்டிய நிலையை இம்மார்க்சியருக்கு ஏற்படுத்தியிருந்தது. குறிப்பாக பிரான்ஸிலே இவ்வகை விவாதங்களுக்கான வாய்ப்பு அதிகமாக இருந்தது.

மேற்கூட்டிய இருவகைப் பார்வை, அணுகுமுறை என்பவற்றுக்கான அடிப்படைகள் பற்றிய சுருக்கக் குறிப்பு இது தான்.

தமிழ்ச் சூழலைப் பொறுத்தவரை மார்க்சியத்தின் கலை, இலக்கியப் பார்வை மற்றும் அணுகுமுறை என்பன மேற்கூட்டியவற்றுள் சோவியத் ரஷ்யச்சூழல் சார் அநுபவங்களின் ஊடாகவே முதலில் (1940 – 50 களில்) அறிமுகமாயின.

இவ்வாறு அறிமுகமான சந்தர்ப்பத்தில் அப் பார்வை, அணுகுமுறை என்பன மார்க்சிய அரசியலின் - 'சமுதாய மாற்றத்துக்கான மக்கள் புரட்சி' என்ற கருத்தியலின் - பிரசாரம் என்ற முகத்தையே காட்டிநின்றது. அதன் அழகியற் சார்பான - கலை, இலக்கிய - முகம் அன்று தமிழ்ச் சமூக தரிசனத்துக்கு வரவில்லை.

மார்க்சியத்துக்கு அழகியல் அம்சமும் உளது என்றவகையான எண்ணமே அன்றைய தமிழ்ச்சூழலில் நிலவியதாகத் தெரியவில்லை. (காரணம், அக்காலப் பகுதியில்தான் சோவியத் ரஷ்யாவுக்கு அப்பாலான ஐரோப்பிய சூழலில் **மார்க்சிய அழகியல்** என்ற எண்ணக்கரு கோட்பாட்டு நிலையில் விரிவுபெற்றுக்கொண்டிருந்தது.) இதனால் சோவியத் ரஷ்யாவின் **சோஷலிச யதார்த்தவாத** சார்பான சிந்தனை மட்டுமே மார்க்சியக் கலை, இலக்கியப்பார்வை என்ற கருத்தே அன்றைய தமிழ்ச் சூழலில் பொதுவாக நிலவியது.

1970களின் பிற்பகுதியிலேயே சோவியத் ரஷ்யாவுக்கு அப்பாலான ஐரோப்பிய நாடுகளின் மேற்கூட்டிய **மார்க்சிய அழகியல்** பற்றிய கருத்தாக்கங்கள் தமிழ்ச்சூழலுக்கு அறிமுகமாகின்றன.

(சிந்திப்போம்)

40ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.

“மகாதான சூர்யகுல வம்சோத்பவ ஸ்ரீ சங்கபோதி புவனேகபாகு என்றும் - சிவகோத்மோத்பவ ரகுநாத மாப்பாண முதலியார் சமூக... என்றும் கட்டியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நேர்முக வர்ணனைகளை முதற் தடவையிலேயே சிறப்பாகச் செய்து விட முடியாதென்பதற்கு இது நல்லதொரு உதாரணமாகும். அடுத்தநாள் சண்முக தீர்த்தத்தில் தீர்த்தத் திருவிழா நடைபெறும் போது நேர்முகவர்ணனை இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கையில், அஸ்திரதேவர் தீர்த்தமாடியதும், அங்கு திரண்டுள்ள 1000 கணக்கான பக்தர்கள் - தாங்களும் தீர்த்தமாடி, அருகில் நிற்கும் அறிவிப்பாளர்களையும்

தீர்த்தமாட வைப்பதையும் அன்புடன் ஏற்றுக் கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். அனைவரும் கொழும்பு திரும்பியதும் தேர்த்திருவிழா, தீர்த்த உற்சவம் என்பனவற்றின் விமர்சனங்கள் இடம்பெறுவது வழக்கம். தமிழ் சேவை அதிகாரிகள் தத்தமது கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதைத் தவிர பத்திரிகைகள் மூலமும் நேயர்கள் தங்களது கருத்துக்களை வெளியிட்டார்கள். நேர்முக வர்ணனையைப் பாராட்டியும், அவ்வப்போது கண்டனம் செய்தும் நேயர் கடிதங்களும் கிடைத்தன. நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவில் தேர் மற்றும் தீர்த்தத் திருவிழாக்களில் பங்கு பற்றியதன் மூலம் ஆன்மார்த்தமான முக்கிய நிகழ்ச்சியில் பங்குபற்றிய மன நிறைவை மறுக்க முடியாது.

உமகாவ

கலைஇலக்கிய இசைவுகள்

ஞானபண்டிதன்

20ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகள்

“20ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகள்” என்ற நூல் 13.01.2007 அன்று மாலை கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் பேராசிரியர் எஸ். தில்லைநாதன் தலைமையில் நடைபெற்றது. பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையின் வைரவிழாவையொட்டி இந்நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. கவிஞர் என்ற ஆத்மா, மு. பொன்னம்பலம், சிதம்பரப்பிள்ளை சிவகுமாரன், மல்லிகை ஜீவா ஆகியோர் இந்நிகழ்வில் உரையாற்றினர். ஸ்ரீதரசிங், ராஜன் பூபாலசிங்கம் ஆகியோர் நூலின் முதற்பிரதியை வழங்க மஹாகவியின் மகளான ஓளவை அதனைப் பெற்றுக் கொண்டார். இந்நூலின் தொகுப்பாசிரியர் ஸ்ரீ பிரசாந்தன்.

தமிழக வீரது பெறும் ஈழத்து ஆய்வு நூல்கள்

பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் எழுதிய “இலங்கையில் இந்து சமயம்” என்ற நூலுக்கும் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் நாடகம் பற்றிய ஆங்கில நூலினை “பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாடகம்” என்னும் தலைப்பில் மொழிபெயர்த்த கலாநிதி அம்மன்கிளி முருகதாஸ் அவர்களின் நூலுக்கும் தமிழக அரசின் 2005ஆம் ஆண்டுக்கான இலக்கிய விருதுகள் கிடைத்துள்ளன. இவ்விருதுகள் சென்னையில் தமிழக முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதியினால் வழங்கப்பட்டன. இவ்விரு நூல்களையும் வெளியிட்ட குமரன் புத்தக இல்லத்தாருக்கும். வெளியீட்டுக்கான விருது இந்நிகழ்வில் வழங்கப்பட்டது.

வேலணை ஒரு வரலாற்று அறிமுகம்

ச. மாணிக்கவாசகர் எழுதிய வேலணை ஒரு வரலாற்று அறிமுகம் நூல் 06.01.2007 அன்று பண்டிதர் கா.பொ. இரத்தினம் தலைமையில் பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. நூலின் முதற்பிரதியை வவுனியா மாவட்ட நீதிபதி மாணிக்கவாசகர் இளஞ்செழியன் பெற்றுக்கொண்டார். இவ்வைபவத்தில் பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி அவர்கள் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்டார். தொழிலதிபர் சாமி, யாழ்ப்பல்கலைக்கழக முன்னாள் துணை வேந்தர் பேராசிரியர் பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை, திரு வேலணை வேணியன், த. சிவகுமாரன், பொ. ஈசன், சி.அ. ஜோதிலிங்கம் ஆகியோர் வைபவத்தில் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

செங்கை ஆழியான் அகவை 65 பாராட்டுவிழா

செங்கை ஆழியான் அகவை 65 பாராட்டு விழா 31.12.2006 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் கலாநிதி மா. கருணாநிதி அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. இவ்விழாவை மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா ஏற்பாடு செய்திருந்தார். கவிஞர் மேமன்கவி, கே.எஸ். சிவகுமாரன், திக்குவல்லை கமால், ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன், கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ் ஆகியோர் விழாவில் உரையாற்றினர். இவ்விழாவில் செங்கை ஆழியானின் வாழ்வும் படைப்புகளும் என்ற

மணிவிழா நூல் வெளியிடப்பட்டது.

வல்லிக்கண்ணன், வரதர் நினைவஞ்சலி

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க வினோதன் மண்டபத்தில் 'ஊடறு' பெண்கள் அமைப்பின் ஏற்பாட்டில் மேற்படி நினைவஞ்சலி நடைபெற்றது, ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன், அன்னலட்சுமி இராசதுரை, பத்மா சோமகாந்தன், கலாநிதி வ. மகேஸ்வரன் ஆகியோர் உரையாற்றினார்.

'சங்கீதன்' சிறுவர் நாவல் வெளியீட்டு விழா

அமரர் ஆலையூரன் எழுதிய சங்கீதன் சிறுவர் நாவல் வெளியீட்டு விழா அண்மையில் ஓய்வு பெற்ற கல்விப் பணிப்பாளர் எஸ். அருளானந்தம் (கேணிப்பித்தன்) தலைமையில் திருகோணமலை ஸ்ரீ கோணேஸ்வரா இந்துக் கல்லூரியில் நடைபெற்றது. பிரதம விருந்தினராகக் கல்விப் பணிப்பாளர் சி. தண்டாயுதபாணி கலந்து கொண்டார். கல்லூரி அதிபர் எம். இராசரத்தினம் நூலின் முதற்பிரதியைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

வரதர் நினைவஞ்சலி

அமரர் வரதரின் நினைவஞ்சலி கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம் மண்டபத்தில் 03.01.2007 ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன் தலைமையில் நடைபெற்றது. ஞானம் இலக்கியப் பண்ணை ஏற்பாடு செய்த இந்நிகழ்வில் பத்மா சோமகாந்தன், செல்வி, திருச்சந்திரன், டொமினிக் ஜீவா, சோ. தேவராஜா, கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ் ஆகியோர் அஞ்சலி உரை நிகழ்த்தினார்.

இலக்கியப்புரவலர் ஹாசிம் உமர் குருநாகலில் நடந்த கூட்டத்தில்...!

குருணாகல் கொஹிலகெதர அல்-பராஹ் பாலர் பாடசாலையின் பத்தாவது ஆண்டுவிழா அண்மையில் குருநாகல் அல் அமினா வித்தியாலய மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. புரவலர் ஹாசிம் உமர் தலைமை வகித்தார். சிறப்பதிதிகளாக வடமேல் - மாகாண சபை உறுப்பினர் ஜவஹர்ஷா, குருநாகல் மாவட்ட கல்விப் பணிப்பாளர் பெட்ரிக் கருணா சிங்ஹ, ஓய்வு பெற்ற கல்வி அதிகாரி ஏ.எச்.எம். ரஹீம் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

இவ்விழாவை மேற்படி பாலர் பாடசாலையின் ஸ்தாபகத் தலைவியும் ஆங்கில ஆசிரியையுமான திருமதி பர்னா நகூர் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.

புரவலர் ஹாசிம் உமர் தமது தலைமை உரையில் "என்னை அறியாமலே எனக்கும் குருநாகல் மாவட்டத்துக்கும் ஏதோ தொடர்பு இருக்கிறது என்று எண்ணுகிறேன். இப்படியான நூற்றுக்கணக்கான நிகழ்ச்சிகளிலே கலந்திருக்கிறேன். ஆனால் நான் எந்த நிகழ்ச்சியிலும் பேசியதில்லை. சில மாதங்களுக்கு முன்னால் இந்த மாவட்டத்தில்தான் முதல் தடவையாகப் பேசினேன். இரண்டாவது தடவையாகப் பேசுவதும் இந்த குருநாகல் மாவட்டத்து மக்கள் மத்தியிலே தான் என்பதை சொல்லிக் கொள்வதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

பிறருக்கு கொடுத்தால் திரும்ப எடுத்துக் கொள்ள முடியாத ஒன்று கல்விதான். கொடுக்கக் கொடுக்க குறையாததும் கல்விதான். தியாக உணர்வோடு கொடுக்கப்படுகின்ற கல்வி வீண்போவதில்லை. கல்வி தொடர்பான இந்த விழாவை ஏற்பாடு செய்தவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

நான் உங்களுக்குப் புதிதாக எதையும் சொல்லப் போவதில்லை. நான் தருகின்ற செய்தி இது தான் கல்வியோடு ஒழுக்கத்தையும் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். ஒழுக்கம் இல்லாத கல்வி ஒரு பிரயோசனமும் தராது. ஒழுக்கம் இருந்தால்தான் ஒற்றுமை ஏற்படும்.

நம்மவர்கள் மத்தியில் ஒற்றுமை இல்லாத காரணத்தால்தான் எமது சமூகம் இன்று பல கூறுகளாகப் பிரிந்து கேவலமான சமூகமாக மாறிக் கொண்டு வருகிறது. எனவே எமது சமூகம் சிறந்து விளங்க முன் உதாரணமாக நீங்கள் திகழ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த கிராமம் சகல துறைகளிலும் வளம் பெறவேண்டும்" எனக் குறிப்பிட்டார்.

மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகள் நூல் வெளியீடு

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்துறை விரிவுரையாளர் செல்லத்துரை சுதர்சன் அவர்களால் தொகுத்து பதிப்பிக்கப்பட்ட 'மறுமலர்ச்சிக்கவிதைகள்' நூல் வெளியீட்டு விழா 24.01.2007 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி தலைமையில் நடைபெற்றது.

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி தனது தலைமையுரையில் “இன்றைய விழா மிகவும் முக்கியமான விழா. ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கியத்தை வரன்முறையாகப் பயிலுவதற்கும் ஆய்வு செய்வதற்கும் ஏற்ற ஒரு நூல் வெளியீட்டுவிழா! என்று கூறி இலக்கிய, சமூக இயக்கங்கள் பற்றி எடுத்துரைத்து மறுமலர்ச்சி இலக்கிய இயக்கம் எத்தகைய ஒரு காலகட்டத்தில் வருகிறது அதனது இலக்கிய, இயக்க நிலைப்பட்ட முக்கியத்துவம் என்ன என்பதுபற்றி பேசினார். பின்னர் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி நூலைத் தொகுப்பாசிரியரிடம் இருந்து பெற்று புரவலர் ஹாசிம் உமர் அவர்களுக்கு வழங்கினார். இதன் பின்னர் சிறப்புப் பிரதிகள் வழங்கப்பட்டன. பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம், ஸ்டீபிரசாந்தன் ஆகியோர் விமர்சன உரை வழங்கினார்.

இந்த வெளியீட்டுவிழா இலக்கியம் தொடர்பான கலந்துரையாடிய இனிய மாலைப்பொழுதாகவும் பல்வேறுபட்ட முரண்பாடுகளுடைய கருத்துக்களைக் கொண்ட எழுத்தாளர்கள் ஒன்றாகச் சந்தித்த விழாவாகவும் அமைந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

உதயச் செல்வனுக்கு தமிழ்நாடு திருப்பூர் தமிழ்ச்சங்கத்தின் பரிசு

திருப்பூர் தமிழ்ச்சங்கம் நடத்திய '2005ஆம் ஆண்டு இலக்கிய விருது' பரிசுப் போட்டியில் திரு. எஸ். உதயச்செல்வன் எழுதிய “காதல் பூட்டு” (நாவல்) பரிசு பெற்றுள்ளது. இந்நாவல் வீரகேசரி வாரமலரில் தொடர்கதையாக வெளிவந்து பின்னர் மணிமேகலை பிரசுரமாக வெளிவந்தது.

மத்தியமாகாண சாஹித்தியவிழா - 2006 - பரிசு நூல்கள்

2005ல் மலையகத்தில் வெளிவந்த நூல்களுள் சிறந்தவையாக பின்வரும் நூல்கள் மத்தியமாகாண சாஹித்திய பரிசு பெற்றுள்ளன.

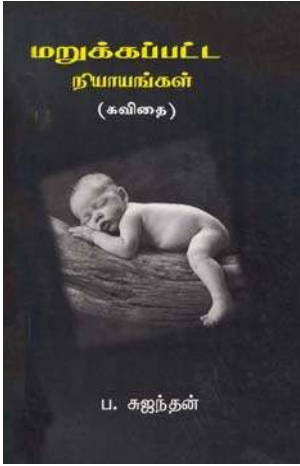
சிறுகதை - பாலா சங்குப்பிள்ளை - காதலனுக்குக் கல்யாணம்

கவிதை - மாரிமுத்து சிவகுமார் - மலைச் சுவடுகள்

ஆய்வு - சாரல் நாடன் - கண்டிராசன் கதை

ஞானம் கலை இலக்கியப் பண்ணை ஏற்பாட்டில் கலாபூஷணம் புலோலியூர் சதாசிவம் ஞாபகார்த்தப் போட்டி - 2006 பரிசளிப்பு விழாவும் நூல்கள் வெளியீடும்

மேற்படி பரிசளிப்பும் பரிசுபெற்ற கதைகளின் தொகுப்பான சிறைப்பட்டிருத்தல், முருகபூதியின் சிறுகதைத் தொகுப்பான நினைவுக்கோலங்கள் ஆகியவற்றின் வெளியீட்டு விழாவும் 23.12.2006 அன்று மாலை கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் தலைமையில் நடைபெற்றது. புரவலர் அல்ஹாஜ் ஹாசிம் நூல்களின் முதற்பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொண்டார். விழாவில் திருவாளர்கள் ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி, தி. ஞானசேகரன், மேமன் கவி, வி. ஏ. திருஞானசுந்தரம், திருமதி ஞானம் சேகரன் ஆகியோர் உரையாற்றினார். 'சிறைப்பட்டிருத்தல்' தொகுதியை செங்கை ஆழியானும் நினைவுக் கோலங்கள் சிறுகதைத் தொகுதியை பத்மா சோமகாந்தனும் ஆய்வு செய்தார்கள். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பரிசுபெற வரமுடியாதவர்களின் பரிசுகளை செங்கையாழியான் பெற்றுக்கொண்டார். அவர்களுக்கு தேனீர் விருந்தளித்து மூத்த எழுத்தாளர்கள் முன்னிலையில் பரிசு வழங்கும் ஏற்பாட்டினை செங்கை ஆழியான் செய்துள்ளார்.

நூல் : மறுக்கப்பட்ட நியாயங்கள்
(கவிதை)

ஆசிரியர் : ப. சுஜந்தன்

வெளியீடு : தமிழியற் கழகம்
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

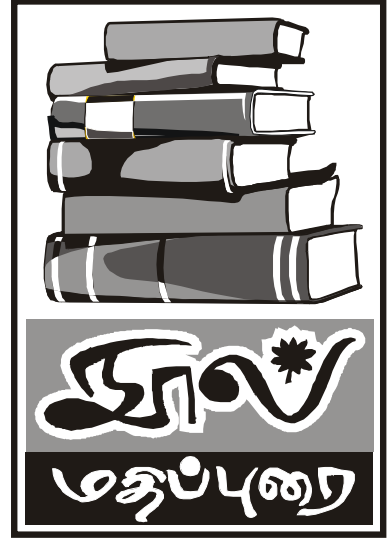
விலை : ரூ 100/=

கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மாணவனான கவிஞர் ப. சுஜந்தனின் மறுக்கப்பட்ட நியாயங்கள் என்ற கவிதைத் தொகுதி கிழக்குப் பல்கலைக்கழக தமிழியற் கழகத்தினூடாக வெளிவந்துள்ளது. இக்கவிதை நூலின் நுழைவாயிலில், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை சார்ந்த பல காத்திரமான வர்களின் உரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

திருகோணமலை - மூதூரில் சம்பூர் கிராமத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கவிஞர் ப. சுஜந்தன் அவர்கள் இடம்பெயர்ந்த மனவலியும், ஷெல் குண்டுகளின் கந்தக நெடியும் மறைய முன்னரே இக் கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட முனைந்தது அவரது மனவலிமைக்கு அளவுகோலாக அமைகின்றது.

நியாயங்களும், தர்மங்களும் மறுக்கப்பட்டு, பிறந்து வளர்ந்த தாய்மண்ணை விட்டு துரத்தப்பட்ட ஒருவனால் - கவிஞனால் மறுக்கப்பட்ட நியாயங்கள்' என்ற மகுடத்தோடு இக்கவிதைத் தொகுதி வெளிவந்திருப்பது கவனத்திற் கொள்ளப்படவேண்டும்.

'மறுக்கப்பட்ட நியாயங்கள்' நியாயங்கள் - தனிமனிதனிலிருந்து, சர்வதேசம்வரை இதையே வேண்டிநிற்கின்றன; எதிர்பார்க்கின்றன. பாலர் கல்வியிலிருந்து

பல்கலைக்கழக கல்விவரை இதையே போதிக்கின்றன; எதிர்பார்க்கின்றன. சர்வமதங்களும் இதையே வலியுறுத்துகின்றன.

ஆனால் 'நியாயங்களுக்கான' போராட்டங்கள் ஓய்வதாக இல்லை...! இதற்கான நியாயங்கள் முதலில் கண்டறியப்படவேண்டும்.

இக்கவிதை நூல்பற்றிய ஆய்வுக்கு முன், இக்கவிதை நூலின் எதிர்காலம் பற்றி எனது மனதில் எழுதுகின்ற ஒரு அபிப்பிராயத்தை தெரிவிப்பது பொருத்தமானதாகும்.

மூதுர் அந்தோனியர் மகாவித்தியாலயத்தில் சில காலம் ஆசிரியனாகக் கடமையாற்றியுள்ளேன். சம்பூர் கிராமத்தைப் பற்றி நிறையவே எனக்குத்தெரியும். பேணி வளர்க்கப்பட்ட, கள்ளங்கபடமற்ற ஒரு கன்னிப் பெண்ணின் வாளிப்புள்ள செழுமையான கிராமமது.

இன்று ஆதிக்கவெறியின் வெக்கையில் வறுத்தெடுக்கப்பட்டு வரண்டு, குறண்டிப்போன அந்தச் சம்பூர் கிராமத்தின் இன்றைய நிலையை எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு இக்கவிதை நூல் ஒரு வரலாற்று ஆவணமாகும் என்பதில் எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை.

இந்நூலின் அட்டைப்படமும், அறிஞர்களின் உரைகளும் உடனடியாகவே நூலின் பக்கங்களைப் புரட்டத் தூண்டியது. 'மறுக்கப்பட்ட நியாயங்கள்' என்ற தலைப்புக் கொண்ட கவிதையை வாசித்தேன் -

படித்தேன்.

“கவிதையின் இசைக்
குறிபார்த்தபடி
தாளில் படிக்கிறது
ஒரு துப்பாக்கியின் நிழல்”
இப்படி ஆரம்பிக்கும் கவிதைத் தொடரில்

“கழுத்து நெரித்து
சத்தமின்றி
மூச்சுத் திணறி
இரும்புக் குழலின் முகர்வில்
மறுக்கப்பட்டது கவிதை
மட்டுமல்ல, என் இருத்தலுக்கான
நியாயங்களுந்தான்”

இறுதிப்பகுதி இப்படி முடிகின்றது.
காத்திரமற்ற அனாவசிய மரணங்களையும்,
அச்சுறுத்தல்களையும் தவிர்த்துக்கொள்ள
வேண்டுமென்பதில் எனக்குக் கருத்து
முரண்பாடில்லை.

தனது உணர்வுக் கூர்களில், அதிகார
வர்க்கத்தின் அச்சுறுத்தல் என்ற தேசிக்காயைக்
குற்றி, கூர்மையை மறைத்து குறியீடுகளுக்கூடாக
தனது உணர்வுகளை வெளிப்படுத்திய
கவிஞர், இறுதியில் தோற்றுப்போய்...

“மறுக்கப்பட்டது கவிதை
மட்டுமல்ல என் இருத்தலுக்கான
நியாயங்களுந்தான்”

என்று உள்ளதை அப்படியே கூறி விடுகின்றார்.
கவிஞனால் உணர்ச்சிக் கூர்மைகளை மறைக்க
முடியுமே தவிர, மழுங்கடிக்க முடியாது...!
ஏனென்றால், ‘மனிதன்’ என்ற கருவறையில்தான்
கவிதைகள் கருத்தரிக்கின்றன’.

‘இனியும் விடியுமா’ என்ற இன்னொரு
கவிதை

“புதைத்த பின்னும்
சூரியனின் மரணச் சடங்கில்
கலந்து கொண்டோரில்
பலர் பேசிக் கொண்டனர்
நாளை
விடியுமென்று”

மிகவும் அருமையான கருத்துச்செறிவு.

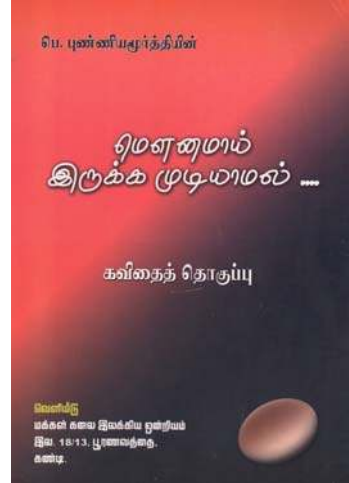
இத்தனை உயிர்ச்சேதங்களுக்குப் பிறகும்,
தர்மம் நிட்சயமாக வெல்லும், மறுக்கப்பட்ட
நியாயங்கள் கிடைக்கும் என்ற சத்திய
நம்பிக்கையை கவிஞர் உறுதிப்படுத்தியிருப்பது
மயிர்சிலிரிக்க வைக்கின்றது.

கவிதைகள், சம்பவ, உணர்ச்சிக்
குவியல்களாக மட்டுமன்றி வாசகர்களுக்கு
நிகழ்கால, எதிர்கால நம்பிக்கையூட்டுகின்ற
உந்து சக்திகளாகவும் அமையவேண்டும்
என்பதை இக்கவிதை நிறைவு செய்கின்றது.

கவிஞரின் உத்தித் தெரிவு, உச்சத்தைத்
தொட்டு நிற்கிறது. தவிர, தடுக்குப்பிள்ளை
தொடர்ந்தும் தடுக்கிலேயே கிடந்தால் அதைக்
குழந்தை என்று யாரும் அழைப்பதில்லை;
‘சப்பாணி’ என்றே அழைப்பார்கள். ஆகவே,
குழந்தை உடம்பு புரட்டவேண்டும், தவழ
வேண்டும், தழுக்கு நடை நடக்க வேண்டும்.

நிதானமாக இந்தப் பூமியில் கால்பதிக்க
வேண்டும் ‘தேடல்’ மூலம் அனைத்தையும் நிறைவு
செய்யலாம். தேடுங்கள் கண்டடைவீர்கள்!

-கே. ஆர். டேவிட்

நரல் : மெளனமாகும் இருக்க
முடியாமல்...

(கவிதைத் தொகுப்பு)

ஆசிரியர் : பெ. புண்ணியமூர்த்தி

வெளியீடு : மக்கள் கலை இலக்கிய
ஒன்றியம் - கண்டி

விலை : ரூ 100/=

கவிஞர் பெ. புண்ணிய மூர்த்தி அவர்களின் 'மௌனமாய் இருக்கமுடியாமல்' என்ற கவிதைத் தொகுதியினை மக்கள் கலை இலக்கிய ஒன்றியம் வெளியீடு செய்துள்ளது.

கவிஞர் பெ. புண்ணியமூர்த்தி அவர்கள் பட்டம் பெற்ற, பயிற்றப்பட்ட ஒரு ஆசிரியர், சமூகப்பிரதிகளோடு பழகுவவர், சமூகப் பிரதிகளை உருவாக்கும் பொறுப்புயாந்த பதவி வகிப்பவர். இப்போது இக்கவிதைத் தொகுதியின் மூலம் தன்னை ஒரு கவிஞனாகவும் இனங்காட்டியுள்ளார்.

கவிதைத் தொகுதியைப் படித்து முடித்த போது கவிஞர் புண்ணியமூர்த்தியின் மனத்தளம் மிகவும் தெளிவாகவே எனக்குத் தென்பட்டது. என்மனத்தில் தன்னைப்பற்றிய தொரு தெளிவான அபிப்பிராயத்தை ஏற்படுத்தியது கூட அவருக்குக் கிடைத்த வெற்றி என்றே கூறலாம். கவிஞர் 'மாரீசமாய் மான்' மயக்கத்தில் இருந்திருந்தால் அவரது தோற்றப்பாடும் எனது மனத்தில் துலக்க மற்றதாகவே படிந்திருக்கும்.

பார்வையாளனின் படைப்புக்கும், பங்காளனின் படைப்புக்குமிடையே நிறைய வித்தியாசங்களுண்டு தாயும், செவிலித் தாயும் ஒன்றாகிவிட்டமுடியுமா?

கவிஞர் புண்ணியமூர்த்தி ஒரு 'தாய்' தான் என்பதில் எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை.

'உழைப்புக்குள் உயிர் வைத்து' என்ற இவரது கவிதையில்...

“கனவுக்குள்

உட்கார்ந்து கொண்டு

மௌனத் தேருக்கு

வடம் பிடிப்பவனே”

என்ற இவரது கவிதைத் தொடரினை எடுத்துக் கொள்வோம்.

கனவு காண்பது; கனவுகளுடன் வாழ்வது, கனவுக்குள் வாழ்வது - கனவு காண்பதிலுள்ள மூன்று நிலைகள்; முதல் இரண்டு நிலைகளிலும் கனவிலிருந்து விடுபட்டு நனவுலகத்திற்கு வருவார்களென்ற நம்பிக்கையுண்டு. ஆனால் மூன்றாவது நிலையில் உள்ளவர்கள் முழுமையாக நனவுலக வாழ்க்கையைத் துண்டித்துக் கொண்டவர்களாகும். கவிஞர் சந்தித்த அந்த மக்களின் வாழ்வு நிலைகள் பற்றி எவ்வளவு ஆழமாகப் பார்த்துள்ளனர் என்பதை, அவரது

கூர்மையான வார்த்தைப் பிரயோகம் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

நனவுலக வாழ்க்கையிலிருந்து விரட்டப்பட்டு, கனவுலகத்தில் குடியேறிய அந்த மக்களைப்பற்றி அடுத்தவரியில் கவிஞர் கூறுவதைப் பாருங்கள்

“மௌனத் தேருக்கு வடம் பிடிப்பவனே”

கனவுலக வாழ்க்கையிலாவது அவர்களால் சுதந்திரமாக இருக்க முடியாத நிலை, அங்கும் அவர்கள் மௌனமாகவே இருக்கின்றார்கள் என்பதைக் கவிஞர் எவ்வளவு சூட்சுமமாக இரண்டொரு வரிகள் மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

கருத்துச் செறிவும் சொற்பிரயோகமும் சிகரத்தைத் தொட்டு நிற்கின்றன!

இவர்களால் எப்படி இந்த உலகத்தை வெல்லமுடியும் என்ற கவிஞரின் ஆத்மார்த்த தவிப்பை நன்கு உணரமுடிகின்றது.

இன்னொரு இடத்தையும் நிச்சயமாக குறிப்பிடவேண்டும்.

'உனக்குக் கஷ்டம் அதனால்' என்ற கவிதைத் தொடரில்

“முன்பக்கம் என்னையும்

(வயிற்றுக்குள்)

பின்பக்கம் இத்தேசத்தையும்

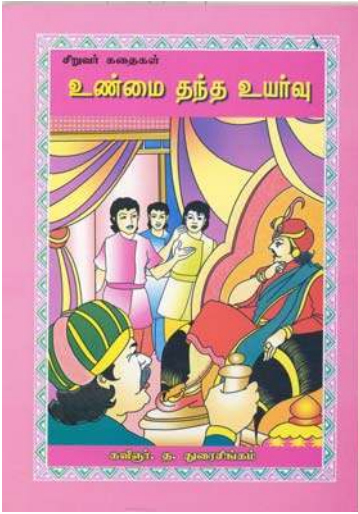
(தேயிலைக்கொழுந்துக்கூடை)

எப்படிச் சுமக்கின்றாய்”

இப்படிக் கூறுகின்றார்.

முன்பக்கம் பிள்ளைச்சுமை; பின்பக்கம் கொழுந்துகள் நிறைந்த கூடையின் சுமை; கர்ப்பவதியான கொழுந்துபறிக்கும் ஒரு பெண்ணை கவிஞர் எப்படிப்பார்க்கின்றார்! கூடைக்குள் நிறைந்திருக்கும் கொழுந்துகளை 'இத்தேசம்' என்று அவர் குறிப்பிட்டிருப்பதில் நீண்டதொரு வரலாறே அடங்கியுள்ளது. அது சாதாரணவரலாறல்ல, குருதியால் எழுதப்பட்ட வரலாறு! இனிமேலும் கவிஞர் புண்ணியமூர்த்தி அவர்களால் மௌனமாக இருக்கமுடியாது; இருக்கவும் கூடாது! கவிஞர் புண்ணியமூர்த்தி எதிர்பார்க்கின்ற அந்தத்தர்மம்... மௌனிக்குமே தவிர, மரணிக்காது!

-கே. ஆர். டேவிட்

நரல் : உண்மை தந்த உயர்வு
ஆசிரியர் : கவிஞர் த. துரைசிங்கம்

நீண்டகால கல்விப்புல அனுபவமும், முதிர்ந்த இலக்கிய வாண்மையுமிக்கவரான கவிஞர் த. துரைசிங்கம் அவர்கள், இலக்கியப் பரப்பில், கவிதைத்துறையிலும், சிறுவர் இலக்கியத்துறையிலும் தனக்கென ஒரு இடத்தை வகித்துக்கொண்ட நாடறிந்த ஒரு எழுத்தாளராவார். பத்துக்கு மேற்பட்ட சிறுவர் இலக்கிய நூல்களை வெளியிட்ட இவர் இப்போது 'உண்மை தந்த உயர்வு' (சிறுவர் சிறுகதைகள்) என்ற சிறுவர் இலக்கிய நூலை வெளியிட்டுள்ளார்.

இலக்கியக் கூறுகளில் சிறுவர் இலக்கிய மென்பது பெருமளவில் உளவியல் சார்ந்ததோடு, எண்ணக்கருத்தெரிவு, அதன் அளவு, கூறும் முறை, மென்மையான மொழிப்பிரயோகம், வாக்கிய அமைப்பு, விளக்கப்படம் என்பன போன்ற விடயங்களை மிகவும் நுணுக்கமாகவே அணுக வேண்டிய பொறுப்பு சிறுவர் இலக்கிய சிருஷ்டிகர்த்தாகக் கருக்குண்டு. மேற்கூறப்பட்ட விடயங்களில் கவிஞர் த. துரைசிங்கம், அவர்களின் எவ்வளவு தூரம் அவதானமாகச் செயற்பட்டுள்ளார் என்பதை இந்நூலைப் படிக்கும்போதே புரிந்து கொள்ளலாம்.

ஒரு மனிதனின் உடல், தாயின் கருவறையில் ஒரு புள்ளியிலிருந்தே பரிணாமம் பெற்று பிரசவமாகுகின்றது. பிரசவமாகுகின்ற அந்த உயிரியின் உள்ளத்தில் விழுந்து, அழுத்தம் பெற்று பதிகின்ற எண்ணக் கருக்களின் விருத்தியே அந்த உயிரியின் எதிர்கால சிந்தனை, செயற்பாட்டு பண்பு விருத்திகளை தீர்மானிக்கின்றன என்ற கல்வி உளவியலாளர்களின் கருத்தை அடியொற்றியதாகவே இந்நூலின் உள்ளடக்கங்கள் அமைந்திருப்பதை இந்நூலைப் படிக்கும்போது மிக இலகுவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

மாணவர்களின் பார்வைக்கும், இடர்ப்பாடற்ற மென்மையான சிந்தனைக்கும் பொருத்தமான பாத்திரங்களும், தளங்களும் தெரிவு செய்யப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடக்கூடிய அம்சமாகும். கொக்கு, தவளை, பாம்பு, புறா, நரி, யானை, தேனி, மயில், வான்கோழி என்பன வற்றோடு ஆசிரியர், மாணவர், அண்ணன் தம்பி, அரசன் போன்ற பாத்திரங்களுமே தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. பாத்திரங்களுக்கேற்ப குளக்கரை, பாடசாலை, பூந்தோட்டம், ஆற்றங்கரை போன்ற இடத் தெரிவுகளுமே பொருத்தமாகவே அமைந்துள்ளன.

சிறுவர்களின் மனத்தில் எண்ணக் கருக்கள் விதைக்கப்படவேண்டுமே தவிர, புதைக்கப்படவோ, திணிக்கப்படவோ கூடாது என்பதில் எழுத்தாளர் மிகவும் அவதானமாகவே இயங்கியுள்ளமை மிகவும் பாராட்டுக்குரிய செயலாகும்.

இத்தொகுப்பிலுள்ள பெருமளவிலான கதைகள் 'முழுமாதப் பிரசவங்கள்' என்று துணிந்து கூறலாம்.

இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து' என்கிற முதுமொழியிலுள்ள உள்ளடக்கத்தை மீண்டும் தளிர் விடச் செய்வதற்கு கவிஞர் துரைசிங்கம் போன்றோரின் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்புகள் துணைநிற்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

-கே. ஆர். டேவிட்

வாசகர் பேச்சு

“மகேஸ்வரன் ஊடாக ஒரு மறுமடல்”

மதிப்புக்குரிய கலாநிதி வ. மகேஸ்வரன் அவர்களுக்கு,
வணக்கம்

“இந்த நாட்டிலும் எம்மினத்திலும், தமிழ்மொழியிலும் என்றும் அக்கறையோடு இருப்பவன்” என்ற காரணத்தினால்தான் தான் சில கருத்துக்களைத் துணிந்து வெளியிட்டு வருவதாக ஜெயராஜ் எழுதியிருக்கிறார். நான் அவரை நெடுங்காலம் அவதானித்து வருபவன் என்ற வகையில் அவர் அவ்வாறு எழுதுவதற்கான உண்மைக்காரணத்தை என்னால் உணரமுடிகிறது. அக்காரணம் உளவியல் சார்ந்தது. உங்களுக்கோ பிற பேராசிரியர்களுக்கோ உங்கள் உங்கள் தொழில் காரணமாகவே கடமைகளும் பொறுப்புக்களும் அவற்றின் வழியாகப் புகழும் தானே தேடி வரும். ஆனால் ஜெயராஜ் போன்ற ஒருவர் அதற்காகத் தொடர்ந்து இயங்க வேண்டும். அதற்குத்தான் இலட்சக்கணக்கில் செலவழித்து ‘கம்பன் கழகம்’ என்ற இயக்கம், ‘கம்பன் விழா’ என்ற ஏற்பாடு எல்லாம். கம்பன் விழாவும் வருடம் ஒருமுறைதான். பிறகு யார் திரு ஜெயராஜைப் பற்றிப் பேசப் போகிறார்கள். எனவே நாட்டிய விழா, இசைவிழா, இப்படி இப்படி... என்றாலும் வருடம் முழுவதையும் கொண்டிழுக்க இவை போதுமா? எனவேதான் பரபரப்புப் புகழுக்காக அவ்வப்போது எழுதப்படும் இத்தகைய எழுத்துக்கள். அவ்வகையில் பல்கலைக்கழக அறிஞர்களையே கண்டித்து எழுதினால் ‘இவர் பல்கலைக்கழக அறிஞர்களை விடவும் பெரும் அறிஞர் அல்லவா!’ என்று பாமரர்கள் பாராட்டுவார்கள். அதிலும் பணக்காரப் பாமரர்கள் வியக்கும் போது பணமும் சேர்ந்து குவியுமல்லவா? இந்த அரசியலை நாம் நன்கு விளக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு காலத்தில் யாழ்ப்பாணம், தமிழ்ப்புலமையினால் தலை நிமிர்ந்து இருந்தது. ‘நாவலர்’ காலந்தொட்டு என் ஆசிரியர் ‘இலக்கண வித்தகர்’ காலம் வரை அம்மரபுப் பெருமை நீண்டது.” என்கிறார் திரு. ஜெயராஜ். இதற்குள்ளும் ஓர் உளவியல் வேலை செய்கிறது. நாவலர் காலந் தொட்டு இலக்கண வித்தகர் பண்டிதர் இ. நமசிவாயம் அவர்கள் வரையில் மரபுத்தமிழறிஞரின் பெருமையை யாரும் மறுத்துரைக்கப் போவதில்லை. ஆனால் இலக்கண வித்தகரைப் குறிப்பிடும்போது “என் ஆசிரியர் இலக்கண வித்தகர்” என்று குறிப்பிடுகிறாரே! அதற்குள்ளேதான் அந்த உளவியல் உண்மை உறைந்து கிடக்கிறது. அதாவது ‘நானும் நாவலர் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவன்’ என்று சொல்லாமற் சொல்வது தன்னையும் அவர்கள் வரிசையிலே கொண்டுபோய் நிறுத்துவதற்கான ஒரு உத்தியே. இவர் இலக்கண வித்தகரிடம் முறையாகப் படித்தாரா? அவர் இவரைத் தன் மாணவன் என்று எங்கேனும் குறிப்பிட்டாரா? நாமறியோம்!

அதுபோக, நாவலரைப்பற்றி பேசுவதற்கு அவருக்கு என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. பல தசாப்தங்களுக்கு முன் இலங்கைத் தமிழன்பர்கள் எல்லோரும் அரும்பாடுபட்டு, பெருந்தொகைச் செலவில் நாவலருக்கு வெண்கலத்தில் திருவுருவம் அமைத்து, அலங்காரத் தேரேற்றி, தெருவெங்கும் மக்கள் வெள்ளம் கூடி வழிபாடாற்ற, ஊர்வலமாய்க் கொண்டுவந்து, நாவலரின் இட்ட தெய்வமான நல்லூர்க் கந்தசுவாமியின் திரு வீதியிலே அமைக்கப்பட்டிருந்த மணிமண்டபத்திலே பிரதிட்டை செய்தார்கள். அத்தகைய திருவுருவச் சிலையை, நாவலரைத் தம் பரம்பரை விரோதியாகக் கருதிச் சிலர் யாழ்ப்பாணத்து மாநகர சபை

ஆணையாளராயிருந்தவரின் உதவியோடு, இரவோடு இரவாக மாநகரசபைக் குப்பை வண்டியிலே ஏற்றி, சாக்கினாலே மூடிக்கட்டி, யாருக்கும் தெரியாத வகையிலே அப்புறப்படுத்தினார்கள். அதனையறிந்து நெஞ்சம் வேகாத தமிழன்பர்கள் இல்லை. ஆனால் செய்தது சரியென்று நியாயப்படுத்தி அவர்களுக்காக வக்காலத்து வாங்கிநின்ற ஒரே தமிழன்பர் இந்தத் திருமிகு ஜெயராஜ் அவர்கள் தான். அவர் அவ்வாறு செய்தது கோயில் வீதியிலே இனாமாகக் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு துண்டு நிலத்திற்காகவே அன்றி வேறெதற்காகவுமில்லை. திரு. ஜெயராஜ் அவர்களின் இக்கைங்கரியத்தினால் கண்ணீர் விட்டழுத சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி முதலான உண்மைத் தொண்டர்கள் இதற்கு சாட்சியாக இன்றும் இருக்கிறார்கள். வாழ்க ஜெயராஜின் தமிழ்ப்பணி! வளர்க அவர்தம் நாவலர் மரபுப் பற்று!

பல்கலைக்கழக அறிஞர்கள் குடி, கூத்து, சும்மாளம் என்று வாழ்ந்ததாக அவர்களது தனிப்பட்ட பலவீனங்களையெல்லாம் திரு. ஜெயராஜ் விவரித்திருந்தார். ஆனால் மதுக்கோளாறை மட்டுந்தான் தான் சுட்டியதாகவும், மாதுக்கோளாறுகளும் இருக்கவே செய்தன என்றும் எழுதுகிறார். திரு. ஜெயராஜ் போற்றும் மரபுவழித் தமிழறிஞர் பரம்பரை சார்ந்த பலர் கூட அவற்றிலும் சமர்த்தர்களாய் விளங்கியிருக்கிறார்களே! மாதுக்கோளாறு மிக்கவர்களாய் கனகிராண கதாபாத்திரங்களாய் அமைந்த வித்துவ சிரோமணிகள் இல்லையா? பண்டித சிரோமணிகள் சிலர் பற்றிப் பேசத்தகாத பேச்சுக்கள் ரகசியமாகப் பேசப்படுவதில்லையா? சிறை சென்று மீண்ட செம்மல்கள் இல்லையா? 'ஆற்றலையும் ஒழுக்கத்தையும் அவதானிக்கும் யாழ்ப்பாண சமூகம்' அவர்களையெல்லாம் அங்கீகரிக்கவில்லையா? அதிகம் பேசுவானேன். திரு ஜெயராஜ் கடவுளாய்ப் போற்றும் கம்பனுக்கு 'தாசி பொன்னி'க்கு என்னென்னவோ வியாக்கியானம் செய்யவேண்டிய நிலமை வந்தது ஏன்? நெருப்பில்லாமல் புகையுமா? கம்பன் கோட்டத்துள்ளிருந்தும் சில புகைகள் கிளம்பியதை நாம் அறியுமா?

பேராசிரியர் கைலாசபதி உள்ளிட்ட பல்கலைக்கழக அறிஞர்கள் அக்காலத்தில் நிலவிய சாதி அடக்குமுறை முதலான சமூக சீர்கேடுகளுக்கு எதிராகக் குரலெழுப்பியதையும் பேராடியதையும் பற்றிக் குத்தலாக எழுதியிருந்தார் ஜெயராஜ். உண்மையில் அவர்கள் அன்று செய்தது பெருஞ் சமூகசேவை; அவர்கள்தோ வேறெந்தத் தமிழர்கள்தோ தமிழ்ப்பணியைவிட மிகப் பெரும் பணி; இன்றுவரையாழ்ப்பாண சமூகத்தைத் தலைகுனிய வைத்துள்ள சாதிப்பாகுபாட்டுக்குச் சாவுமணி அடித்த பல்கலைக்கழக அறிஞர்களின் சேவையை விடவும், கவைக்குதவாத இலக்கண ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபட்ட பண்டிதர்களின் சேவையா திருமிகு ஜெயராஜுக்குப் பெருஞ்சேவையாகப்படுகின்றது. ஜெயராஜ் 'புழம் பண்டிதர்' பரம்பரையில் சேர்ந்துவிட ஆசைப்படுபவர். ஆனால் தமிழ் அறிவுலகுக்குப் புதுவழிகாட்டிய புராட்சிக் கவிஞன் பாரதி தமிழாராய்ச்சியை விட சமுதாயப் பணிக்கே முதலிடம் தந்தான். பாரதி காலத்தில் இலக்கண ஆராய்ச்சிகளில் போ்பெற்று விளங்கிய அரசஞ் சண்முகனார், ஒரு தடவை தேசிய விடுதலைக்குச் சார்பாக தேசபக்திப் பாடலை இயற்றியமை குறித்து பாரதி பின்வருமாறு எழுதுகிறான்.

“ஸ்ரீ அ. சண்முகம்பிள்ளை என்ற மற்றொரு இலக்கண வித்துவான் 'வந்தேமாதர்' மந்திரத்தைப் பற்றிய சில இனிய பாடல்கள் எழுதியிருக்கின்றார். ஸ்ரீ அ. சண்முகம் பிள்ளை மலைபுரண்ட போதிலும் தமது கல்வியினின்றும் கருத்தை அகலவிடாத தன்மையினர். இலக்கண ஆராய்ச்சியே இவருக்கு முக்கிய தொழில். அதுவே இவருக்கு உயிர். இதைத் தவிர வேறொன்றையும் இவர் கவனிப்பது கிடையாது. இப்பொழுது பாரத தேவி இவருடைய சிந்தையையும் பற்றிவிட்டாள். பாரத தேவியின் தெய்வீக விழிகளினின்றும் உதிரும் கண்ணீர்கள் இவரது நெஞ்சை உருக்கி எமது தாய்க்கு அடிமையாகி விட்டன. இது ஆகுபெயரா? அன்மொழித் தொகையா? தொல்காப்பியத்துக்கு இவ்விடத்தில் நச்சினார்க்கினியர் கூறிய உரை பொருந்துமா? பொருந்தாதா? என்பது போன்ற இலக்கண விவகாரங்களைச் சிறிது அகற்றிவைத்துவிட்டு இந்தவித்துவான்,

‘வந்தே மாதரமென்னும் மந்திரத்தால்

எய்தா வரமுமில்லை

நந்தேய மக்களுக்கு நலந்தருவ

இது போல் எந்நாட்டு மில்லை’

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

என்று பாட்டியற்றத் தொடங்கிவிட்டார். கல்வித் தாய்க்கு மட்டிலுமே, இதுவரை வழிபாடு இயற்றிவந்த இவர், இப்போது பூமித்தாய்க்குத் தொண்டு புரிவது அதைக் காட்டிலும் உயர்வாகு மென்பதை அறிந்து கொண்டார். இதுவெல்லாம் காலமாறுபாட்டை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளக்குகின்றது.”

அரசன் சண்முகனார் போன்றவர்கள் எதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதைக் காலவோட்டத்திலாயினும் உணர்ந்து கொண்டார்கள். ஈழத்து மரபு வழித் தமிழறிஞர்களுக்கு அவ்வாறான ஞானோதயம் என்றேனும் வந்ததுண்டா? பல்கலைக்கழக அறிஞர்களால் தான் அறிவுலகம் சமுதாயச் சீர்கேட்டுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுக்கவும் போராடவும் தலைப்பட்டது. பாரதி போன்ற மாமேதைகளின் பாராட்டுதலுக்கு உரிய உண்மைச் சமுதாயப் பணிபுரிந்த பல்கலைக்கழகத் தமிழறிஞர்கள் ஜெயராஜ் போன்ற பத்தாம் பசலிக் காசங்கள் திட்டிச் சாகப்போகிறார்களா? தேசம் எரிகையில் பிடில் வாசித்துக் கொண்டிருக்க வல்ல கம்பவாரிதி பல்கலைக்கழகத் தமிழறிஞர்களை விமர்சிக்கப் போகிறாராம். விமர்சனம் என்றால் என்னவென்று அவர் விளங்கி வைத்திருக்கிறார். அதுசரி வள்ளுவன், கம்பன், சம்பந்தரைக்கூட தம் எண்ணப்படி விமர்சிக்கத் தயங்காத தமிழ்த் துறையினர்” என்று பொதுப்படையாகக் கூறியிருக்கிறாரே அவ்வவர்களை யார் யார் எங்கே எங்கே எப்படி எப்படி விமர்சித்திருக்கிறார்கள் என்று ஏன் கூறவில்லை? பெயர் சுட்டிக் கூறாமல் விடுவதற்கு இது என்ன அகமா? வெறுமனே புறங்கூறுவதை விட்டு உள்ளதைக் கூறட்டும் கம்பவாரிதி.

இது நாள்வரை எழுதாமல் இப்போது ஏன் எழுத வேண்டும்?” என்ற கேள்வியைத், தானே எழுப்பியுள்ளார் கம்பவாரிதி. அக்கேள்வி அவரது அகத்தில் இருந்து வந்தது. அவரே அறிவார் அதற்கான பதிலை நாம் கூறத் தேவையில்லை! இவ்வளவும் ஜெயராஜ் கம்பவாரிதியின் முன்னுரைக்கான பதில் முன்னுரை.

செ. மனோகரன்

****

ஜனவரி இதழில் வரதரின் அட்டைப்படம் மீண்டும், மீண்டும் அவரைப் பார்க்க வைக்கிறது. மறுமலர்ச்சி காலப்படைப்பாளி, பங்காளியான அவருடன் உரையாடியது அவர் காலத்தில் வாழ்ந்தோம் என்கிற மன நிறைவு ஏற்படுகிறது. ஞானம் அவருக்கு செய்த மரியாதை காலம் அறிந்து செய்த கடமையாகும்.

அவரது நேர்காணலில் “மனித குலத்தை பிளவு படுத்தும் சக்திகளில் மதம் தான் இன்று முன்னணி வகிக்கிறது” என்கிறார். எத்தகைய சத்தியமான வார்த்தை. மதம் இன்று அரசியலிலும் புகுந்து என்ன ஆட்டம் போடுகிறது. இன ஒற்றுமைக்கு எத்தகைய தடையாக உள்ளது என்பதை நேரில் காண்கிறோம்.

பெரியவர் வரதர் பற்றி பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் கட்டுரையில் “மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் முக்கியத்துவத்தை நாங்கள் சரியாக எடைபோட வில்லை...

மறுமலர்ச்சி முழு சஞ்சிகைகளையும் மீள நூலுருவில் நூறு பிரதி அல்லது நூற்றைம்பது பிரதிகளாவது அந்த 24 இதழ்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து மறுமலர்ச்சி பற்றிய வரலாற்றை முன்னுரையாக எழுதி, அதுப்பற்றிய மதீப்பீட்டையும் பின் இணைப்பாக சேர்த்து அதனை வெளிக்கொணர முடியுமானால் அது ஒரு முக்கியமான விடயமாக இருக்கும்... என்கிறார். இதனை சாதிக்கப்போவது யார்... “ஞானம்” ஆசிரியரே இதனை சாத்தியப்படுத்தலாம். செங்கையாழியானின் துணையோடு இதனை செயற்படுத்த முடியும். பேராசிரியரின் ஆலோசனையுடன் அவரது ஆரோக்கியமான முன்னுரைக் குறிப்புடன் பதிப்பிக்கலாம். இது பெரியவர் வரதருக்கு, செய்யும் அஞ்சலியாகும்.

கவிஞர் வில்வரத்தினம் நாம் வாழும் காலத்தில் வாழ்ந்த அற்புதமான கவிஞன். மலையக இலக்கியத்தை நேசித்தவன் அவரைப் பற்றிய குறிப்பு மிக முக்கியமானது.

கம்பவாரிதியின் கடிதம் தொடர்பாக சில விடயங்களைக் கூற விரும்புகிறேன். பல்கலைக்கழகம் சம்பந்தமாக இவர் வைத்த குற்ற சாட்டுகளுக்கு பேராசிரியர்களும், விரிவுரையாளர்களும் ‘மௌனம்’

சாதித்ததற்கு... சத்தியம் சாகவில்லை என்பது புரிகிறது. உண்மைகள் வெளிச்சத்திற்கு வந்ததுதான் பிடிக்கவில்லை. அதனால்தான் பல்கலைக்கழக மாணவர்களை ஞானத்தை வாங்க வேண்டாம், படிக்க வேண்டாம் என்றார்கள் - ஆனால் ஞானத்தை வாங்காதவர்களும் வாங்கிப் படித்தார்கள் பேராதனை பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் என்னைத்தேடி வந்து ஞானத்தை வாங்கி படித்தார்கள் 'ஞானம்' படித்து பாதுகாக்கும் ஆவணமாக திகழ்கின்றது.

மற்றும் பேராதனை துணை நூலகர் ஆர். மகேஸ்வரன் கடிதத்தை காலம் கடந்தாவது பிரசுரித்தீர்கள்! ஆனால் அதனை சிறப்பாக 'எடிட்' செய்துள்ளீர்கள் - ஆனாலும் இன்னும் சில வரிகளை நீக்கியிருக்கலாம். ஏற்கனவே அந்தக் கடிதத்தை எனக்கு மகேஸ்வரன் படிக்க கொடுத்த பொழுது, அவரிடமே வாதித்தேன் நாகரிகமாக எழுதும்படி சொன்னேன். ஞானம் டிசம்பர் இதழில் வீ. கே. ராஜநேந்திரன் என்ற பெயரில் எழுதி வந்த கடிதமும் தானே எழுதியதாக என்னிடம் மகேஸ்வரன் கூறினார். (அதனை கம்பளை முகவரியில் வேறு ஒருவரின் கையெழுத்தில் அனுப்பியதாக குறிப்பிட்டார்)... விரிவுரையாளர் நித்தியானந்தன் அமைதியாக கலகலப்பின்றி தனது இலக்கியப் பணியை தொடருவார்- அவர் மகேஸ்வரனின் நீண்டகால நண்பர். அவரின் சொந்த விடயங்களை எழுதத் தேவையில்லை, மகேஸ்வரனுக்கு ஒரு மறுபக்கம் உண்டு அதனை எழுதினால் ஏற்றுக் கொள்வாரா? பல்கலைக் கழகத்தில் உயர் பதவி வகிப்பவர் இதய சத்தியுடன் செயல்பட வேண்டும் என்பது இதழ்கள் வரை வந்து கொண்டு இருக்கும் ஞானம், ஒரு காலத்தின் தேவைப்பாடாகும்.

அந்தனிஜீவா, கண்டி

****

உண்மைகள் ஒருபோதும் உறங்குவதில்லை

எனது கடிதம் சிலரை உலுக்கி, அதிர்ச்சியடையச் செய்திருக்கிறது என்பதைச் சிலரின் வாசகக் கடிதங்கள் மூலமாக உணரமுடிந்தது. கம்பவாரிதி தொடங்கிய சர்ச்சையில் எனது கடிதம் ஒரு திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

மூர். பிரசாந்தன் பட்டிமன்றப் பாணியில் எனது கருத்துகளுக்குப் பதிலுரைக்க முற்பட்டார். ஆயினும், உண்மைகள் ஒருபோதும் உறங்குவதில்லை. தமது சிஷ்யன் பிரசாந்தனுக்குப் பல்கலைக்கழக நிரந்தர விரிவுரையாளர் பதவி கிடைக்கும்வரை காத்திருந்துவிட்டுத்தான் கம்பவாரிதி ஞானத்தில் இக்கட்டுரைத் தொடரை எழுதினார் என்பதை மீண்டும் உறுதியோடு தெரிவிக்கின்றேன். மாற்றம் என்ற சஞ்சிகையில் கம்பவாரிதி பல்கலைக்கழகம் பற்றி எழுதியபோது, பிரசாந்தன் உயர்தர வகுப்பு மாணவன். ஆகவே, அந்த “விமர்சனம்” அவரைப் பாதித்திருக்கமாட்டாது. பேராசிரியர் சிவத்தம்பிக்கு கம்பவாரிதி எழுதிய கடிதமும், கலைத்தாய்க்கு அவர் எழுதிய கடிதமும் பிரசாந்தனைப் பாதிக்க வாய்ப்பில்லை. கோரப்படவுள்ளதாகக் கூறப்படும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் பதவி தொடர்பான செய்திகள் பரவத்தொடங்கியது கம்பவாரிதி ஞானத்தில் தமது கட்டுரைத் தொடரை எழுதி முடித்த பின்னரே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இது நன்கு தெரிந்தும் பிரசாந்தன் பொய் கூறி, வாசகரைத் திசை திருப்பப் பார்க்கிறார் பிரசாந்தன் கூறிய இன்னொரு பொய், அவரது 'போட்டிப் பரீட்சை' என்ற கவிதை பற்றியது. அக்கவிதை ஞானத்தில் வெளிவந்தது, பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பிரசாந்தன் தற்காலிக உதவி விரிவுரையாளராக இரண்டு ஆண்டுகள் கடமையாற்றி முடிந்த பின்னரே என்பது, அவரது மனச்சாட்சிக்கு நன்கு தெரியும். அதை மறைத்து, பொய் சொல்லி வாசகரை ஏமாற்றப் பார்க்கிறார். அத்தோடு, 'போட்டிப் பரீட்சை' என்ற கவிதை தமது சொந்த அனுபவமல்ல பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் தவிர்ந்த பிறிதொரு பல்கலைக்கழகத்தில் பிறிதொரு துறையில் தமது நண்பர் ஒருவருக்கு ஏற்பட்ட அனுபவம் எனச் சிலரிடம் பிரசாந்தன் கூறியுள்ளதாக கேள்விப்பட்டேன்.

“மேற்படி பட்டதாரி, தான் அறிந்த பிற சங்கங்களைப் போலவே கம்பன் கழகமும் இருப்பதாகவே நினைத்து ஏமாற்றமுற்றிருக்கிறார்” என்று ஓரிடத்தில் பிரசாந்தன் எழுதுகிறார். நான் எனது கடிதத்தில் எந்த இடத்திலும் கம்பன் கழகத்தைக் குறை கூறி ஒரு வார்த்தைகூட எழுதவில்லை. ஆனால் பிரசாந்தன் ஆவேசப்பட்டு நிலைதடுமாறுகிறார்.

“எவராலும் அறியப்படாத இப்பட்டதாரி” என்று பிரசாந்தன் என்னைக் குறிப்பிடுகிறார். அப்படியாயின், இலங்கையிலுள்ள சகல பட்டதாரிகளையும் பிரசாந்தன் அறிவாரா? பிரசாந்தன் விரும்பினால், கம்பளையில் உள்ள எனது இல்லத்துக்குப் பாடசாலை நாட்கள் தவிர்ந்த பிற நாட்களில் எப்போது வேண்டுமானாலும் வரலாம். பிரசாந்தனோடு எனக்கு நேரடிப் பழக்கம் இல்லாவிடினும், அவரது கற்பித்தல் பற்றியும் அறிவேன். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அவர் தற்காலிக உதவி விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றியபோது, விக்ரமராமாதித்தன் காடாறு மாதம் நாடாறு மாதம் செயற்பட்டமை போல, பிரசாந்தனும் பல்கலைக்கழகக் கற்பித்தல் கடமைகளை ஒதுக்கிவிட்டு, பல்கலைக்கழக விரிவுரைகள் நடைபெறும் காலத்திலேயே தமது குருநாதர் கம்பவாரிதியுடன் உலகம் சுற்றும் வாலிபனாகத் தேசாந்தரம் திரிந்தார் என்பதைப் பிரசாந்தனால் மறுக்கமுடியுமா? பிறருக்குப் “புத்திமதி” கூறும் கம்பவாரிதி கூடத் தமது சிஷ்யனின் கற்பித்தல் கடமைகளைக் கூடப் பொருட்படுத்தாது அவரையும் தம்முடன் உலகம் சுற்ற அழைத்துச் சென்றது ஏன்? “ஊருக்குத்தான் உபதேசம், உனக்கல்ல” என்பதுதானே காரணம்?

என்னை “ஊகப் பட்டதாரி” என்று பிரசாந்தன் குறிப்பிடுகிறார். நான் தெரிவித்தவை அனைத்தும் ஊகங்கள் அல்ல, உண்மைகள். நான் அறிந்தவரையில், எனக்குச் சரியென்று தெரிந்த விடயங்களையே நான் எழுதுகிறேன்.

“அவர்(கம்பவாரிதி) கூட்டும் குறைபாடுகள் இல்லாத ஒரு கல்வியாளனாக வளருவதே என் நோக்கமும் பிரார்த்தனையும்” என்று பிரசாந்தன் கூறுகிறார். கம்பவாரிதியின் விரும்பப்படி பிரசாந்தன் தன்மை வளர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று விரும்புவாராயின், அவர் ஒருபோதும் சிறந்த விரிவுரையாளராக விளங்கமாட்டார் என்பது நிச்சயம்.

நான் அறிந்தவரையில் ஆர். பரமேஸ்வரன் ஒரு நல்லாசிரியர்: விஞ்ஞானப் பட்டதாரி எழுத்தில் ஆர்வமுள்ளவர். அத்தகையவர், நட்புக்கடனுக்காக ரா. நித்தியானந்தனுக்காக வக்காலத்து வாங்க முயற்சிப்பது அவரது எழுத்தை மலினப்படுத்துகிறது.

தமிழ்த்துறைப் பட்டதாரிகளைக் குறைகூற வேண்டும் என்பதற்காக நித்தியானந்தன் பாணியில் பரமேஸ்வரனும் முற்படுகிறார்.

“கேள்விச் செவியன் ஊரைக் கெடுத்தான்” என்பது கம்பவாரிதிக் கே மிகப்பொருந்தும் என நான் குறிப்பிட்டது மிகச் சரியானது என்பதை நிரூபிப்பது போலத் திக்கவயல் தர்மகுலசிங்கத்தின் சான்றுடன் கூடிய கடிதம் ஞானத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்ததைப் பரமேஸ்வரர் வசதியாக மறந்துவிட்டார் போலும்!

பட்டப்படிப்புத்தான் அடிப்படைத்தகுதி என நான் ஒருபோதும் கூறவும் இல்லை; கருதவும் இல்லை. ஆனால், எல்லாம் தெரிந்தவர் போல (ஆங்கில மேதை போலவும்) கம்பவாரிதி காட்டமுனையும் போலி மாயையைத்தான் நான் எனது கடிதத்தின் மூலம் உடைத்தெறிந்தேன். கம்பவாரிதி தம்மைச் சுற்றி ஓர் ஒளிவட்டத்தைச் சுழலவிடப்பார்க்கிறார் என்பது எனது கருத்து.

“இம்சை அரசன் பாணியிலான பதில்கள் சர்ச்சை(யை) மூன்றாந்தரத்துக்கு கொண்டு செல்லும்” என்று பரமேஸ்வரன் தெரிவிக்கிறார். உண்மையில் மூன்றாந்தரமான ஒரு சர்ச்சையை ஞானத்தில் தொடங்கியவரே கம்பவாரிதிதான்.

நீலா அலெக்ஸாண்டர் தமது கடிதத்தில் “கம்பவாரிதி மரபுக் கலை இலக்கியங்களில் நன்கு பரிச்சயம் உள்ளவர்” என்று எழுதுகிறார். கம்பவாரிதி கம்பராமாயணத்தில் சில பகுதிகளில் நல்ல தேர்ச்சியுள்ளவர்; பாரதி பாடல்களிலும் அவருக்கு நல்ல ஈடுபாடு உண்டு. பழைய இலக்கியங்கள் சிலவற்றில் ஓரளவு பரிச்சயம் உண்டு. யாப்புத் தெரிந்தவர். அவ்வளவே. “கம்பவாரிதி அளவுக்கு இலங்கையிலுள்ள பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையினர் (தற்போது) தமது திறமையினை எப்போதும் எழுத்து மூலமோ மேடைப்பேச்சு மூலமோ வெளிக்காட்டி இருக்கவில்லையென்பது உண்மை” என்று நீலா தமது அறியாமையை அளவுகோலாகக் கொண்டே பல்கலைக்கழகத்தமிழ்துறையினரை அளக்க முற்படுகிறார். பூனை கண்களை மூடிக்கொண்டு,

உலகம் இருண்டது என்று கூறினால், யாராவது நம்புவார்களா? நீலாவின் நிலை மிகமிகப் பரிதாபத்துக்குரியது.

நீலா பாரதியாரோடும், பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரத்துடனும் அனாவசியமாக நித்தியானந்தனை ஒப்பிட முயல்கிறார். நித்தியானந்தன் ஒரு போதும் உரிமைகளுக்காகவும், நியாயங்களுக்காகவும் போராடியதில்லை. “பல்கலைக்கழகம் அவருக்கு (நித்தியானந்தனுக்கு) நிரந்தர நியமனம் வழங்காமை பல்கலைக்கழகத்துக்கு ஓர் இழப்புத்தான்” என நீலா கவலைப்படுகிறார். நான் அறிந்தவரையில் நித்தியானந்தனுக்கு நிரந்தர நியமனம் வழங்கப்படாமை எவ்வகையிலும் பல்கலைக்கழகத்துக்கு இழப்பன்று என்பதை, அவரது பல்கலைக்கழக ஆசான்கள் மூலமும் தெரிந்து கொண்டேன். எனவே, நீலாவின் கவலை நியாயமானது அன்று.

கம்பவாரிதி தேவையின்றித் தாம் தொடங்கிய சர்ச்சைக்குள் தற்போது தாமே சிக்கித் தவிக்கிறார். வேறு சிலரும் அதற்குள் தேவையின்றிச் சிக்கித் தவிக்கின்றனர்.

வீ. கே. ராஜநரேந்திரன், கம்பளை

****

வேறுள குழுவையல்லாம் மானிடம் வெல்லும்

‘ஞானம்’ இதழில் நண்பர் மகேஸ்வரன் அவர்களின் கடிதம் கண்டேன். எனது கருத்தைச் சொன்ன பின் இது தொடர்பாக கருத்துக் கூற எதுவும் இல்லையென்றிருந்தேன். எனினும் மேற்படி நண்பரின் கடந்த இதழில் தவறான ஊகங்களுக்கும் பதிலளிக்காவிட்டால் ஊகங்களே உண்மையாகி விடுமல்லவா?

முதலாவது, இங்கு சர்ச்சை நித்தியானந்தனுக்கு பதவி கிடைத்ததா இல்லையா என்பதல்ல. பல்கலைக்கழகங்கள் தமது சுய தகுதியை இழந்து வருகின்றமையே. இதற்கான காரணங்கள் தகைமையில் பதவி வாய்ப்புகள் எழுந்த மாதிரியிலான புள்ளியிடல் ஆள் மாதிரிகளை அளவிட்டு புள்ளியிடல் பிரதேச, மதப் பற்று அதற்கான வரையறை என்பவற்றை நோக்கமாகக் கொண்டுதான் எனது கடிதத்தை வரைந்திருந்தேன். இதனைத் தான் ‘கம்பவாரிதியும் சுட்டிக் காட்டினார்’ என்று நம்புகிறேன். இதற்கு பதில் அளித்த கம்பளை ராஜ நரேந்திரன், R. மகேஸ்வரன் என்போர் பதில் கடித வரையறைகளில் புரர்ந்து எழுதிய பதில்கள் கூட பல்கலைக்கழக மட்டத்தின் எதிர்முக ஆளுமைகளை தாழ்த்தி மதிப்பிடவே இடம் விட்டு செல்கிறது.

நானும் நண்பர் மகேஸ்வரனும் ஒரே கால கட்டத்தில் பேராதனை பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வி கற்றோம். எனவே நிச்சயமாக பல்கலைக் கழகத்தின் தவறான நடைமுறைகள் அடிவருடலுக்குப் புள்ளியிடல் போன்றன, பதவி வாய்ப்புகளை வழங்குதல் என்பன அவர் மனச்சாட்சிக்குத் தெரியும். இதை இன்னும் ஆதார பூர்வமாக இங்கு நிரூபிப்பது என்பது மரியாதைக்குரிய ஒன்றல்ல என்ற காரணத்தினால் இதனை இத்தோடு விட்டு விடுகிறேன்.

பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் பதவிக்கான தகுதி பற்றியும் சம்பள நியமங்கள் பற்றியும் நான் ஒன்றும் அறியாத பச்சைக் குழந்தை போல் நினைத்துக் கொண்டு நண்பர் கருத்துக் கூறியிருந்தார். சிறப்புமாணி பட்டப்படிப்பில் கீழ் பிரிவில் சித்தியடைந்திருப்பவரும் பதவிக்கான முழுத்தகுதியைப் பெற்றவரே என்பதை மகேஸ்வரனே நன்கு அறிவார். அதே சமயம் பல்கலைக்கழகங்களில் பல சந்தர்ப்பங்களில் மேற்பிரிவில் சித்தியடைந்தவர்கள், நேர்முகப் பரீட்சைக்குத் தோற்றியிருந்த போதுங்கூட தமக்கு வேண்டிய ஆள் என்ற காரணத்தினால் கீழ்பிரிவில் சித்தியடைந்த எத்தனையோ நபர்கள் பல்கலைக் கழகத்தில் விரிவுரையாளர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்பதை ஆதார பூர்வமாக நிறுவ முடியும். எனினும் என்னை பொறுத்தவரை எனது முதுகலை மெய்மாணி பட்டப்பின் படிப்பானது (M. Phil) ஒரு நேர்முகப் பரீட்சையின் போது சிறப்புமாணி பட்டப்படிப்பின் முதற் சித்திக்கு சமமாக கருதப்படும் என்பதும் அதனை மேற்படி நண்பர் நன்கு அறிவார் என்பதையும் நான் அறிவேன்.

பல்கலைக்கழகத்தில் நான் படிப்பித்த காலப் பகுதியில் பல்கலைக் கழகத்தின் சம்பளத் திட்டத்தை நான் நன்கறிவேன். எனவே நான் போய் ரூபா 40,000/= ஊழியமாகக் கேட்டேன். என்பதும் மிகவும்

உண்மைக்கு புறம்பான அவரின் ஊகச் செய்தியாகும். அப்போது பல்கலைக் கழக பேராசியர்கள் கூட மேற்படி தொகையினை பெற்றிருக்கவில்லை. என்ன நினைத்துக் கொண்டு மகேஸ்வரன் இப்படி எழுதுகிறார் என்பது தெரியவில்லை.

பல்கலைக்கழகத்தில் எந்த அடிப்படையில் பதவிகள் வழங்கப்படுகின்றன என்பது பல்கலைக் கழக மனச்சாட்சிக்கு நன்கு தெரியும். இதற்கொரு சின்ன உதாரணம். நான் அங்கு கல்வி கற்ற சமகாலத்தில் புவிபியல் பீடத்தில் இறுதியாண்டு பரீட்சை முடிவுகள் வெளிவரு முன்பே அத்துறையைச் சார்ந்த விரிவுரையாளர் ஒருவருக்கு மிக வேண்டிய ஒரு மாணவரை பீடத் தலைவர் சிபார்சின் பேரில் உதவி விரிவுரையாளராக பல்கலைக் கழக நிர்வாகம் பதவி வழங்கியது. ஆனால் பரீட்சை பெறுபேறுகள் வெளிவந்த பின் அவர் சித்தி பெற்றிருக்கவில்லை. அதாவது அவரது கலைப் பீடம் சார்ந்த பாடமொன்றில் தோல்வி அடைந்திருந்தமை கண்டு பீடமே அவமானப்பட்டு நின்றது. (விஞ்ஞான பீடத்தின் நேர்மையான புள்ளியிடல்) இப்படியாக பல்கலைக்கழகங்களின் தரம் தாழ்ந்து போனமைக்கான பல பின்னணிகளை சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். எனவே எனது கடிதத்தின் நோக்கம் பல்கலைக்கழக முழுச் சமூகத்தையும் குறைகூறுவதோ நல்ல நிகழ்வுகளைத் தாழ்த்திக் கூறுவதோ அல்ல. பல்கலைக்கழகம் என்பது தரம், தகுதிபாடு, பெருமைமிகு அம்சங்களில் உயர்ந்த நிலையினை பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதே எல்லோரது விருப்பமாகும். அதற்கு ஊறு ஏற்படும் போது அதனைத் தட்டிக் கேட்கின்ற உரிமை கற்றோர் சமூகத்துக்கு இருக்க வேண்டும். எனவே விழிப்புணர்ச்சியாக இருப்பது பிழைகளுக்கு எதிர்முகம் தொடுப்பது சமூக கடப்பாடாகும் என நான் கருதுகிறேன். பல்கலைக்கழகத்தினுள் நான் இருந்திருந்தாலுங் கூட இந்த எதிர் முகத்தை நான் துணிவாகத் தொடுத்திருப்பேன்.

ஆனால் கம்பவாரிதி முதல் எல்லோரது குற்றச்சாட்டையும் ஏற்று எனது அன்புக்குரிய மகேஸ்வரன் பல்கலைக்கழகத்தின் தகுதிப்பாட்டை இறுதியாகக் குற்றவாளிக் கூண்டில் ஏற்றி விட்டார் என்ற உண்மையினை வாசகர் அறிவார்கள். அதாவது நான் நேர்முகப் பரீட்சைக்குத் தோற்றிய போது விதி விளையாடுவது போல, பீடத்தலைவரது தேர்தல் வந்து விட்டது. எனவே வாக்கு வேட்டைகளுக்காக தகுதிப்பாடு தரமிறங்கிப் போனது. இதுதான் உண்மை. இதற்கு 'அதிஷ்டம்' என்று மேற்படி நண்பர் கூறுகிறார். ஆனால் நான் இவ்வாறான நடைமுறைகள் பல்கலைக் கழகத்துக்குப் பொருந்தாது என கருதுகிறேன் அவ்வளவுதான். நேர்முகப் பரீட்சைக்குச் சென்றவர்களில் நானே முழுமையான தகுதி பெற்றிருந்தேன் என்று நம்புகிறேன். இதனை ஏற்றுக் கொண்ட அப்போதிருந்த பீடத்தலைவர் நானே முழுமையான தகுதியினைப் பெற்றிருப்பதையும் தாம் அதைக் கருத்திற்கொள்வதாகவும் வாக்களித்திருந்தார். அதுதான் உண்மை.

நான் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளராக தெரிவு செய்யப்படவில்லை என்பதை எனது மதிப்புக்குரிய பேராசிரியர் சின்னத்தம்பி அவர்கள் எனக்கு அறிவித்ததோடு இது தொடர்பாக மேல் விசாரணை ஒன்றை மேற்கொள்ள பல்கலைக்கழக மானிய ஆணைக்குழுவுக்கு கடிதம் எழுத வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார். நான் தான் அப்போதிருந்த மனநிலையில் அவ்வாறு விண்ணப்பிக்கவில்லை. இது எப்படி இருந்த போதிலும் பல்கலைக்கழகம் என்பது உண்மையையும், நேர்மையையும் தமது தாரக மந்திரமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது எல்லோரது எதிர்பார்ப்பும், விருப்பமாகும். அங்கு இன, மத, மொழி, பிரதேச பாகுபாடுகள் தனிநபர் பற்றுதல்கள் போன்றன அதன் தகுதியைக் குறைத்து விடும் என்பதும் எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயமாகும்.

ரா. நித்தியானந்தன்

****

இந்த இதழில் வெளியாகியுள்ள கடிதங்கள், கம்பவாரிதியின் பார்வைக்குக் கொடுக்கப்பட்டு பதில் பெற்றப்பட்டது.

— ஆசிரியர்

உண்மையாளியை எந்த ஒருள்ளாலும் மறைக்க முடியாது

உங்களை மீண்டும் ஞானத்தினூடு சந்திப்பதில் மகிழ்ச்சி.

ஐலைமாத ஞானம் இதழில் நான் எழுதத்தொடங்கிய,

பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறையினருக்கான பகிரங்கக் கடிதம்,

கடந்த ஆறு மாதங்களாக அறிவுலகில் விளைவித்த அதிர்வுகளைக் கண்டு வருகின்றேன்.

நானும், என்னைச் சார்ந்தாரும் தாக்கப்பட்டாலும்,

அக்கடிதத்திற்கான அதிர்வுகளை என்னோக்கம் நிறைவேற்றி மகிழ்வு தருகின்றன.

ஒரு சிலர் கடிதம் எழுதிய என்னை மட்டுமல்லாமல்,

பிரசுரித்த 'ஞானத்தையும்' பக்கப்பார்வை பார்த்தனர்.

தூற்றுதல்கள், கண்டனங்கள், மிரட்டல்கள், நெருக்கடிகள், பாராட்டுகள், நெகிழ்வுகள் என, பலதரப்பட்ட

அபிப்பிராயங்களும் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் முன்வைக்கப்பட்டன.

இந்த இதழுடன் சர்ச்சையை முடிவுக்கும் கொண்டுவருவதாய்ச்சொல்லி, பதில்தர ஞானம் ஆசிரியர் வேண்டியதால் சில குறிப்புகள் மட்டும் சொல்ல முனைகிறேன்.

1. ஞானத்தை அங்கீகரித்து, வருவித்து மாணவர்க்கு வழங்கிவந்த பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை, என் கடிதம் கண்டு ஞானம் பெறுவதை நிறுத்திக்கொண்டதோடு, ஞானத்தை மஞ்சள்ப் பத்திரிக்கையாய் விமர்சித்ததாயும் அறிந்தேன். வருத்தமுற்றேன். இதே ஞானத்தில் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறையினர், முன்பு பலரையும் பல விடயங்களையும் விமர்சித்து வந்துள்ளனர். அத்தகையோர் தம்மை நோக்கி வந்த ஒரு விமர்சனத்தை நேர்மையாகச் சந்தியாது மறைமுகமாய்ச் நூலாசிரியருக்குத் தந்த நெருக்கடி அருவருப்புத் தந்தது.
2. ஞானத்தில் தொடர்ந்து எழுதிவந்த பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்தலைவர் பேராசிரியர் துரை. மனோகரன் என் கடிதத்தின் எதிர்வினையாய் தன் எழுத்தை நிறுத்திக் கொண்டார். என் கருத்துக்கான பதில்களை தன் பத்தி எழுத்தில் அவர் தந்திருக்கலாம்.
3. விமர்சனம் என வாய்கிழியப்பேசும் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைசார் அறிஞர்கள் விமர்சனங்களை எதிர்கொள்ளுதல் பற்றியும் தெளிவுபடல் நல்லது.
4. இதுவரை எந்தப் பல்பலைக்கழகத் தமிழ்த் துறைசார் விரிவுரையாளர்களும் என் கடிதம் பற்றித் தம் கருத்தை முன்வைக்கவில்லை. மாத்தளை பீர்முகம்மது அவர்கள் உங்கள் மொளனத்தைச் சம்மதமாகவே கொள்ளவேண்டிவரும் என்று எழுதிய கடிதம் பிரசுரமான பின்னும் அவர்கள் மொளனம் தொடர்கிறது. அவர்கள் மொளனத்தோடு பெறக்கூடிய விஷயங்கள் இரண்டு. ஒன்று எம்மை எவரும் கேள்வி கேட்க முடியாது என்னும் ஆணவம். மற்றது குற்றங்களை ஒத்துக்கொண்ட சம்மதம். இரண்டுமே அறிவுலகிற்கு ஆரோக்கியமானவையல்ல.
5. என் குற்றச்சாட்டுக்களுக்குப் பதிலுரைக்காமல் எதிர்வினையாய் என் மாணாக்கன் பிரசாந்தனை பலிக்கடாவாக்கச் சிலர் முயன்றனர். அவன் பதிலே அவன் யார் என்று சொல்லிவிட்டது. அவன் கடிதம் பற்றி வி. கே. ராஜநரேந்திரன் என்பவர் இவ்விதழிலும் சில எழுதுகின்றார். 'போட்டிப் பரீட்சை' என்ற பிரசாந்தனின் கவிதை வந்தபோது அவன் விரிவுரையாளனாய் இருந்தானா இல்லையா என்பது பற்றி பல்கலைக்கழகப் பதிவுகளிலேயே பதில் காணலாம். அவர் சாட்டும் மற்றொரு குற்றச்சாட்டு, கற்பித்தல் காலத்தில் தன் கடமைகளை ஒதுக்கிவிட்டு என்னோடு வெளிநாடுகளுக்கு அவன் திரிந்தான் என்பது அவன் கற்பித்தலில் குற்றம் சொல்லும் ஒரு மாணவனையேனும் முடிந்தால் அவர் முதலில் காட்டட்டும். அலுவல் காலத்தில் வெளிநாட்டு பயணங்களுக்கு துறைத் தலைவர் அனுமதி கொடுக்காது விரிவுரையாளர் எவரும் செல்லஇயலாது என்பதை அவர் ஏனோ மறந்தார். பாடத்திட்டத்தை முடிக்காத விரிவுரையாளருக்கு விடுவிப்பு அளித்து தமிழ்த்துறை வெளிநாடு அனுப்புமாயின் அது நான் சாட்டும் குற்றச்சாட்டுப் பட்டியலை நீட்டிக்கும்.
6. மரபுத்தமிழ் கற்க நான்சொன்ன பாடத் திட்டத்தை ஒருசிலர் மறுத்திருந்தனர். பேராசிரியர் துரை. மனோகரனும் அத்திட்டத்தை தன்னால் ஏற்கமுடியாதென்று தொலைபேசி உரையாடலில் உரைத்தார். மெத்த நல்லது. மரபுத்தமிழ்ப் பயிற்சியினால் பல்கலைக்கழக மாணாக்கர் மிக

நலிந்திருப்பது வெளிப்படை. சில கடிதங்களும் அவர் தரம் பற்றி உரைத்தன. என் பாடத்திட்டத்தை மறுப்போர் மாணவர்களை வலிமைப்படுத்தும் வண்ணம் புதிய பாடத்திட்டத்தை அமைக்கலாமே! நான் சொன்னது தவறு என்று தெரிந்தவர்களுக்கு சரியானது எது என்று தெரியாமற் போனது துரதிஷ்டம். நான் சொன்ன வழியிலன்றி மரபுத்தமிழ் ஆட்சியை ஏற்படுத்தமுடியாது. இதனை உறுதியாய் மீண்டும் வலியுறுத்துகின்றேன்.

7. எனக்கு ஆதரவாய் முதலில் குரல் கொடுத்த இளைய அப்துல்லாஹ் அவர்கட்கும் தொடர்ந்து எனை ஆதரித்த வாஹினி ஸ்ரீதரன், அவுஸ்திரேலியப் பேராசிரியர், ஆசி. கந்தராஜா, க. தீபன், ரா. நித்தியானந்தன், ஆர். பரமேஸ்வரன், நீலா ஆகியோர்க்கும் அவர்தம் அறிவுலகப் பொறுப்புணர்ச்சி நோக்கிய பாராட்டுக்கள், மேடைகளிலும் எழுத்துக்களிலும் இனக்காவலர்களாய்த் தம்மைக் காட்டிக்கொள்ளும் அறிஞர்கள், இலக்கியவாதிகள் பலரும் தம் தேவை நோக்கி மௌனித்திருக்க, துணிந்து கருத்துரைத்த இப் பெரியோர்தம் திசைநோக்கித் தொழுகின்றேன்.
8. திக்கவயல் அவர்கட்கு ஒரு செய்தி, பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கட்கு வழங்கப்பட்ட பட்டமும் கௌரவக் கலாநிதியாய் இல்லாவிடில் இலக்கிய கலாநிதி எனும் அடையுடனேயே சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அது தவிர அவருடன் ஒருமித்துக் கௌரவிக்கப்பட்ட ஏழாலை ஞானப்பிரகாசம், நமசிவாயதேசிகர் ஆகியோருக்கு வழங்கப்பட்ட சித்தாந்த வித்தகர், இலக்கண வித்தகர் எனும் பட்டங்கள் என் கருத்துக்காம் சான்றுகள்.
9. திரு. நித்தியானந்தனின் கடிதம் என் குற்றச்சாட்டுக்களுக்காம் விளக்கவுரை. எனை ஆதரித்தமை நோக்கி அவர் 'கோடரிக்கார்புகளாற்ற' தாக்கப்பட்டார். தாக்கியோர் தம்தரம், அவர்தம் எழுத்தினாலேயே நிரூபிக்கப்பட்டது. நித்தியானந்தனுக்கு ஒருவார்த்தை. உண்மையொளியை எந்த இருளினாலும் மறைக்க முடியாது.
10. தொலைபேசியிலும், நேரிலுமாக ஆஹா ஒஹோ என்று என்னை ஆதரித்தார் அறிஞர் சிலர். தமக்குத் தெரிந்ததாய் பல அழுக்காதாரங்களையும் எடுத்துரைத்தனர் அவர்கள். அத்தகையோர் இச்சர்ச்சையில் தம்மை வெளிப்படுத்தாமை கண்டு வியந்தேன். பலயீனர்களான அறிஞர்களைவிட நொதுமலரான இவ்வறிஞர்களில் அதிகம் சினம் உண்டாகிறது.
11. பல்கலைக்கழகத்தை அடிப்பதை இனி விடுங்கள்' ஒருசில பெரிய மனிதர்களின் ஆலோசனை இது. நான் சொன்னது பிழையா? திருப்பிக் கேட்டால் சீச்சீ நீங்கள் சொன்னது நூறு வீதம் சரி' என்கிறார்கள். என்னால் இவர்களை விளங்க முடியவில்லை. குற்றங்களை வளர்க்கச் சொல்லும் இப்பெரிய மனிதரின் சிறுமை நினைந்து இவ்வினம் வருந்துவதாக!
12. துணைநூலகர் தன் எழுத்தால் தமிழ்த்துறைக்குச் செய்திருப்பது உயர்வா? தாழ்வா? பதிலுரைத்து அவரை பெருமை செய்ய நான் விரும்பவில்லை. ஒரு விடயம் மட்டும் உரைக்கவேண்டியிருக்கிறது. பீடாதிபதி தேர்வில் இஸ்லாமியரை நியமித்தால் தனக்கு அதிகம் வாக்குக் கிடைக்கும் என்பதனாலேயே கலைப் பீடாதிபதி நித்தியானந்தனை நிராகரிப்பதற்காகப் பகிரங்கமாக ஒத்துக் கொண்டுள்ள நூலகரின் தர்க்க அறிவு நகைப்புத் தருகிறது. பதில்சொல்ல வேண்டியவர் அக்கலைப் பீடாதிபதியே.

நிறைவாக, மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

யாரோடும் எனக்கு தனித்த பகையில்லை. அங்ஙனம் நினைவார் அக்கருத்து ஒழிப்பார்களாக!

எனது தரம் பற்றியும் முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துக்களைச் சமூகமே நிறுக்கட்டும்.

அறிவுலக வளர்ச்சியில் அக்கறைகொள்ள யாருக்கும் உரிமையுண்டு.

அன்புடன் இ. ஜெயராஜ்

****

உங்களது ஞானம் சஞ்சிகை படிக்கும் நல் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்து வருவதையிட்டு பெரும் மகிழ்வு; இந்த சஞ்சிகையின் பணியானது மிகவும் தேவை என்பதை மிகச்சுலபமாகச் சொல்லிவிடலாம்! என்று நினைக்கவே அதன் வலி நெஞ்சை அடைக்கிறது! நீங்கள் இந்த இக்கட்டான காலகட்டத்திலும் இந்தப் பணியிலும் தீவிரம் காட்டியுள்ளது மனதுக்கு மகிழ்ச்சியாக உள்ளது தொடர்ந்தும் உங்கள் பணி சிறந்தமையே என் வாழ்த்துக்கள்.

மா.கி. கிறீஸ்டியன், பிரான்ஸ்

சென்ற ஞானம் இதழில் பத்துறை வல்லுனரான தி.ச. வரதராஜன் வெளியிட்ட பத்திரிகைகள் பற்றிய பட்டியலைப் பார்த்தேன். அதில் 'வெள்ளி' என்ற சஞ்சிகை வெளிவந்த காலம் என நீங்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது தவறானது. 1969-70 காலப் பகுதியில்தான் அச்சஞ்சிகை வெளியானது. அதில் 'மண்ணுலகத்து ஓசைகள்' எனத் தலைப்பிட்டு பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்கள் பல்வேறு தலைப்புகளில் உலக நிலைபரங்கள் பற்றி எழுதி வந்தார். அக்கால கட்டத்தில் நானும் ஒரு பல்கலைக் கழக மாணவனாக இருந்தேன். இக்கட்டுரைகள் பல்கலைக்கழகத்திலும் அன்று விமர்சிக்கப்பட்டன!

தகவலுக்காக இதனைத் தந்துள்ளேன்.

அன்புடன், திக்கவயல் சி. தர்மகுலசிங்கம்

****

நீங்கள் அனுப்பி வரும் பிரதிகளுக்கு நன்றி

சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், நேர்காணல்கள் ஆகியவை காலத்துக்குப் பொருத்தமானவையாகவும் அறிவு பூர்வமானதாகவும் உள்ளன.

உறவுகள், தொடர்பாடல், இயலுமை, ஆளுமை வளர்ச்சி போன்ற தலைப்புகளிலான கருத்துப் பரிமாற்றங்களும் அருபவ பகிர்வுகளும் வாசகர்களுக்கு மேலும் பயன் தருவதாக அமையும் என்பது எனது தாழ்மையான கருத்து. அழுத்தங்கள் அதிகரித்து வரும் இக்கால கட்டங்களில் உறவுகளைப் பேணி வளர்ப்பது இன்றியமையாததொன்று தானே!

பணி தொடர எனது வாழ்த்துக்கள்.

அன்புடன், அன்பழகன் போல்

****

ஐயா,

தங்கள் ஞானம் ஒழுங்காக கிடைத்து வருகின்றது மிக்க நன்றி. 73 வது ஞானத்தில் எனது "கடவுளுக்கு தண்டனை" (என் கன்னிக் கவிதை) என்ற கவிதையை பிரசுரித்தமைக்கு மிக்க நன்றி. ஞானத்தில் என் கவிதையைக் கண்டதும் என் உள்ளம் ஆனந்தக் கூத்தாடியது. இன்னும் எழுத வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஊற்றெடுத்தது.

க. உபேந்திரன், களுவாஞ்சீக்குடி

<p align="center">'ஞானம்' சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்குக் கைகொடுத்து வாசிப்புக் கலாசாரத்தை வளர்த்தெடுக்கும் அன்பு நெஞ்சங்கள்</p>	
<p>● புரவலர் அல்ஹாஜ் ஹாசிம் உமர் 46, ஆனந்தகுமாரகவாமி மாவத்தை, கொழும்பு</p>	<p>20 பொதுநூலகங்களுக்குத் தொடர்ந்தும் ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பிவைக்க உதவுகின்றார்.</p>
<p>● திரு. சேகரன் சோமபாலன் JANALANKA ENTERPRISE No.60 Kotagodella Veediya, Kandy.</p>	<p>30 பாடசாலை நூலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைக்க உதவுகின்றார்.</p>
<p>● NAGALINGAMS JEWELLERS No.101, Colombo Street, Kandy. T. P - 081 2232545</p>	<p>30 பாடசாலை நூலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைக்க உதவுகின்றனர்.</p>
<p>● S. Somakanthan 4, Hawdon Street, Dandenong North, Victoria 3175, Australia.</p>	<p>மாத்தளையைச் சேர்ந்த 30 பாடசாலை நூலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைக்க உதவுகின்றனர்.</p>
<p align="center">நீங்களும் இப்பணியில் இணைந்து கொள்ளுங்கள்</p>	